

พระธรรมลูกา Luke

บทนำ

1 หลายคนได้ประมวลเรื่องราวต่างๆ ที่ได้สำเร็จ¹ท่ามกลางพวกเรา
2ตามที่สืบทอดมาถึงเราจากบรรดาผู้ที่ได้เห็นกับตาตั้งแต่ต้นและเป็นผู้รับใช้แห่ง
พระเยซู
3ฉะนั้นเนื่องจากข้าพเจ้าเองได้สืบสวนทุกสิ่งอย่างถี่ถ้วนมาตั้งแต่ต้น
จึงเห็นควรที่จะเขียนเรื่องราวตามลำดับ เพื่อท่านเธโอฟิลัสที่เคารพยิ่ง
4จะได้ทราบแน่ชัดว่า เรื่องต่างๆ ที่เรียนรู้นั้นจริงแท้แน่นอน

พยากรณ์ถึงการกำเนิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา

5 ในรัชสมัยของเฮโรดกษัตริย์แห่งยูเดีย
มีปุโรหิตคนหนึ่งชื่อเศคาริยาห์ในสังกัดกองเวรปุโรหิตอาบียาห์
เอ ลีซาเบธภรรยาของท่านก็สืบเชื้อสายมาจากอาโรนด้วย
6ทั้งคู่เป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรพระเจ้า
ยึดถือบทบัญญัติและกฎเกณฑ์ทั้งปวงขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่มีที่ติ
7แต่พวกเขาไม่มีบุตร เพราะเอลีซาเบธเป็นหมันและทั้งสองก็ชราแล้ว
8 คราวหนึ่งเมื่อกองเวรของเศคาริยาห์เข้าประจำการ
และท่านกำลังปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิต ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
9ท่านได้รับเลือกโดยการจับฉลากตามธรรมเนียมของปุโรหิตที่จะเข้าไปเผาเค
รื่องหอมบูชาในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า¹⁰และเมื่อถึงเวลาเผาเครื่องหอม
ผู้นมัสการทั้งปวงที่ชุมนุมกันกำลังอธิษฐานอยู่ข้างนอก
11 แล้วทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่ท่าน
มายืนอยู่ด้านขวาของท่านเผาเครื่องหอม

---

1 1:1 หรือ ได้เป็นที่เชื่อถืออย่างมั่นคง

12เมื่อเศคาริยาห์เห็นกิตกใจกลัว¹³แต่ทูตนั้นกล่าวกับท่านว่า
“เศคาริยาห์เอ๋ย อย่ากลัวเลย พระเจ้าทรงไต่ถามคำอธิษฐานของท่านแล้ว
เอลีซาเบธภรรยาของท่านจะคลอดบุตรชาย จงเรียกเขาว่ายอห์น
14เขาจะเป็นความชื่นชมยินดีและความสุขใจแก่ท่าน
และคนทั้งหลายจะปีติยินดีที่เขาเกิดมา
15ด้วยว่าเขาจะยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า
เขาจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นและของมีนเมาเลย
และเขาจะเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด²
16เขาจะนำชนอิสราเอลมากายกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของ
พวกเรา
17และเขาจะนำหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจกับฤทธิ์อำนาจแห่งเอลียาห์
เพื่อให้จิตใจของบิดาหันมาหาบุตร
และให้คนดื้อด้านหันมาสู่สติปัญญาแห่งผู้ชอบธรรมเพื่อจัดเตรียมชนชาติหนึ่งไ
วสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า”
18เศคาริยาห์ถามทูตนั้นว่า “ข้าพเจ้าจะแน่ใจเรื่องนี้อย่างไร?
ตัวข้าพเจ้าก็ชรา และภรรยาก็อายุมากแล้ว”
19ทูตนั้นตอบว่า “เราคือกาเบรียล เรายืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
และพระองค์ทรงใช้เราให้มาพูดกับท่าน และให้มาบอกข่าวดีนี้แก่ท่าน
20และบัดนี้ท่านจะเป็นไปตราบจนถึงวันที่สิ่งนี้เกิดขึ้น
เพราะท่านไม่เชื่อคำของเรา ซึ่งจะเป็นจริงเมื่อถึงเวลาที่กำหนด”
21ขณะเดียวกันนั้น
ผู้คนที่กำลังรอเศคาริยาห์ต่างก็สงสัยว่าทำไมท่านจึงอยู่ในพระวิหารนานนัก
22และเมื่อท่านออกมา ท่านพูดกับใครไม่ได้

---

² 1:15 หรือ อยู่ในครรรภ์มารดา

เนื่องจากท่านพยายามแสดงท่าทางต่างๆ แก่พวกเขา แต่ยังคงพูดไม่ได้
คนทั้งหลายจึงตระหนักว่า ท่านเห็นนิมิตในพระวิหาร

23 เมื่อท่านทำหน้าที่จนครบกำหนดเวลาแล้วท่านก็กลับบ้าน

24หลังจากนั้นเอลีซาเบธภรรยาของท่านตั้งครรภ์ และเก็บตัวอยู่ 5 เดือน

25นางกล่าวว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำการนี้เพื่อข้าพเจ้า

บัดนี้พระองค์ทรงสำแดงความโปรดปราน

และทรงขจัดความอดสูของข้าพเจ้าในหมู่ผู้คนไปเสีย”

พยากรณ์ถึงการประสูติของพระเยซู

26 ในเดือนที่ 6

พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี

27มาหาหญิงพรหมจารีชื่อมารีย์ คู่หมั้นของโยเซฟ ผู้สืบเชื้อสายมาจากดาวิด

28ทูตสวรรค์นั้นไปหามารีย์ กล่าวว่า “ หญิงเอ๋ย

พระเจ้าทรงโปรดปรานเธอยิ่งนัก! องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตกับเธอ”

29 มารีย์ฟังคำนี้แล้วก็วุ่นวายใจนัก

และสงสัยว่าการทักทายเช่นนี้หมายถึงอะไร 30แต่ทูตนั้นกล่าวว่า “ มารีย์เอ๋ย

อย่ากลัวเลย เธอเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า

31เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู

32พระองค์จะทรงยิ่งใหญ่และได้ชื่อว่าพระบุตรแห่งพระเจ้าสูงสุด

พระเจ้าจะประทานบัลลังก์ของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์แก่พระองค์

33และพระองค์จะทรงครอบครองพงศ์พันธุ์แห่งยาโคบตลอดไป

อาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุดเลย”

34 มารีย์ถามทูตสวรรค์นั้นว่า “ จะเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร

ในเมื่อข้าพเจ้าเป็นสาวพรหมจารี?”

35 ทูตนั้นตอบว่า “ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงลงมาเหนือเธอ

ฤทธิ์อำนาจแห่งองค์ผู้สูงสุดจะปกคลุมเธอ

ดังนั้นองค์บริสุทธิที่ประสูติมาจะได้ชื่อว่าพระบุตรของพระเจ้า³

36 แม้แต่เอลีซาเบธญาติของเธอจะได้บุตรชายทุกๆ ที่ชราแล้ว

และนางซึ่งใครๆ ว่าเป็นหมันก็ตั้งครรภ์ได้ 6 เดือนแล้ว

37 เพราะไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า”

38 มารีย์กล่าวว่า “ ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ขอให้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าตามที่ท่านกล่าวเถิด” แล้วทูตสวรรค์นั้นก็จากนางไป

มารีย์ไปเยี่ยมเอลีซาเบธ

39 ในเวลานั้นมารีย์เตรียมตัวและรีบรุดไปยังเมืองหนึ่งแถบภูเขาแห่งยูเดีย

40 เข้าไปในบ้านของเศคาริยาห์ พลังกล่าวทักทายเอลีซาเบธ

41 เมื่อเอลีซาเบธได้ยินคำทักทายของมารีย์ ทารกในครรภ์ของนางก็ดิ้น

และนางเอลีซาเบธเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 42 จึงร้องเสียงดังว่า

“ ในหมู่สตรีท่านได้รับพระพร และลูกที่ท่านจะคลอดมาก็ได้รับพระพร!

43 แต่เหตุใดข้าพเจ้าจึงได้รับความโปรดปรานถึงเพียงนี้?

ที่มารดาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้ามาเยี่ยมข้าพเจ้า

44 ทันทีที่ได้ยินเสียงทักทายของท่าน

ทารกในครรภ์ของข้าพเจ้าก็ดิ้นด้วยความชื่นชมยินดี

45 ความสุขมีแก่หญิงผู้เชื่อว่าสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับนางนั้นจะสำเร็จ!”

บทเพลงของมารีย์

(1 ซม อ .2:1-10)

46 มารีย์จึงว่า

---

³ 1:35 หรือ ดังนั้นทารกที่จะประสูติมาจะได้ชื่อว่า

พระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า

“ จิตใจของข้าพเจ้าสรรเสริญยกย่องพระเจ้า

47

และจิตวิญญาณของข้าพเจ้าปลื้มปีติในพระเจ้าองค์พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

48 เพราะพระองค์ทรงเอาพระทัยใส่

ฐานะอันต่ำต้อยของผู้รับใช้ของพระองค์

นับแต่ขึ้นไปคนทุกชั่วอายุจะเรียกข้าพเจ้าว่าผู้ได้รับพร

49 ด้วยว่าองค์ผู้ทรงฤทธิ์ได้ทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อข้าพเจ้า

พระนามของพระองค์บริสุทธิ์

50 พระเมตตาของพระองค์แผ่มาถึงบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์

ทุกชั่วอายุสืบไป

51 พระกรของพระองค์ทรงประกอบกิจยิ่งใหญ่

พระองค์ทรงกระทำให้ผู้ที่ย่อมอยู่ในส่วนลึกของความคิดกระจัดกระจายไป

52 พระองค์ทรงปลดเจ้านายลงจากบัลลังก์

แต่ทรงยกผู้ต่ำต้อยขึ้น

53 พระองค์ทรงให้ผู้หิวโหยอิ่มเอมด้วยสิ่งดี

แต่ทรงส่งคนมั่งมีไปมือเปล่า

54 พระองค์ทรงช่วยอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์

ไม่ทรงลืมที่จะเมตตา

55 ต่ออับราฮัมและวงศ์วานของท่านตลอดไป

ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้กับบรรพบุรุษของเรา”

56 มารีย์พักอยู่กับเอลีซาเบธราว 3 เดือนแล้วจึงกลับบ้าน

กำเนิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา

57 เมื่อถึงกำหนดคลอด เอลีซาเบธก็ให้กำเนิดบุตรชาย

58ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านได้ยินว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงความเมตตา
ยิ่งใหญ่แก่นาง พวกเขาจึงมาร่วมยินดี

59 ในวันที่ 8 พวกเขาเข้าร่วมพิธีเข้าสุหนัตของทารกนั้น
และพวกเขากำลังจะตั้งชื่อให้ทารกนั้นว่า เศคาริยาห์ตามบิดา

60แต่มารดาของเขาท้วงติงว่า “ ไม่ได้! จะต้องเรียกเด็กคนนี้เป็น ยอห์น”

61 พวกเขาบอกนางว่า “ ในหมู่ญาติของท่าน ไม่มีใครใช้ชื่อนั้น”

62 แล้วพวกเขาทำท่าทางถามบิดาของทารกว่าต้องการตั้งชื่อลูกว่าอะไร

63ท่านจึงขอแผ่นกระดาษมาเขียนลงไปว่า “ ชื่อของเขาคือ ยอห์น”

ยังความประหลาดใจแก่คนทั้งหลาย 64ทันใดนั้น ปากของท่านก็เปิด

ลิ้นของท่านก็หายติดขัดแล้ว ท่านก็เริ่มพูดและสรรเสริญพระเจ้า

65เพื่อนบ้านของท่านล้วนเต็มด้วยความเกรงกลัว

และผู้คนพากันโจษจันเรื่องนี้ทั่วแถบภูเขาแห่งยูเดีย

66ทุกคนที่ได้ยินเรื่องนี้ก็ประหลาดใจถามกันว่า

“ ต่อไปทารกนี้จะเป็นอย่างไรหนอ?”

ด้วยว่าพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเขา

บทเพลงของเศคาริยาห์

67

ฝ่ายเศคาริยาห์ผู้เป็นบิดาเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กล่าวพยากรณ์ว่า
า

68” สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล

เพราะพระองค์เสด็จมาไถ่ประชากรของพระองค์

- 69 พระองค์ทรงชูเขาสัตว์⁴แห่งความรอดสำหรับเรา
ในพงศ์พันธุ์ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์
- 70 (ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ผ่านเหล่าผู้เผยพระวจนะผู้บริสุทธิ์แห่งโบราณกาล)
- 71 เป็นความรอดจากเหล่าศัตรู
และจากเงื้อมมือของคนทั้งปวงผู้ชิงชังเรา
- 72 เพื่อทรงสำแดงพระเมตตาแก่บรรพบุรุษของเรา
และเป็นการรำลึกถึงพันธสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์
- 73 คือคำปฏิญาณที่ทรงให้ไว้แก่อับราฮัมบรรพบุรุษของเรา
- 74 เพื่อช่วยเราให้พ้นมือเหล่าศัตรู
และให้เราสามารถรับใช้พระองค์โดยปราศจากความกลัว
- 75
ในความบริสุทธิ์และความชอบธรรมต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ตลอดวัน
คืนของเรา
- 76 ส่วนเจ้า ลูกของพ่อ เจ้าจะได้ชื่อว่าผู้เผยพระวจนะแห่งองค์ผู้สูงสุด
เพราะเจ้าจะนำหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเตรียมทางสำหรับพระองค์
- 77 เพื่อให้เหล่าประชากรรู้ถึงความรอด
ผ่านการทรงอภัยบาปของพวกเขา
- 78 เพราะโดยพระเมตตาอันอ่อนโยนแห่งพระเจ้าของเรา
อรุณรุ่งจากสวรรค์จึงมาเยือนเรา
- 79 ส่องแจ้งแก่บรรดาผู้อยู่ในความมืด
และ ในเงาของความตาย
เพื่อนำอย่างเท้าของเราสู่ทางแห่งสันติสุข”

---

4 1:69 เขาสัตว์ในที่นี้เป็นสัญลักษณ์ของพลัง

80 ฝ่ายทหารนั้นก็เติบโตขึ้น มีความเข้มแข็งด้านจิตวิญญาณ และเขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารตราบจนมาปรากฏตัวแก่สาธารณชนอิสราเอล

การประสูติของพระเยซูคริสต์

2 ครั้งนั้น

ซีซาร์ออกัสตัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้ทำทะเบียนสำมะโนประชากรทั่วทั้งจักรวรรดิโรมัน

2(นี่เป็นการทำทะเบียนสำมะโนประชากรครั้งแรกสมัยคีรีนิอัสเป็นผู้ว่าการแคว้นซีเรีย) 3ทุกคนต่างไปยังเมืองของตนเพื่อขึ้นทะเบียน

4

ดังนั้นโยเซฟจึงเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีขึ้นไปยังเบธเลเฮมนครแห่งดาวิดในแคว้นยูเดีย เพราะเขาสืบเชื้อสายมาจากดาวิด

5เขาไปที่นั่นกับมารีย์คู่หมั้นซึ่งกำลังตั้งครรภ์เพื่อขึ้นทะเบียน

6ขณะพวกเขาอยู่ที่นั่นก็ถึงกำหนดที่มารีย์จะคลอดบุตร

7นางให้กำเนิดบุตรชายหัวปี นางเอาผ้าอ้อมพัน และวางไว้ในรางหญ้า เพราะไม่มีที่วางให้พวกเขาในโรงแรม

คนเลี้ยงแกะกับทูตสวรรค์

8 และในแถบนั้นมีคนเลี้ยงแกะอยู่กลางทุ่ง ฝูงแกะของเขาตามค้ำคิน

9ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏและพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าส่องล้อมรอบพวกเขา ทำให้คนเหล่านั้นตกใจกลัวยิ่งนัก

10แต่ทูตนั้นกล่าวแก่พวกเขาว่า “ อย่ากลัวเลย

เรานำข่าวดีมาเป็นความเปรมปรีดีใหญ่หลวงสำหรับคนทั้งปวง 11ในวันนี้

ที่นครดาวิด องค์พระผู้ช่วยให้รอดได้มาบังเกิดเพื่อท่าน

พระองค์คือพระคริสต์⁵ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า 12นี้เป็นหมายสำคัญแก่ท่านคือ
ท่านจะพบพระกุมารพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า”

13 ทันใดนั้น

มีชาวสวรรค์หมู่ใหญ่มาปรากฏพร้อมกับทูตสวรรค์นั้นร่วมกันสรรเสริญพระเจ้า
และกล่าวว่า

14” ขอพระสิริมีแต่พระเจ้าในที่สูงสุด

และสันติสุขมีแก่มวลมนุษย์บนโลกผู้ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปราน”

15 เมื่อเหล่าทูตสวรรค์จากพวกเขากลับคืนสู่สวรรค์แล้ว

คนเลี้ยงแกะก็พูดกันว่า “ ให้เราไปยังเมืองเบธเลเฮม ดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้
ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแจ้งแก่เราเถิด”

16 ดังนั้นพวกเขาจึงรีบรุดมา และพบมารีย์ โยเซฟ

กับพระกุมารซึ่งนอนอยู่ในรางหญ้า 17เมื่อเห็นพระองค์แล้ว

พวกเขาจึงกระจายข่าวเรื่องที่ทูตสวรรค์นั้นมาบอกเกี่ยวกับพระกุมาร

18และคนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสิ่งที่คนเลี้ยงแกะกล่าวแก่เขา

19ส่วนมารีย์เก็บเรื่องทั้งหมดนี้ไว้ครวญอยู่ในใจ

20คนเลี้ยงแกะกลับไปและยกย่องสรรเสริญพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งที่เขาได้ยินแล
ะได้เห็น ซึ่งเป็นเหมือนที่ได้แจ้งแก่เขาไว้ทุกประการ

ถวายพระกุมารในพระวิหาร

---

⁵ 2:11 หรือ พระเมสสิยาห์ ทั้งคำว่า “ พระคริสต์” (เป็นคำกรีก) แล ะ

“ พระเมสสิยาห์” (เป็นคำฮีบรู) แปลว่า “ ผู้ที่ได้ทรงเจิมไว้” เช่นเดียวกับข้อ

21 เมื่อครบ 8 วัน ได้เวลาพระกุมารเข้าสู่หนัด พวกเขาตั้งชื่อพระองค์ว่า
เยชู ซึ่งเป็นชื่อที่ทูตสวรรค์ได้บอกไว้ตั้งแต่ยังไม่ทรงปฏิสนธิ

22 ครั้นถึงเวลาชำระตัวตามหนังสือบทบัญญัติของโมเสสครบถ้วนแล้ว
โยเซฟกับมารีย์ก็นำพระกุมารมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า

23(ตามที่มีเขียนไว้ในหนังสือบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า
“ ลูกชายหัวปีทั้งสิ้นต้องถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า” ⁶)

24และถวายเครื่องบูชาตามที่กล่าวไว้ในหนังสือบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็น
เจ้าคือ “ นกเขาหรือนกพิราบหนุ่ม 2 ตัว” ⁷

25 ในกรุงเยรูซาเล็ม มีชายคนหนึ่งชื่อสิเมโอน
เป็นคนชอบธรรมและยำเกรงพระเจ้า
ท่านกำลังรอคอยเวลาที่ชนอิสราเอลจะได้รับการปลอบประโลม
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับท่าน

26พระวิญญาณได้ทรงสำแดงแก่ท่านว่าท่านจะได้เห็นพระคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้ายกก่อนที่ท่านจะตาย 27พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำท่านมายังลานพระวิหาร
เมื่อบิดามารดานำพระกุมารเยชูมาประกอบพิธีให้แก่พระองค์ตามธรรมเนียมที่
บทบัญญัติกำหนดไว้ 28สิเมโอนก็อุ้มพระกุมาร และสรรเสริญพระเจ้าว่า

29” ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด ดังที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้
บัดนี้พระองค์ทรงให้⁸ผู้รับใช้ของพระองค์ไปอย่างมีความสุข

30เพราะตาของข้าพระองค์ได้เห็นความรอดของพระองค์

31 ความรอดซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ต่อหน้าประชากรทั้งปวง

32เป็นแสงสว่างเพื่อสำแดงแก่คนต่างชาติ

---

⁶ 2:23 อ พ ย .13:2, 12

⁷ 2:24 ล น ต .12:8

⁸ 2:29 หรือ ทรงสัญญาไว้/บัดนี้ขอให้

และเพื่อเป็นศักดิ์ศรีแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์”

33

บิดามารดาของพระกุมารก็ประหลาดใจในถ้อยคำที่ท่านกล่าวเกี่ยวกับพระกุมาร 34จากนั้นสิเมโอนอวยพรให้พวกเขา

และกล่าวกับมารีย์มารดาของพระองค์ว่า

“ พระกุมารนี้ถูกกำหนดไว้ให้เป็นสาเหตุของการล้มลง

หรือลุกขึ้นของชาวอิสราเอลจำนวนมาก

และถูกกำหนดให้เป็นหมายสำคัญที่จะถูกต่อต้าน

35เพื่อความคิดในใจของคนเป็นอันมากจะถูกเปิดเผย

และดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่านเองด้วย”

36 ทั้งยังมีผู้เผยพระวจนะหญิงคนหนึ่ง ชื่ออันนา

บุตรีฟานูเอลตระกูลอาเซอร์ นางชรามาก นางอยู่กินกับสามีได้ 7 ปี

37แล้วก็เป็นม่ายมาจนถึงอายุ 84 ปี⁹ นางไม่เคยออกจากพระวิหารเลย

ทุกวันคืนผ่านมัสการ อดอาหาร และอธิษฐาน 38ขณะนั้น

นางเข้ามาหาพวกเขา ขอบพระคุณพระเจ้า

และกล่าวถึงพระกุมารให้บรรดาผู้ที่รอคอยการไถ่กรุงเยรูซาเล็มฟัง

39

เมื่อโยเซฟกับมารีย์ได้ทำทุกอย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหนังสือบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว

ก็กลับมายังนาซาเร็ธเมืองของตนในแคว้นกาลิลี

40และพระกุมารทรงเติบโตแข็งแรง เปี่ยมด้วยสติปัญญา

และพระคุณของพระเจ้าอยู่เหนือพระองค์

---

⁹ 2:37 หรือ เป็นม่ายมานาน 84 ปี

พระกุมารเยซูที่พระวิหาร

41 ทุกปีบิดามารดาของพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมเทศกาลปัสกา

42 เมื่อพระองค์ทรงมีพระชนมายุ 12 พรรษา

พวกเขา ก็มาร่วมเทศกาลตามธรรมเนียม 43 หลังสิ้นสุดเทศกาลแล้ว

ขณะบิดามารดาของพระองค์กำลังเดินทางกลับบ้าน

พระกุมารเยซูก็ยังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่พวกเขาไม่รู้

44 คิดว่าทรงอยู่ในกลุ่มผู้มาด้วยกัน ครั้นเดินทางมาได้หนึ่งวัน

เขาเริ่มหาพระกุมารในหมู่ญาติมิตร 45 เมื่อไม่พบพระองค์

พวกเขาก็กลับไปค้นหาที่กรุงเยรูซาเล็ม 46 3

วันต่อมาจึงพบพระกุมารที่ลานพระวิหารนั่งอยู่ในหมู่อาจารย์กำลังฟังและซักถามอาจารย์เหล่านั้น

47 ทุกคนที่ได้ฟังพระองค์ล้วนอัศจรรย์ใจในความเข้าใจและคำตอบของพระองค์

48 เมื่อบิดามารดาเห็นพระองค์ก็ประหลาดใจ มารดาจึงกล่าวแก่พระองค์ว่า

“ ลูกเอ๋ย ทำไมทำกับเราอย่างนี้? พ่อกับแม่ร้อนใจเที่ยวตามหาลูกอยู่”

49 พระกุมารตรัสว่า “ ตา ม ห า เ ร า ทำ ไ ม ?

ไม่รู้หรือว่าเราต้องอยู่ในพระนิเวศแห่งพระบิดาของเรา”

50 แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พระองค์ตรัสกับเขา

51 แล้วพระกุมารก็กลับมายังเมืองนาซาเร็ธด้วยกัน

ทรงเชื่อฟังอยู่ในโอวาทของพวกเขา ส่วนมารดาเก็บเรื่องทั้งหมดนี้ไว้ในใจ

52 และพระเยซูทรงเติบโตขึ้น ทั้งในด้านสติปัญญาและด้านร่างกาย

และทรงเป็นที่ชื่นชอบทั้งของพระเจ้าและคนทั้งหลาย

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเตรียมทาง

(ม ธ .3:1-12; ม ก .1:3-5, 7-8)

3 ในปีที่ 15 แห่งรัชกาลทิเบริอัสซีซาร์

ขณะนั้นปอนทิวสปีลาตเป็นผู้ว่าการแคว้นยูเดีย เฮโรดครองแคว้นกาลิลี ส่วนฟิลิปน้องชายของเฮโรดครองแคว้นอิทุเรียและตราโคนิติส ลีซาเนียสครองแคว้นอาบีเลน 2 ในสมัยที่อันนาสกับคายาฟาสเป็นมหาปุโรหิต พระวณะของพระเจ้าก็ได้มาถึงยอห์น บุตรเศคาริยาห์ในถิ่นทุรกันดาร 3 ท่านไปทั่วแถบลุ่มแม่น้ำจอร์แดน ประกาศบัญญัติมาแห่งการกลับใจเสียใหม่เพื่อรับการอภัยบาป 4 ดังที่เขียนไว้ในหนังสือของอิสยาห์ผู้เผยพระวณะว่า

“ เสียงหนึ่งร้องในถิ่นทุรกันดารว่า
‘ จงเตรียมทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า
จงทำทางสำหรับพระองค์ให้ตรงไป
5 หุบเขาทุกแห่งจะถมให้เต็ม
ภูเขาและเนินเขาทุกแห่งจะทำให้ต่ำลง
ทางคดเคี้ยวจะกลายเป็นทางตรง
ทางขรุขระจะถูกปรับให้ราบเรียบ
6 และมวลมนุษยชาติจะเห็นความรอดของพระเจ้า’ “ 10

7 ยอห์นกล่าวกับฝูงชนที่มารับบัญญัติมาจากท่านว่า “ เจ้าชาติงูร้าย!
ใครตัดเดือนพวกเจ้าให้หนีจากพระพิโรธซึ่งจะมาถึง?
8 จงเกิดผลให้สมกับที่กลับใจเสียใหม่ และอย่านึกในใจว่า
‘ พวกเรามีอับราฮัมเป็นบรรพบุรุษ’ เพราะเราบอกท่านว่า
พระเจ้าทรงสามารถให้ลูกหลานอับราฮัมออกมาจากก้อนหินเหล่านี้ได้

---

¹⁰ 3:6 อ ส ย .40:3-5

9 ขวานนั้นอยู่ที่โคนต้นไม้แล้ว

และทุกต้นที่ไม่ให้ผลดีจะถูกโค่นและโยนลงในไฟ”

10 ประชาชนถามว่า “ ถ้าเช่นนั้นเราควรทำอะไร?”

11 ยอห์นตอบว่า “ ผู้ที่มีเลื้อ 2 ตัว จงแบ่งให้ผู้ไม่มี

และคนที่มีอาหารก็ควรแบ่งปันเช่นกัน”

12 คนเก็บภาษีมาขอรับบัพติศมาด้วย พวกเขาถามว่า “ ท่านอาจารย์ เราควรทำอะไร?”

13 ท่านตอบว่า “ อย่าเก็บภาษีเกินพิกัด”

14 แล้วพวกทหารก็มาถามด้วยว่า “ และเราควรทำอะไร?”

ท่านตอบว่า “ อย่าข่มขู่เอาเงิน และอย่าใส่ร้ายใคร
จงพอใจกับค่าจ้างของตน”

15 ประชาชนกำลังใจจดใจจ่อรอคอย

และทุกคนล้วนสงสัยว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่ยอห์นจะเป็นพระคริสต์¹¹

16 ยอห์นตอบพวกเขาทั้งหมดว่า “ เราให้บัพติศมาด้วย¹²น้ำแก่ท่าน

แต่ผู้หนึ่งทรงฤทธิ์อำนาจยิ่งกว่าเราจะเสด็จมา

ซึ่งเราไม่คู่ควรแม้แต่จะแก้สายฉลองพระบาทของพระองค์

พระองค์จะทรงให้ท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ

17 พระองค์ทรงถือพลั่วพร้อมแล้วอยู่ในพระหัตถ์

และจะทรงเก็บกวาดลานนวดข้าว รวบรวมข้าวของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง

แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบเสียด้วยไฟอันไม่รู้ดับ”

18 ยอห์นได้แนะนำตักเตือนประชาชนอีกหลายประการ

และประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา

---

¹¹ 3:15 หรือ พระเมสสิยาห์

¹² 3:16 หรือ ใน

แต่เมื่อยอห์นตำหนิเฮโรดผู้ครองแคว้นเรื่องนางเฮโรเดียสภรรยาของน้องชาย และสารพัดการชั่วอื่นๆ ที่เฮโรดได้ทำ
20เฮโรดก็ทำชั่วหนักขึ้นโดยจับยอห์นขังคุก

พระเยซูทรงรับบัพติศมา และลำดับวงศ์ตระกูลของพระองค์

(ม ธ . 1:1-17; 3:13-17; ม ก . 1:9-11)

21 เมื่อคนทั้งหลายกำลังรับบัพติศมาอยู่ พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย ขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐาน ท้องฟ้าก็เปิดออก

22และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในรูปลักษณะดั่งนกพิราบเสด็จลงมาประทับเหนือพระองค์ และมีพระสุรเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า “ ท่านคือบุตรที่รักของเรา เราพอใจท่านยิ่งนัก”

23 พระเยซูทรงเริ่มพระราชกิจเมื่อมีพระชนมายุราว 30 พรรษา เป็นที่เข้าใจกันว่า พระองค์ทรงเป็นบุตรของโยเซฟ

ผู้เป็นบุตรของเฮลี 24ผู้เป็นบุตรของมัทธิต

ผู้เป็นบุตรของเลวี ผู้เป็นบุตรของเมลคี

ผู้เป็นบุตรของยัันนาย ผู้เป็นบุตรของโยเซฟ

25 ผู้เป็นบุตรของมัทธิอาธิอัธ ผู้เป็นบุตรของอาโมส

ผู้เป็นบุตรของนาฮูม ผู้เป็นบุตรของเอสลี

ผู้เป็นบุตรของนั้กกาย 26ผู้เป็นบุตรของมาอาท

ผู้เป็นบุตรของมัทธิอาธิอัธ ผู้เป็นบุตรของเสเมอิน

ผู้เป็นบุตรของโยเสค ผู้เป็นบุตรของโยดา

27 ผู้เป็นบุตรของโยอานัน ผู้เป็นบุตรของเรซา

ผู้เป็นบุตรของเศรบบาเบล ผู้เป็นบุตรของเซอัลทิเอล

ผู้เป็นบุตรของเนรี 28ผู้เป็นบุตรของเมลคี

- ผู้เป็นบุตรของอัถติ ผู้เป็นบุตรของโคสั้ม
 ผู้เป็นบุตรของเอลมาตัม ผู้เป็นบุตรของเอร์
 29 ผู้เป็นบุตรของโยชูวา ผู้เป็นบุตรของเอลีเยเซอร์
 ผู้เป็นบุตรของโยริม ผู้เป็นบุตรของมัทธิต
 ผู้เป็นบุตรเลวี 30 ผู้เป็นบุตรของสิเมโอน
 ผู้เป็นบุตรของยูดาห์ ผู้เป็นบุตรของโยเซฟ
 ผู้เป็นบุตรของโยนาม ผู้เป็นบุตรของเอลียาคิม
 31 ผู้เป็นบุตรของเมเลอา ผู้เป็นบุตรของเมนนา
 ผู้เป็นบุตรของมัทธิธา ผู้เป็นบุตรของนาอัน
 ผู้เป็นบุตรของดาวิด 32 ผู้เป็นบุตรของเจสซี
 ผู้เป็นบุตรของโอบเอด ผู้เป็นบุตรของโอบาส
 ผู้เป็นบุตรของสัลโมน¹³ ผู้เป็นบุตรของนาโชน
 33 ผู้เป็นบุตรของอัมมีนาดับ ผู้เป็นบุตรของราม*¹⁴
 ผู้เป็นบุตรของเฮสโรน ผู้เป็นบุตรของเปเรศ
 ผู้เป็นบุตรของยูดาห์ 34 ผู้เป็นบุตรของย ำ โ ค บ
 ผู้เป็นบุตรของอิสอัค ผู้เป็นบุตรของอับราฮัม
 ผู้เป็นบุตรของเทราห์ ผู้เป็นบุตรของนาโฮร์
 35 ผู้เป็นบุตรของเสรุค ผู้เป็นบุตรของเรอู
 ผู้เป็นบุตรของเปเลก ผู้เป็นบุตรของเอเบอร์
 ผู้เป็นบุตรของเซลาห์ 36 ผู้เป็นบุตรของไคนาน
 ผู้เป็นบุตรอาร์ฟาซัด ผู้เป็นบุตรของเชม
 ผู้เป็นบุตรของโนอาห์ ผู้เป็นบุตรของลาเมค

---

¹³ 3:32 ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า สาลา

¹⁴ 3:33 บางต้นฉบับว่า อัมมีนาดับ ผู้เป็นบุตรของอัถมิน ผู้เป็นบุตรของอารนี
 ต้นฉบับอื่นๆ มีต่างๆ กันไปมาก

37 ผู้เป็นบุตรของเมธูเสลาห์ ผู้เป็นบุตรของเอโนค
ผู้เป็นบุตรของยาเรด ผู้เป็นบุตรของมาหะลาเลล
ผู้เป็นบุตรของเคนาน 38ผู้เป็นบุตรของเอโนช
ผู้เป็นบุตรเสท ผู้เป็นบุตรของอาดัม
ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า

พ ร ะเยชูฎกมารทดลอง

(ม ธ .4:1-11; ม ก .1:12,13)

4 พระเยชูททรงเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์
เสด็จกลับมาจากแม่น้ำจอร์แดน
พระวิญญานทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาร
2พระองค์ทรงถูกมารทดลองที่นั่นเป็นเวลา 40 วัน
ในระหว่างนั้นพระองค์มิได้เสวยอะไรเลย เมื่อสิ้น 40 วันแล้ว
พ ระองค์ก็ทรงหิวพระกระยาหาร
3 มารทูลว่า “ ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า
จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นขนมปัง”
4 พระเยชูตรัสตอบว่า “ มีคำเขียนไว้ว่า
' มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว' ¹⁵”
5 มารนำพระองค์ขึ้นสู่ที่สูง
และสำแดงให้พระองค์เห็นอาณาจักรทั้งหมดของโลกในคราวเดียว
6และทูลพระองค์ว่า “ สิทธิอำนาจและความโอ้อำตระการทั้งหมดนี้
เราจะยกให้ท่าน ด้วยว่าสิ่งเหล่านี้ได้มอบไว้แก่เราแล้ว

---

¹⁵ 4:4 ฉ ธ บ .8:3

และเราจะยกให้ใครก็ได้ตามใจชอบ 7 ฉะนั้นหากท่านนมัสการเรา
ทั้งหมดนี้จะเป็นของท่าน”

8 พระเยซูตรัสตอบว่า “ มีคำเขียนไว้ว่า ‘ จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของเจ้า และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว’ *”

9 มารนำพระองค์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และให้พระองค์ประทับยืน ณ
จุดสูงสุดของพระวิหาร ทูลว่า “ ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า
จงกระโดดจากที่นี่ลงไปเถิด 10 เพราะมีคำเขียนไว้ว่า

“ ‘ พระองค์จะทรงบัญชาทูตสวรรค์ของพระองค์ให้ดูแลท่าน
ให้ระแวงระวังพิทักษ์รักษาท่าน

11 ทูตเหล่านั้นจะยื่นมือประคองท่าน

มิให้เท้าของท่านกระทบหิน’ 16”

12 พระเยซูตรัสตอบว่า “ มีกล่าวไว้ว่า ‘ อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของท่าน’ 17”

13 เมื่อมารทดลองทุกอย่างนี้แล้วก็ละพระองค์ไป จนถึงโอกาสเหมาะ

นาซาเร็ธไม่ต้อนรับพระเยซู

14 พระเยซูเสด็จกลับไปยังแคว้นกาลิลี
ทรงเปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ
และกิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปทั่วแถบนั้น

15 พระองค์ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาต่างๆ ของเขา
ทุกคนพากันสรรเสริญพระองค์

---

¹⁶ 4:11 ส ด ด .91:11, 12

¹⁷ 4:12 ฉ ธ บ .6:16

16 พระองค์เสด็จมายังเมืองนาซาเร็ธ ที่ซึ่งทรงเติบโตขึ้น และในวันสะบาโต พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาอย่างทีปฏิบัติเป็นประจำ และทรงยืนขึ้นอ่านพระธรรม 17 เขาส่งม้วนพระคัมภีร์อิสยาห์ถวาย เมื่อคลี่ออกมาพบข้อความที่เขียนไว้ว่า

18” พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า

เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้

ให้แจ้งข่าวดีแก่ผู้ยากไร้

ทรงใช้ข้าพเจ้าให้มาประกาศอิสรภาพแก่ผู้ถูกจองจำ

และให้คนตาบอดมองเห็น

ให้ปลดปล่อยผู้ที่ถูกกดขี่

19 ให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” 18

20 จากนั้น พระองค์ทรงม้วนหนังสือส่งคืนแก่เจ้าหน้าที่แล้วประทับนั่งลง สายตาทุกคู่ในธรรมศาลาก็จ้องมาที่พระองค์ 21 พระเยซูทรงเอ่ยขึ้นว่า “ ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นจริงแล้วตามที่ท่านได้ฟัง”

22 คนทั้งปวงกล่าวยกย่องพระองค์

และอัศจรรย์ใจในพระดำรัสอันทรงพระคุณจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เขาถามกันว่า “ คนนี้เป็นลูกของโยเซฟมิใช่หรือ?”

23 พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “ แน่نون

ท่านคงจะยกภาชิตนี้กล่าวกับเราว่า ‘ หมอจงรักษาตัวเองเถิด!

สิ่งที่เราได้ยินว่าท่านกระทำที่เมืองคาเปอร์นาอุม

จงกระทำในเมืองของตนนี่ด้วย’ “

---

18 อ ส ย .61:1, 2

24 พระองค์ตรัสต่อไปว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
ไ ม่มีผู้เผยพระวจนะสักคนที่ได้รับการยอมรับในถิ่นเดิมของตน
25เรายืนยันกับท่านว่า มีหญิงม่ายมากมายในอิสราเอลสมัยเอลียาห์
เมื่อฟ้าถูกปิดไม่ให้ฝนตกเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง
และเกิดกันดารอาหารหนักทั่วแผ่นดิน 26กระนั้นเอลียาห์ก็ได้ถูกส่งไปหาใคร
ยกเว้นหญิงม่ายที่ศาราเฟัทไ น เ ข ต ไ ซ ด อ น
27และในสมัยเอลีซาผู้เผยพระวจนะก็มีคนโรคเรื้อน¹⁹มากมายในอิสราเอล
แต่ไม่มีคนไหนหายจากโรค ยกเว้นนาอามานคนซีเรีย”
28 เมื่อได้ยินเช่นนี้ คนทั้งปวงในธรรมศาลาก็โกรธจัด
29เขาลุกขึ้นผลักไสพระองค์ออกจากเมือง มาถึงชะง่อนเขาที่ตั้งเมือง
เพื่อจะผลักพระองค์ลงไปจากหน้าผา
30แต่พระองค์ทรงดำเนินฝ่าฝูงชนออกไป และเสด็จไปตามทางของพระองค์

พระเยซูทรงขับวิญญาณชั่ว

(ม ก .1:21-28)

31 จากนั้นพระองค์เสด็จมายังเมืองคาเปอรนาอุม
ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลี
และในวันสะบาโตพระองค์ทรงเริ่มสั่งสอนประชาชน
32พวกเขาอัศจรรย์ใจในคำสอนของพระองค์
เพราะถ้อยคำของพระองค์มีสิทธิอำนาจ
33 ชายคนหนึ่งในธรรมศาลามีวิญญาณชั่ว²⁰เข้าสิง เขาร้องสุดเสียงว่า
34” พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ ท่านต้องการอะไรจากเรา?

---

¹⁹ 4:27 คำกรีกที่ใช้ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อนอย่างเดียว
แต่รวมถึงโรคผิวหนังต่างๆ ด้วย

²⁰ 4:33 ภาษากรีกว่า โสโครก เช่นเดียวกับข้อ 36

ท่านมาเพื่อทำลายเราหรือ? เรารู้ว่าท่านเป็นใคร

ท่านคือองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า!”

35 พระเยซูตรัสสั่งอย่างเฉียบขาดว่า “ เจียบ!

ออกมาจากเขาเดี๋ยวนี้!” แล้วผีก็ทำให้คนนั้นล้มลงต่อหน้าคนทั้งปวง

และออกมาโดยไม่ได้ทำอันตรายเขาแต่อย่างใด

36 ประชาชนล้วนอัศจรรย์ใจ พุดกันว่า “ คำสอนอะไรกันนี้?

ท่านผู้นี้สั่งวิญญาณชั่วด้วยสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดช

มันก็ออกมา!” 37 กิตติศัพท์ของพระองค์จึงเลื่องลือไปทั่วแถบนั้น

พระเยซูทรงรักษาคนเป็นอันมาก

(ม ธ .8:14-17; ม ก .1:29-38)

38 พระเยซูเสด็จจากธรรมศาลา ทรงเข้าไปในบ้านของซีโมน

ขณะนั้นแม่ยายของซีโมนกำลังป่วย มีไข้สูง พวกเขาจึงทูลขอให้ทรงช่วยนาง

39 พระองค์ทรงโน้มพระกายลง ตรัสสั่งไข้ให้หายไป ไข้ก็หายไป

นางจึงลุกขึ้นทันที และมาปรนนิบัติพระองค์กับสาวก

40 เมื่อตะวันกำลังลับฟ้า ประชาชนนำคนป่วยโรคต่างๆ มาเฝ้าพระเยซู

พระองค์ทรงวางพระหัตถ์ให้แต่ละคน รักษาพวกเขาให้หาย 41 ยิ่งไปกว่านั้น

มีผีออกมาจากหลายคนร้องว่า “ ท่านคือพระบุตรของพระเจ้า!”

แต่พระเยซูตรัสสั่งพวกมันไม่ให้พูด เพราะพวกผีรู้ว่าพระองค์คือพระคริสต์²¹

42 ครั้นรุ่งเช้า พระเยซูเสด็จไปยังที่สงบเจียบ

ประชาชนเที่ยวตามหาพระองค์

เมื่อพบแล้วก็พยายามหน่วงเหนี่ยวมิให้ทรงไปจากพวกเขา

43 แต่พระองค์ตรัสว่า

“ เราต้องประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้าแก่เมืองอื่นๆ

---

²¹ 4:41 หรือ พระเมสสิยาห์

ด้วยเพราะเราถูกส่งมาก็เพื่อเหตุนี้

44 และพระองค์ทรงเทศนาในธรรมศาลาต่างๆ ทั่วแคว้นยูเดีย²²

ทรงเรียกสาวกกกลุ่มแรก

(ม ธ .4:18-22; ม ก .1:16-20; ย น .1:40-42)

5 วันหนึ่ง ขณะพระเยซูทรงยืนอยู่ริมทะเลสาบเยนเนซารेत*²³

โดยมีประชาชนกำลังรุมล้อมพระองค์เพื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า

2 ทรงเห็นเรือ 2 ลำจอดอยู่ริมน้ำ

ส่วนชาวประมงขึ้นจากเรือแล้วกำลังซักอวนอยู่ 3 พระองค์จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่ง

เป็นเรือของซีโมน ทรงขอให้เขาถอยเรือไปจากฝั่งเล็กน้อย

จากนั้นทรงนั่งลงสอนประชาชนจากเรือ

4 หลังจากสอนจบ พระองค์ตรัสกับซีโมนว่า “ จงถอยออกไปที่น้ำลึก* แล้วพวกเจ้าจงหย่อนอวนลงจับปลา”

5 ซีโมนทูลตอบว่า “ พระอาจารย์

พวกข้าพระองค์ตรากตรำมาทั้งคืนและจับปลาไม่ได้เลย

แต่เพราะพระองค์ทรงสั่งเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะหย่อนอวนลง”

6 เมื่อพวกเขาหย่อนอวนลงก็จับปลาได้มากมาย

จนอวนของพวกเขาเริ่มจะขาด

7 ดังนั้นพวกเขาจึงส่งสัญญาณให้เพื่อนร่วมงานในเรืออีกลำสมทบ เขาก็มาช่วย

และได้ปลาเต็มเรือทั้ง 2 ลำจนเรือเริ่มจะจม

8 เมื่อซีโมนเปโตรเห็นเช่นนั้นก็กราบลงที่เข่าของพระเยซู ทูลว่า

“ พระองค์เจ้าข้า ขอไปจากข้าพระองค์เถิด ข้าพระองค์เป็นคนบาป!”

---

²² 4:44 หรือ ดินแดนแห่งชาวยิว บางต้นฉบับว่า กาลิลี

²³ 5:1 คือ ทะเลกาลิลี

9 เพราะเขากับเพื่อนพ้องประหลาดใจที่ได้ปลามากขนาดนั้น

10 เพื่อนร่วมงานของซีโมน คือยากอบกับยอห์น

บุตรชายของเศเบดีก็ประหลาดใจเช่นกัน

แล้วพระเยซูตรัสกับซีโมนว่า “ อย่างกล้วยเลย
แต่นี้ไปท่านจะเป็นผู้จับคน” 11 ดังนั้นพวกเขาจึงลากเรือขึ้นฝั่ง
แล้วละทิ้งทุกสิ่งมาติดตามพระองค์

คนโรคเรื้อน

(ม ธ .8:2-4; ม ก .1:40-44)

12 ขณะพระเยซูทรงอยู่ในเมืองแห่งหนึ่ง

มีคนเป็นโรคเรื้อน²⁴ ทั้งตัวเดินมาตามทาง

เมื่อเขาเห็นพระองค์ก็หมอบซบหน้าลงกับพื้น ทูลวิงวอนพระองค์ว่า

“ พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์เต็มพระทัย

พระองค์ก็ทรงรักษาข้าพระองค์ให้หายได้”

13 พระเยซูทรงยื่นพระหัตถ์แตะต้องเขา ตรัสว่า “ เรายังเต็มใจจะรักษา
จงหายโรคเถิด!” ทันใดนั้น โรคเรื้อนที่เขาเป็นอยู่ก็หายไป

14 แล้วพระเยซูจึงทรงกำชับเขาว่า “ อย่าบอกผู้ใดเลย

แต่จงไปแสดงตัวต่อปุโรหิต

และถวายเครื่องบูชาสำหรับคนที่เจ้าหายจากโรคเรื้อนตามที่โมเสสสั่งไว้

เพื่อเป็นพยานแก่คนทั้งหลายว่าท่านหายโรคแล้ว ”

15 แต่ทว่ากิตติศัพท์ของพระองค์กลับเลื่องลือออกไปมากยิ่งขึ้น

จนฝูงชนมากมายพากันมาฟังพระองค์และรับการรักษาโรค

16 แต่พระเยซูมักจะทรงปลีกตัวไปอยู่ในที่สงบและอิฐฐาน

---

²⁴ 5:12 ภาษากรีกหมายถึง โรคผิวหนังชนิดต่างๆ

ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อนเพียงอย่างเดียว

พระเยซูทรงรักษาคนเป็นอัมพาต

(ม ธ .9:2-8; ม ก .2:3-12)

17 วันหนึ่งขณะทรงสอนอยู่

พวกฟาริสีกับธรรมาจารย์จากทุกหมู่บ้านแแถบกาลิลีและจากแคว้นยูเดียและกรุงเยรูซาเล็มมานั่งอยู่ด้วย

ฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์เพื่อรักษาผู้ป่วย

18 มีผู้หามคนเป็นอัมพาตมาบนที่นอนพยายาม

จะเข้ามาในบ้านเพื่อวางเขาลงเฉพาะพระพักตร์ของพระเยซู

19 ครั้นหมดช่องทางเพราะคนแน่นมาก พวกเขาจึงขึ้นไปบนหลังคาบ้าน

แล้วหย่อนที่นอนซึ่งคนเป็นอัมพาตนอนอยู่ผ่านช่องหลังคาลงมาลงกลางฝูงชน

ที่เบื้องหน้าพระพักตร์ของพระเยซูพอดี

20 เมื่อพระเยซูทรงเห็นความเชื่อของพวกเขา ก็ตรัสว่า “ เพื่อนเอ๋ย บาปของท่านได้รับการอภัยแล้ว”

21 พวกฟาริสีกับธรรมาจารย์คิดในใจว่า

“ คนที่พูดหมิ่นประมาทพระเจ้านี้เป็นใครกัน? นอกจากพระเจ้าแล้ว ใครจะอภัยบาปได้?”

22 พระเยซูทรงทราบว่าเขาคิดอะไรอยู่ และตรัสถามพวกเขาว่า

“ ทำไมพวกท่านจึงคิดในใจเช่นนั้น? 23 ที่จะพูดว่า

‘ บาปของท่านได้รับการอภัยแล้ว’ กับ ‘ จงลุกขึ้นเดินไป’

อย่างไรหนจะง่ายกว่ากัน?

24 แต่ทั้งนี้เพื่อให้พวกท่านรู้ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะอภัยบาป”

แล้วพระองค์ตรัสกับคนเป็นอัมพาตว่า “ เราสั่งเจ้าว่า ลุกขึ้น

จงแบกที่นอนของเจ้ากลับไปบ้านเถิด” 25 ทันใดนั้น

เขาก็ลุกขึ้นต่อหน้าคนทั้งปวง แบกที่นอน

และเดินร้องสรรเสริญพระเจ้ากลับบ้านไป 26 ทุกคนพากันอัศจรรย์ใจ

สรรเสริญพระเจ้า พวกเขาเต็มด้วยความยำเกรงและกล่าวว่า
“ วันนี้เราได้เห็นเรื่องมหัศจรรย์”

ทรงเรียกเลวี

(ม ธ .9:9-13; ม ก .2:14-17)

27 จากนั้น พระเยซูเสด็จออกไป ทรงเห็นคนเก็บภาษีชื่อเลวี
นั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี จึงตรัสกับเขาว่า “ จ ง ต าม เ ร า มา ”

28 เลวีก็ลุกขึ้น ละทิ้งทุกสิ่งติดตามพระองค์ไป

29 แล้วเลวีจัดงานเลี้ยงใหญ่ถวายพระเยซูที่บ้านของเขา

มีคนเก็บภาษีกลุ่มใหญ่และคนอื่นๆ มาร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา

30 ฝ่ายพวกฟาริสีกับธรรมาจารย์ของพวกเขาบ่นติเตียนกับเหล่าสาวกของพระ
องค์ว่า “ ทำไมท่านจึงกินและดื่มด้วยกันกับคนเก็บภาษีและ
'คนบาป?' ”

31 พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “ คนสุขภาพดีไม่ต้องการหมอ
แต่คนป่วยต้องการ 32 เรามิได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม
แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่”

ถามพระเยซูเรื่องการถืออดอาหาร

(ม ธ .9:14-17; ม ก .2:18-22)

33 พวกเขาทูลพระองค์ว่า

“ ศิษย์ของยอห์นมักถืออดอาหารและอธิษฐานอยู่เสมอ
ศิษย์ของพวกฟาริสีก็เช่นกัน แต่ศิษย์ของท่านทั้งกินทั้งดื่ม”

34 พระเยซูทรงตอบว่า

“ ท่านจะให้แขกของเจ้าบ่าวอดอาหารขณะที่เจ้าบ่าวอยู่ด้วยได้หรือ?

35 แต่สักวันหนึ่งเจ้าบ่าวจะถูกนำตัวไปจากเขา

และในวันนั้นพวกเขาจะอดอาหาร ”

36 พระองค์ตรัสคำอุปมานี้ให้เขาฟังว่า
“ ไม่มีใครฉีกผ้าจากเสื้อใหม่ไปปะเสื้อเก่า
ถ้าทำเช่นนั้นเขาจะทำให้เสื้อใหม่ฉีกขาด ทั้งเศษผ้าใหม่ก็เข้ากับเสื้อเก่าไม่ได้
37 และก็ไม่มีใครเทเหล้าองุ่นใหม่ใส่ถุงหนังเก่า
ถ้าทำเช่นนั้นเหล้าองุ่นใหม่จะทำให้ถุงนั้นขาด
เหล้าองุ่นจะไหลออกมาและถุงหนังก็จะเสียหาย 38 ไม่หรอก
เหล้าองุ่นใหม่จะต้องใส่ในถุงหนังใหม่
39 และไม่มีใครกินเหล้าองุ่นเก่าแล้วอยากได้เหล้าหมักใหม่ เพราะเขากล่าวว่า
'ของเก่าดีกว่า' “

ทรงเป็นเจ้าของเนื้อสะบาโต

(ม ธ .12:1-14; ม ก .2:23-3:6)

6 ในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระเยซูกำลังเสด็จผ่านทุ่งนา
และเหล่าสาวกของพระองค์ก็เริ่มเด็ดรวงข้าวมาขยี้เอาเมล็ดข้าวกิน
2 พวกฟาริสีบางคนจึงถามขึ้นว่า
“ ทำไมพวกท่านทำสิ่งที่ผิดบัญญัติวันสะบาโต?”
3 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ พวกท่านไม่เคยอ่านหรือว่า ดาวิดทำอะไร
เมื่อท่านกับพรรคพวกหิวโหย? 4 ดาวิดเข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า
และกินขนมปังศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งตามบทบัญญัติแล้วมีแต่ปุโรหิตเท่านั้นที่จะกินได้
และดาวิดยังแบ่งขนมปังนี้ให้พรรคพวกกินด้วย”
5 แล้วพระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “ บุตรมนุษย์เป็นเจ้าของวันสะบาโต”
6 อีกวันสะบาโตหนึ่ง พระองค์ทรงเข้าไปสั่งสอนในธรรมศาลา
ที่นั่นมีชายคนหนึ่งมือขวาลีบ
7 พวกฟาริสีกับธรรมจารย์กำลังหาเหตุที่จะกล่าวโทษพระเยซู

จึงคอยจับตาดูอย่างใกล้ชิดว่าพระองค์จะรักษาโรคในวันสะบาโตหรือไม่
8 แต่พระเยซูทรงทราบว่าพวกเขากำลังคิดอะไรอยู่ จึงตรัสกับชายที่มีมือลีบนั้นว่า
“ ลุกขึ้นมายืนที่ข้างหน้านี้สิ” เขาจึงลุกขึ้นมายืนที่นั่น
9 แล้วพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “ เราถามท่านว่า ทำดีหรือทำชั่ว
ช่วยชีวิตหรือทำลายชีวิต อย่างไหนที่ถูกต้องตามบทบัญญัติในวันสะบาโต?”
10 พระองค์ทรงกวาดสายตามองดูพวกเขาทุกคน และตรัสกับชายคนนั้นว่า
“ จงเหยียดมือออกมา” เขาก็ทำตาม และมือของเขาก็กลับเป็นปกติทุกอย่าง
11 แต่พวกนั้นโกรธมากและเริ่มปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรกับพระเยซูดี

การแต่งตั้งอัครทูต 12 คน

(ม ธ .10:2-4; ม ก .3:16-19; ก จ .1:13)

12 วันหนึ่งพระเยซูเสด็จไปที่ภูเขาศาเลติสเพื่ออธิษฐาน
และใช้เวลาอธิษฐานต่อพระเจ้าทั้งคืน 13 ครั้งรุ่งเช้า
พระองค์ทรงเรียกเหล่าสาวกมาหาพระองค์ และเลือก 12 คนจากพวกเขา
แต่งตั้งให้เป็นอัครทูตได้แก่ 14ซีโมน (ซึ่งทรงเรียกว่า เปโตร)
อันดรูว์น้องชายของเปโตร ยากอบ ยอห์น ฟิลิป บาร์โธโลมิว 15มัทธิว โธมัส
ยากอบบุตรอัลเฟัส ซีโมนที่เรียกว่านักชาตินิยม 16ยูดาบุตรยากอบ
และยูดาส อิสคาริโอทผู้กลายเป็นคนทรยศ

พระพรและวิบัติ

(ม ธ .5:3-12)

17 พระองค์เสด็จลงมากับพวกเขาและยืนอยู่ ณ ที่ราบ
สาวกกลุ่มใหญ่อยู่ที่นี่ รวมทั้งประชาชนมากมายจากทั่วทั้งแคว้นยูเดีย
กรุงเยรูซาเล็ม และชายฝั่งเมืองไทระและเมืองไซดอน
18 ผู้ซึ่งมาเพื่อจะฟังและเพื่อจะรับการรักษาโรค

บรรดาผู้ที่ถูกวิญญาณชั่ว²⁵รบกวนก็ได้รับการรักษาให้หาย
19คนทั้งปวงพยายามแตะต้องพระองค์
เพราะฤทธิ์อำนาจออกมาจากพระองค์และรักษาเขาให้หายทุกคน
20 พระเยซูทอดพระเนตรดูเหล่าสาวก ตรัสว่า

“ ความสุขมีแก่ท่านผู้ขัดสน

เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของท่านแล้ว

21ค ว า ม สุขมีแก่ท่านผู้หิวโหยอยู่ในขณะนี้

เพราะท่านจะได้อิ่มเอม

ความสุขมีแก่ท่านผู้ร่ำไห้อยู่ในขณะนี้

เพราะท่านจะได้หัวเราะ

22ความสุขมีแก่ท่านเมื่อมนุษย์เกลียดชังท่าน

เมื่อเขาอเปหิและลบหลู่ท่าน

และปฏิเสณนามของท่านประหนึ่งเป็นสิ่งชั่วช้า

เพราะบุตรมนุษย์

23 “ ในวันนั้น จงชื่นชมยินดีและโลดเต้นด้วยความเปรมปรีดีเถิด

เพราะบำเหน็จของท่านในสวรรค์ยิ่งใหญ่

ด้วยว่าบรรพบุรุษของเขาได้กระทำเช่นเดียวกันนั้นกับบรรดาผู้เผยพระวจนะ

24” แต่วิบัติแก่เจ้าผู้มั่งมี

เพราะเจ้าได้รับความสุขสบายแล้ว

25วิบัติแก่เจ้าผู้อิ่มหมีพีมันอยู่ในขณะนี้

เพราะเจ้าจะหิวโหย

---

²⁵ 6:18 ภาษากรีกว่า โสโครก

วิบัติแก่เจ้าซึ่งบัดนี้หัวเราะ

เพราะเจ้าจะโศกเศร้าและร่ำไห้

26 วิบัติแก่เจ้า เมื่อคนทั้งปวงยกย่องเจ้า

เพราะบรรพบุรุษของเขาได้ปฏิบัติเช่นเดียวกันนั้น

กับบรรดาผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ

จงรักศรัทธา

(ม ธ .5:39-42)

27 “ แต่เราบอกท่านที่ฟังอยู่ว่า จงรักศรัทธาของท่าน

จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน 28 จงอวยพรคนที่แข่งด่าท่าน

จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ทำร้ายท่าน 29 ถ้าผู้ใดตบแก้มท่าน

จงหันแก้มอีกข้างให้เขาด้วย ถ้าผู้ใดริบเสื้อคลุมของท่านไป อย่าห้ามไม่

ให้เขาเอาเสื้อของท่านไปด้วย 30 จงให้แก่ทุกคนที่ขอท่าน

และถ้าใครเอาสิ่งที่เป็นของท่านไป อย่าเรียกร้องสิ่งนั้นกลับคืน

31 จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน

32 “ ถ้าท่านรักแต่ผู้ที่รักท่าน ท่านจะนำสรรเสริญที่ตรงไหน? แม้แต่

‘ ค น บ า ป ’ ก็รักคนที่รักเขา 33 และถ้าท่านทำดีแก่ผู้ที่ดีต่อท่าน

ท่านจะนำสรรเสริญที่ตรงไหน? แม้แต่ ‘ ค น บ า ป ’ ก็ทำเช่นนั้น

34 และถ้าท่านให้ยืมเฉพาะผู้ที่ท่านคาดว่าจะได้คืนจากเขา

จะนำสรรเสริญที่ตรงไหน? แม้แต่ ‘ ค น บ า ป ’ ก็ให้ ‘ ค น บ า ป ’

ยืม โดยคาดหวังว่าจะได้คืนครบถ้วน 35 แต่จงรักศรัทธาของท่าน จงทำดีต่อเขา

และให้เขายืมโดยไม่หวังจะได้อะไรคืนมา แล้วท่านจะได้รับบำเหน็จใหญ่หลวง

และจะได้เป็นบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด

เพราะพระองค์ทรงกรุณาต่อผู้ออกตัญญูและคนชั่ว

36 จงเมตตากรุณาเช่นเดียวกับที่พระบิดาของท่านทรงเมตตากรุณา

การตัดสินผู้อื่น

(ม ธ .7:1-5)

37 “ อย่าตัดสินแล้วท่านจะไม่ถูกตัดสิน

อย่ากล่าวหาแล้วท่านจะไม่ถูกกล่าวหา จงให้ภัยแล้วท่านจะได้รับการอภัย

38 จงให้แล้วท่านจะได้รับ

และทะนานที่ดวงเต็มยัดสั้นแน่นพูนสั้นจะเทลงในตักของท่าน

เพราะท่านใช้ทะนานอันใด จะใช้ทะนานอันเดียวกันนั้นดวงแก่ท่าน

39 พระองค์ยังตรัสคำอุปมานี้แก่เขาอีกว่า

“ คน ต า บ อ ด จะ น ำ ท า ง คนตาบอดได้หรือ?

ทั้งคู่จะไม่ตกหลุมหรือ? 40 ศิษย์ย่อมไม่เหนือกว่าครูของตน

แต่ทุกคนที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างสมบูรณ์แล้วจะเป็นเหมือนครูของตน

41 “ ไฉนท่านมองดูผงขี้เลื้อยในตาของพี่น้อง

แต่ไม่ใส่ใจกับไม้ทั้งท่อนในตาของท่านเอง? 42 ท่านพูดกับพี่น้องได้อย่างไรว่า

‘ พี่น้องเอ๋ย ให้เราเชี่ยผงออกจากตาของท่าน’

ในเมื่อตัวท่านเองไม่เห็นไม้ทั้งท่อนในตาของตนเอง? เจ้าคนหน้าซื่อใจคด

จงชักไม้ทั้งท่อน ออกจากตาของตนเสียก่อน แล้วเจ้าจะเห็นชัด

จึงจะเชี่ยผงออกจากตาของพี่น้องได้

ต้นไม้และผล

(ม ธ .7:16, 18, 20)

43 “ ต้นไม้ดีย่อมไม่ให้ผลเลว และต้นไม้เลวย่อมไม่ให้ผลดี

44 เราจะรู้จักต้นไม้แต่ละต้นได้ด้วยผลของมัน

พุ่มหนามย่อมไม่ออกผลเป็นมะเดื่อ หรือกอหนามย่อมไม่ออกผลเป็นองุ่น

45 คนดีย่อมนำสิ่งดีออกจากความดีที่สะสมไว้ในใจตน

ส่วนคนชั่วก็นำสิ่งชั่วออกจากความชั่วที่สะสมไว้ในใจตน

ด้วยว่าปากย่อมเอ่ยสิ่งที่เอ่อล้นออกมาจากใจ

ช่างก่อสร้างที่ฉลาดและช่างก่อสร้างที่โง่เขลา

(ม ธ .7:24-27)

46 “ โฉนของท่านจึงเรียกเราว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’
แต่ไม่ทำตามที่เราบอก? 47เราจะแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มาหาเรา
ฟังคำของเราแล้วนำไปปฏิบัตินั้นเป็นเช่นไร 48เขาเป็นเหมือนคนที่สร้างบ้าน
ผู้ขุดลึกลงไปวางฐานรากบนศิลา เมื่อน้ำท่วม กระแสน้ำเชี่ยวซัดใส่บ้าน
บ้านนั้นก็มิได้สั่นไหว เพราะสร้างไว้อย่างดี
49ส่วนผู้ที่ได้ยินคำของเราแต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติ
ก็เป็นเหมือนคนที่สร้างบ้านบนพื้นโดยไม่วางรากฐาน
เมื่อกะแสน้ำเชี่ยวซัดใส่บ้าน บ้านนั้นก็ล้มครืนและถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง”

ความเชื่อของนายร้อย

(ม ธ .8:5-13)

7 เมื่อพระเยซูตรัสทั้งหมดนี้ให้ประชาชนฟังจนจบแล้ว
ก็เสด็จเข้าเมืองคาเปอร์นาอุม
2ที่นั่นมีคนรับใช้ของนายร้อยคนหนึ่งป่วยหนักใกล้จะตาย
นายร้อยรักคนรับใช้ผู้นั้นมาก 3เมื่อได้ยินเรื่องพระเยซูแล้ว
เขาก็ส่งผู้อาวุโสชาวยิวบางคนมาทูลเชิญพระเยซูไปรักษาคนรับใช้ของเขา
4ครั้นคนเหล่านั้นมาถึงก็ทูลอ่อนวอนพระเยซูด้วยความร้อนใจว่า
“ นายร้อยผู้นี้เป็นคนที่พระองค์ทรงสมควรจะไปช่วยอย่างยิ่ง
5เพราะเขารักชนชาติของเรา และสร้างธรรมศาลาให้เรา”
6ฉะนั้นพระเยซูจึงเสด็จไปกับเขา
อีกไม่ไกลก็จะถึงบ้านนั้น นายร้อยก็ให้เพื่อนๆ มาทูลพระเยซูว่า
“ พระองค์เจ้าข้า อย่าลำบากพระองค์เลย

เพราะข้าพระองค์ไม่คู่ควรที่จะให้พระองค์เสด็จมาไต่ชายคาบ้านของข้าพระองค์
ค 7 เพราะเหตุนี้ ข้าพระองค์จึงคิดว่าตนเองไม่คู่ควรแม้แต่จะมาเข้าเฝ้าพระองค์
เพียงแต่พระองค์ตรัสสั่งเท่านั้น คนรับใช้ของข้าพระองค์ก็จะหายป่วย
8 ด้วยว่าข้าพระองค์เองมีทั้งผู้บังคับบัญชาและมีทหารใต้บังคับบัญชา
ข้าพระองค์สั่งคนนี้ว่า ‘ ไป ’ เขาก็ไป สั่งคนนั้นว่า ‘ มา ’ เขาก็มา
ข้าพระองค์สั่งคนรับใช้ว่า ‘ จงทำสิ่งนี้ ’ เขาก็ทำ”

9 เมื่อพระเยซูทรงได้ยินเช่นนี้ก็ทรงอัศจรรย์ใจในตัวเขา
หันมาตรัสกับฝูงชนที่ติดตามพระองค์ว่า “ เราบอกท่านว่า
เราไม่เคยพบความเชื่อยิ่งใหญ่เช่นนี้ แม้แต่ในอิสราเอล”

10 แล้วคนเหล่านั้นที่นายร้อยส่งมาก็กลับไปบ้านและพบว่าคนรับใช้นั้นหายดีแล้ว

พระเยซูทรงให้บุตรชายของหญิงม่ายเป็นขึ้น จ าก ต าย

11 หลังจากนั้นไม่นานพระเยซูเสด็จเข้าไปในเมืองนาอิน
เหล่าสาวกและประชาชนหมู่ใหญ่ติดตามพระองค์ไป

12 ครั้นมาเกือบถึงประตูเมือง มีผู้หามศพชายหนุ่มคนหนึ่งมา
เขาเป็นบุตรชายคนเดียวของหญิงม่าย ชาวเมืองมากมายนับพัน

13 เมื่อพระองค์ทรงเห็นนางก็ทรงเห็นใจและตรัสว่า “ อย่าร้องไห้เลย”

14 แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปแตะโลงศพ คนหามก็ยืนนิ่ง พระองค์ตรัสว่า
“ พ่อหนุ่ม เราสั่งท่านว่า จงลุกขึ้นเถิด!” 15 ผู้ตายก็ลุกขึ้นนั่งและเริ่มพูดจา
พระเยซูจึงทรงมอบเขาคืนให้มารดา

16 คนทั้งปวงเต็มไปด้วยความเกรงกลัวและสรรเสริญพระเจ้าว่า
“ ผู้เผยพระวจนะยิ่งใหญ่มาปรากฏในหมู่เรา
พระเจ้าเสด็จมาช่วยประชากรของพระองค์แล้ว”

17 กิตติศัพท์เรื่องนี้ของพระเยซูก็เลื่องลือไปทั่วแคว้นยูเดีย²⁶และดินแดนโดยรอบ

พระเยซูกับยอห์นผู้ให้บัพติศมา

(ม ธ .11:2-19)

18 พวกสาวกของยอห์นมาเล่าให้ท่านฟังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ปวงเหล่านั้น ยอห์นจึงเรียกศิษย์ 2 คนมาและส่งเขาไปทูลถามพระเยซูว่า

“ ท่านคือผู้ที่จะมานั้น หรือเราจะต้องคอยผู้อื่น?”

20 เมื่อมาถึง ทั้งสองทูลพระองค์ว่า

“ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาส่งพวกข้าพเจ้ามาทูลถามว่า ‘ ท่านคือผู้ที่จะมานั้น หรือเราจะต้องคอยผู้อื่น?’ “

21 ใน ขณะนั้นพระเยซูทรงรักษาคนเจ็บคนป่วยหลายคนให้หายจากโรค จากวิญญาณชั่ว และทำให้คนตาบอดหลายคนมองเห็นได้

22 ดังนั้นพระองค์จึงตรัสกับ 2 คนนั้นว่า

“ จงกลับไปรายงานสิ่งที่ท่านได้เห็น ได้ยิน แก่ยอห์น คือคนตาบอดมองเห็นได้ คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อน²⁷หายจากโรค คนหูหนวกกลับได้ยิน คนตายแล้วเป็นขึ้นมา และข่าวประเสริฐได้ประกาศแก่คนยากไร้

23 คนที่ไม่สูญเสียความเชื่อไปเพราะเราก็เป็นสุข”

24 เมื่อศิษย์ของยอห์นไปแล้ว

พระเยซูจึงเริ่มตรัสกับประชาชนเกี่ยวกับยอห์นว่า

“ พวกท่านออกไปดูอะไรในถิ่นทุรกันดาร? ดูนุ่นอัดลูตามลมหรือ?

---

²⁶ 7:17 หรือ ดินแดนของชาวยิว

²⁷ 7:22 ภาษากรีกหมายถึง โรคผิวหนังชนิดต่างๆ

ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อนเพียงอย่างเดียว

25หากมิใช่ ท่านออกไปดูอะไร? ดูนกนุ่งหม้อผ้าเนื้อดีหรือ? ไม่ใช่
บรรดาผู้ที่สวมเสื้อผ้าราคาแพงและชอบฟังเพื่อย่อมอยู่ในวัง

26แต่ท่านออกไปดูอะไร? ผู้เผยพระวจนะหรือ? ใช่แล้ว เราบอกพวกท่านว่า
ชายผู้นี้เป็นยิ่งกว่าผู้เผยพระวจนะเสียอีก

27ยอห์นนี่แหละคือผู้ที่มีเขียนถึงไว้ว่า

“ ‘ เรา จะส่งทูตของเรามาล่องหน้าท่าน
ผู้จะจัดเตรียมลู่ทางไว้ให้ท่าน’ 28

28 เราบอกท่านว่า

ในบรรดาผู้ที่เกิดจากหญิงไม่มีคนไหนยิ่งใหญ่กว่ายอห์น
กระนั้นผู้เล็กน้อยที่สุดในอาณาจักรของพระเจ้ายิ่งยิ่งใหญ่กว่ายอห์น”

29 (คนทั้งปวง แม้แต่คนเก็บภาษี

เมื่อได้ยินคำของพระเยซูก็รับว่าทางของพระเจ้าถูกต้อง
เพราะพวกเขาได้รับบัพติศมาจากยอห์นแล้ว

30แต่พวกฟาริสีและผู้เชี่ยวชาญในบทบัญญัติไม่ยอมรับพระประสงค์ของพระ
เจ้าสำหรับพวกเขา เพราะเขาไม่ได้รับบัพติศมาจากยอห์น)

31 “ แล้วเราจะเปรียบเทียบคนในยุคนี้กับอะไรดี? พวกเขาเป็นเช่นไร?

32เขาเป็นเช่นเด็กๆ ที่นั่งอยู่กลางตลาดและร้องบอกแก่กันว่า

“ ‘ เราเป่าปี่ให้
พวกเธอก็ไม่เต้นรำ
เราร้องเพลงไว้อาลัย
พวกเธอก็ไม่ร้องไห้

33 เพราะยอห์นผู้ให้บัพติศมา ไม่กินขนมปังและไม่ดื่มเหล้าองุ่น
พวกท่านก็กล่าวว่า ‘ เขามีผีสิง’ 34 ส่วนบุตรมนุษย์มาทั้งกินและดื่ม
และ พวกท่านกล่าวว่า ‘ นี่คือนคนตะกละและขี้เมา
เป็นมิตรของคนเก็บภาษีและ “ ค น บ า ป ” ‘
35 แต่พระปัญญา ก็ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าถูกต้องโดยคนทั้งปวงที่ปฏิบัติตามพระ
ปัญญานั้น²⁹”

พระเยซูทรงรับการชโลมจากหญิงชั่ว

36 ฟาริสีคนหนึ่งเชิญพระเยซูไปรับประทานอาหารมื้อค่ำ
พระองค์จึงเสด็จไปที่บ้านของเขา และทรงเอนพระกายอยู่ที่โต๊ะ

37 หญิงคนหนึ่งในเมืองนั้นเคยเป็นหญิงชั่ว

เมื่อรู้ว่าพระเยซูกำลังเสวยพระกระยาหารที่บ้านฟาริสีคนนั้น
ก็นำผอบน้ำหอม³⁸มายืนอยู่ข้างหลัง ที่พระบาทของพระองค์
ร่ำให้หลังน้ำตารดพระบาท แล้วเอาผมเช็ด จูบพระบาท
และรินน้ำหอมชโลมพระบาทของพระองค์

39 เมื่อฟาริสีที่เชิญพระเยซูเห็นเช่นนั้นก็นึกในใจว่า

“ หากคนนี้เป็นผู้เผยพระวจนะ

เขาก็น่าจะรู้ว่าผู้ที่มาแตะต้องเขาเป็นใครและเป็นผู้หญิงประเภทไหน
เพราะนางเป็นคนชั่ว”

40 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ ซิโมน เรามีอะไรจะบอกท่าน”

เขาทูลว่า “ ท่านอาจารย์ ว่าไปเถิด”

41 พระองค์ตรัสว่า “ คนปล่อยเงินกู้ผู้หนึ่งมีลูกหนี้ 2 ราย รายหนึ่งเป็นหนี้
500 เหรียญเดনারิอัน³⁰ อีกรายหนึ่งเป็นหนี้ 50 เหรียญ 42 ทั้ง 2

---

²⁹ 7:35 หรือ ลูกหลานทั้งปวงแห่งพระปัญญานั้น

³⁰ 7:41 1 เหรียญเดনারิอันมีค่าเท่ากับค่าแรง 1 วัน

คนไม่มีเงินใช้หนี้ เขาจึงยกหนี้ให้ทั้งคู่ ใน 2
คนนี้คนไหนจะรักเจ้าหนี้มากกว่า?”

43 ซิโมนทูลตอบว่า “ ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ได้รับยกหนี้มากกว่า”
พระเยซูตรัสว่า “ ท่านตัดสินถูกแล้ว”

44 แล้วพระองค์ทรงหันไปทางหญิงนั้น และตรัสกับซิโมนว่า
“ ท่านเห็นหญิงคนนี้หรือไม่ เราเข้ามาบ้านของท่าน
ท่านไม่ได้เอาน้ำมาให้เราล้างเท้า ส่วนนางเอาน้ำตาล้างเท้าของเรา
และเช็ดด้วยผมของนาง 45ท่านไม่ได้จูบเรา

แต่หญิงนี้จูบเท้าเราไม่หยุดตั้งแต่เราเข้ามาในบ้าน

46ท่านไม่ได้รินน้ำมันรดศีรษะเรา แต่นางรินน้ำหอมรดเท้าเรา

47เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า บาปผิดมากมายของนางได้รับการอภัยแล้ว
เพราะนางรักมาก แต่เขาผู้ที่ได้รับอภัยน้อยก็รักน้อย”

48 แล้วพระเยซูตรัสกับนางว่า “ บาปผิดของท่านได้รับการอภัยแล้ว”

49 เขกรับเชิญคนอื่นๆ เริ่มพูดกันว่า “ ผู้นี้เป็นใครหนอ
ถึงให้อภัยบาปได้?”

50 พระเยซูตรัสกับหญิงนั้นว่า “ ความเชื่อของท่านได้ทำให้ท่านรอด
จงไปเป็นสุขเถิด”

คำอุปมาเรื่องผู้หว่าน

(ม ธ .13:2-23; ม ก .4:1-20)

8 หลังจากนั้นพระเยซูเสด็จไปตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ

ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

สาวกทั้งสิบสองอยู่กับพระองค์

2พร้อมกับพวกผู้หญิงซึ่งทรงรักษาให้หายจากวิญญาณชั่วและโรคต่างๆ

หญิงเหล่านี้ได้แก่ มารีย์ (ที่เรียกว่า ชาวแมกดาลา) ที่ทรงขับผีออกจากนาง 7

ต น 3 โย อันนาภรรยาของคูซา คนต้นเรือนของเฮโรด สุสันนาและคนอื่นๆ
อีกมากมาย หญิงเหล่านี้ช่วยสนับสนุนพวกเขาด้วยทรัพย์สินของตน

4 ขณะผู้คนจำนวนมากมาชุมนุมกันอยู่

และประชาชนจากเมืองนั้นเมืองนี้กำลังพากันมาเฝ้าพระเยซู

พระองค์ตรัสคำอุปมานี้ว่า 5” ชาวนาคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช

ขณะที่หว่าน บางเมล็ดก็ตกตามทาง ถูกเหยียบย่ำ

และนกในอากาศก็มาจิกกิน ไปหมด 6 บางเมล็ดตกบนกรวดหิน

เมืองอกขึ้นมาก็เหี่ยวเฉา เพราะขาดความชุ่มชื้น 7 บางเมล็ดก็ตกกลางหนาม

โดนหนามงอกขึ้นมารัดเสีย 8 แต่ยังมีบางเมล็ดที่ตกบนดินดี

งอกขึ้นมาแล้วเกิดผลมากกว่าที่หว่านไว้ 100 เท่า”

เมื่อพระองค์กล่าวถึงตรงนี้ก็ทรงร้องว่า “ ใครมีหูฟังได้ จงฟังเถิด”

9 เหล่าสาวกมาทูลถามพระองค์ถึงความหมายของคำอุปมานี้

10 พระองค์ตรัสว่า “ ความลับแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

ทรงโปรดให้พวกท่านรู้ แต่กับคนอื่นนั้น เรากล่าวเป็นคำอุปมา เพื่อว่า

□ “ ‘ แม้ได้ดูแต่พวกเขาก็ไม่เห็น

แม้ได้ฟังแต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจ’ 31

11 “ ความหมายของคำอุปมาก็คือ เมล็ดที่หว่านคือพระวจนะของพระเจ้า

12 ที่หล่นตามทาง คือผู้ที่ได้ยิน แล้วมารก็มาชิงพระวจนะไปจากใจเขา

เพื่อไม่ให้เขาเชื่อและได้รับความรอด 13 ที่ตกลงบนหิน

คือผู้ที่ได้ยินก็รับพระวจนะด้วยความยินดี แต่ไม่หยั่งรากลึก

เขาเชื่อเพียงชั่วระยะหนึ่ง แต่เมื่อถูกทดลองก็เลิกลาไป

14 เมล็ดพืชที่ตกกลางหนาม คือผู้ที่ได้ยิน

---

31 8:10 อ ส ย .6:9

แต่ขณะที่เขาดำเนินไปตามทางของเขาก็ถูกความพะวักพะวน ทรัพย์สมบัติ
และ ความสนุกสนานทั้งในชีวิตรัศเสีย เขาจึงไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่
15 แต่เมล็ดที่ตกบนดินดีนั้น คือผู้ที่จิตใจตั้งงามสูงส่ง
ผู้ไต่ยินพระวณะแล้วรับไว้และเกิดผลโดยความอดทนบากบั่น

ตะเกียงบนเชิงตะเกียง

16 “ ไม่มีใครจุดตะเกียงแล้วซ่อนไว้ในถัง หรือวางไว้ใต้เตียง
แต่ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง เพื่อคนที่เข้ามาจะเห็นแสงสว่าง
17 เพราะไม่มีสิ่งที่ซ่อนไว้แล้วจะไม่ถูกเปิดเผย
ไม่มีสิ่งที่ปิดบังไว้โดยไม่มีใครรู้หรือไม่ถูกเปิดโปง
18 เหตุฉะนั้นจงพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ท่านฟังอย่างไร
ผู้ใดมีอยู่แล้วจะได้รับเพิ่มขึ้น ส่วนผู้ที่ไม่มี
แม้สิ่งที่เขาคิดว่าเขามีก็จะถูกเอาไปจากเขา”

มารดากับน้องชายของพระเยซู

(ม ธ .12:46-50; ม ก .3:31-35)

19 ขณะนั้น มารดากับน้องๆ ของพระเยซูมาหาพระองค์
แต่ไม่สามารถเข้าใกล้พระองค์เพราะคนแน่นมาก 20 มีบางคนมาทูลพระองค์ว่า
“ มารดากับน้องชายของท่านยืนอยู่ข้างนอก ต้องการจะพบท่าน”

21 พระองค์ทรงตอบว่า

“ มารดาและน้องชายของเราคือบรรดาผู้ที่ได้ยินพระวณะของพระเจ้าและนำไปปฏิบัติ”

พระเยซูทรงห้ามพายุ

(ม ธ .8:23-27; ม ก .4:36-41)

22 วันหนึ่ง พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า

“ ให้เราข้ามทะเลสาบไปอีกฟากหนึ่งเถิด” พวกเขาจึงพากันลงเรือไป

23ขณะที่เขาแล่นเรือไป พระเยซูบรรทมหลับ เกิดพายุใหญ่กลางทะเลสาบ น้ำซัดเข้าเรือ และพวกเขาตกอยู่ในอันตรายใหญ่หลวง

24 เหล่าสาวกเข้ามาปลุกพระองค์ ทูลว่า “ พระอาจารย์ พระอาจารย์ เรากำลังจะจมแล้ว!”

พระองค์ทรงลุกขึ้น ห้ามลมและคลื่น พายุก็สงบลง และทุกอย่างก็สงบเงียบ 25พระองค์ทรงถามเหล่าสาวกว่า

“ ความเชื่อของพวกท่านอยู่ที่ไหน?”

พวกเขากลัวและอัศจรรย์ใจ ต่างถามกันว่า “ นี่คือใครหนอ? แม้แต่ลมและคลื่นก็ยังเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์”

การรักษาคนถูกผีสิง

(ม ธ .8:28-34; ม ก .5:1-20)

26 พวกเขาแล่นเรือมาถึงแดนเกราซา³² ซึ่งอยู่คนละฟากกับกาลิลี

27เมื่อพระเยซูทรงขึ้นจากเรือ ทรงพบชายคนหนึ่งจากเมืองนั้นซึ่งถูกผีเข้าสิง นานแล้วที่ชายคนนี้ไม่สวมเสื้อผ้า ไม่อยู่ในบ้าน แต่อาศัยอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ

28เมื่อเขาเห็นพระเยซูก็ส่งเสียงร้อง และซบลงแทบพระบาท ตะโกนสุดเสียงว่า

“ พระเยซู พระบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระองค์ต้องการอะไรจากข้าพระองค์? ขอโปรดอย่าทรมานข้าพระองค์เลย!”

29เพราะพระเยซูได้ตรัสสั่งวิญญาณชั่ว³³ให้ออกมาจากชายผู้นี้

ผีได้สิงเขาหลายครั้งแล้ว แม้เอาโซ่ล่ามมือเท้าของเขา และวางยามเฝ้า

เขาก็หักโซ่ตรวนเสีย และผีขับไสเขาให้ออกไปอยู่ในที่เปลี่ยว

---

³² 8:26 หรือ กาดารา เช่นเดียวกับข้อ 37

³³ 8:29 ภาษากรีกว่า โสโครก

30 พระเยซูตรัสถามเขาว่า “ เจ้าชื่ออะไร?”

เขาทูลว่า “ ชื่ออง” เพราะมีผีหลายตนสิงอยู่ในตัวเขา

31 และพวกมันพร้าอ่อนวอนพระองค์มิให้ทรงสั่งมันกลับไปยังนรกขุมลึก

32 แถวนั้น มีสุกรฝูงใหญ่หากินอยู่แถบเนินเขา

พวกผีจึงทูลวอนพระเยซูให้ทรงอนุญาตให้พวกมันไปสิงในฝูงสุกร

และพระองค์ทรงอนุญาต 33 พวกผีจึงออกจากชายคนนั้นเข้าไปสิงในสุกร

แล้วสุกรทั้งฝูงก็กระโจนจากหน้าผาลงทะเลสาบ จมน้ำตายหมด

34 เมื่อบรรดาผู้เลี้ยงสุกรเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น

ก็วิ่งเข้าไปเล่าเรื่องนี้ในเมืองและหมู่บ้าน 35 ผู้คนพากันออกมาดูว่าเกิดอะไรขึ้น

เมื่อพวกเขามาหาพระเยซู ก็พบว่าผีได้ออกจากชายคนนั้นไปแล้ว

เขานั่งอยู่แทบพระบาทพระเยซู สวมใส่เสื้อผ้า และมีสติดี พวกเขา ก็กลัว

36 ผู้ที่เห็นเหตุการณ์จึงเล่าให้ผู้คนฟังว่าชายผู้ถูกผีสิงหายเป็นปกติได้อย่างไร

37 ชาวเกราซาทั้งปวงจึงขอร้องพระเยซูให้ทรงไปเสวยจากพวกเขา

เพราะเขากลับมาก พระองค์จึงเสด็จลงเรือจากไป

38 ชายคนที่ผีได้ออกไปจากเขาแล้วนั้นอ่อนวอนขอไปกับพระองค์

แต่พระเยซูส่งเขากลับไปตรัสสั่งว่า 39” จงกลับไปบ้าน และเล่าให้ใครๆ ฟังว่า

พระเจ้าทรงกระทำการเพื่อท่านมากเพียงไร”

คนนั้นจึงไปเล่าให้คนทั่วทั้งเมืองฟังว่าพระเยซูทรงกระทำการเพื่อเขามากเพียง

ไ ร

เด็กหญิงที่เสียชีวิตและหญิงผู้ป่วย

(ม ธ .9:18-26; ม ก .5:22-43)

40 เมื่อพระเยซูทรงข้ามฟากกลับมา ฝูงชนพากันต้อนรับพระองค์

เพราะพวกเขา กำลังรอคอยพระองค์อยู่ 41 แล้วมีชายคนหนึ่งชื่อ ไยรัส

เป็นนายธรรมศาลา มาหมอบลงแทบพระบาทพระเยซู

ทูลอ่อนวอนให้พระองค์เสด็จไปที่บ้านของเขา

42 เพราะลูกสาวคนเดียวของเขา กำลังจะตาย เด็กหญิงนี้อายุราว 12 ขวบ
ขณะพระเยซูเสด็จไป ผู้คนเบียดเสียดพระองค์แน่นขนัด

43 ที่นั่นมีหญิงคนหนึ่งตกเลือดเรื้อรังมา 12 ปี³⁴แล้ว
แต่ไม่มีใครรักษานางให้หายได้

44 นางมาข้างหลังพระองค์และแตะต้องชายฉลองพระองค์
ทันใดนั้นเลือดก็หยุดไหล

45 พระเยซูตรัสถามว่า “ ใครแตะต้องเรา?”

คนทั้งปวงต่างก็ปฏิเสธ เปโตรทูลว่า “ พระอาจารย์
ผู้คนรุมล้อมเบียดเสียดพระองค์”

46 แต่พระเยซูตรัสว่า “ มีคนแตะต้องเรา
เรารู้ว่าฤทธิ์อำนาจของท่านออกจากตัว”

47 ฝ่ายหญิงนั้นเห็นว่าไม่อาจหลบเลี่ยงไปได้

ก็กลัวตัวสั่นเข้ามาหมอบลงแทบพระบาท

นางกราบทูลพระองค์ต่อหน้าคนทั้งปวงถึงสาเหตุที่แตะต้องพระองค์และที่นางห
ายโรคทันที 48 พระองค์จึงตรัสกับนางว่า “ ลูกหญิงเอ๋ย
ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายโรค จงกลับไปด้วยสันติสุขเถิด”

49 พระเยซูตรัสยังไม่ทันขาดคำ

มีคนจากบ้านไยรัส นายธรรมศาลามาบอกว่า “ ลูกสาวของท่านเสียชีวิตแล้ว
อย่ารบกวนพระอาจารย์อีกเลย”

50 พระเยซูทรงได้ยิน ก็ตรัสกับไยรัสว่า “ อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้น
แล้วลูกสาวจะหาย”

51 เมื่อมาถึงบ้านของไยรัส พระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้ใครติดตามเข้าไป
ยกเว้นเปโตร ยากอบกับยอห์น และบิดามารดาของเด็ก

---

³⁴ 8:43 หลายต้นฉบับว่า 12 ปี และนางเสียเงินหาหมอมามากหลายคนจนหมดตัว

52ขณะนั้นคนทั้งปวงกำลังร้องไห้ไว้อาลัยแก่เด็กนั้น พระเยซูตรัสว่า

“ หยุดร้องให้เกิด เด็กน้อยยังไม่ตาย เพียงแต่หลับอยู่”

53 พวกเขาหัวเราะเยาะพระองค์ ด้วยรู้ว่าเด็กตายแล้ว

54แต่พระเยซูทรงจับมือเด็กน้อย ตรัสว่า “ ลูกเอ๋ย ลูกขึ้นเกิด!”

55วิญญาณของเด็กก็กลับมา ทันใดนั้นเด็กหญิงจึงลุกขึ้นยืน

แล้วพระเยซูตรัสสั่งให้นำอาหารมาให้เด็กรับประทาน

56บิดามารดาของเด็กต่างประหลาดใจ

แต่พระองค์ทรงสั่งพวกเขามิให้บอกเรื่องที่เกิดขึ้นนี้แก่ใคร

พระเยซูทรงส่งสาวก 12 คน ออก ไป

(ม ธ .10:9-15 , 14:1,2; ม ก .6:8-11, 14-16)

9 พระเยซูทรงเรียกสาวก 12 คนมาพร้อมกัน

พระองค์ประทานฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจที่จะขับผีทั้งปวง และรักษาโรคต่างๆ

ให้แก่พวกเขา

2และพระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้าและรักษาคน

เจ็บคนป่วย 3พระองค์ทรงบอกเขาว่า

“ ในการเดินทางไม่ต้องนำสิ่งใดติดตัวไป ไม่ว่าไม้เท้า ยาม อาหาร เงิน

หรือเสื้ออีกตัวหนึ่ง 4เมื่อท่านเข้าไปยังบ้านใด

จงพักที่บ้านนั้นจนกว่าจะไปจากเมืองนั้น 5หากผู้คนไม่ต้อนรับท่าน

เมื่อออกจากเมืองนั้นจงสะบัดฝุ่นออกจากเท้า เพื่อเป็นพยานกล่าวโทษเขา

6เหล่าสาวกจึงออกไปตามหมู่บ้านต่างๆ

ประกาศข่าวประเสริฐและรักษาผู้คนทุกหนทุกแห่ง

7 ฝ่ายเฮโรดผู้ครองแคว้นได้ยินเรื่องราวทั้งปวงที่เกิดขึ้นก็สับสนว่าวุ่น

เพราะบางคนก็พูดกันว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นขึ้นจากตาย

8บ้างก็ว่าเอลียาห์มาปรากฏตัว ทั้งยังมีคนอื่นๆ

ที่บอกว่าผู้เผยพระวจนะสมัยก่อนคนหนึ่งได้เป็นขึ้นจากตาย
9แต่เฮโรดกล่าวว่า “ เราตัดศีรษะยอห์นไปแล้ว
แล้วคนที่เราได้ยินกิตติศัพท์นี้เป็นใครกัน?”
เฮโรดจึงพยายามที่จะเห็นพระองค์

พระเยซูทรงเลี้ยง 5,000 คน

(ม ธ .14:13-21; ม ก .6:32-44; ย น .6:5-13)

10 เมื่ออัครทูตกลับมาก็ทูลรายงานพระเยซูถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ
พระองค์จึงทรงพาพวกเขาปลีกตัวไปยังเมืองเบธไซดา

11แต่ประชาชนรู้เข้าก็ติดตามพระองค์มา พระองค์ทรงต้อนรับพวกเขา
ตรัสกับเขาเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

และทรงรักษาโรคให้บรรดาผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการรักษา

12 ครั้นบ่ายคล้อย สาวกทั้งสิบสองคนจึงมาทูลว่า

“ ขอทรงให้ประชาชนกลับไป

เพื่อเขาจะได้หาอาหารและที่พักตามหมู่บ้านตามชุมชนแถวนี้

เพราะเราอยู่ในที่ห่างไกล”

13 พระองค์ตรัสตอบว่า “ พวกท่านจงเลี้ยงเขาเถิด”

เหล่าสาวกทูลว่า “ เรามีเพียงขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว
เว้นแต่เราจะไปซื้ออาหารมาให้ฝูงชนทั้งหมดนี้ 14 (ที่นั่นมีชายประมาณ
5,000 คน)

แต่พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ ให้พวกเขานั่งกันเป็นกลุ่ม
ประมาณกลุ่มละ 50 คน ” 15เหล่าสาวกก็ทำตามนั้น ทุกคนจึงนั่งลง

16พระเยซูทรงรับขนมปัง 5 ก้อนและปลา 2 ตัวมา

ยกพระพักตร์ขึ้นมองฟ้าสวรรค์

ขอบพระคุณพระเจ้าและหักส่งให้เหล่าสาวกแจกจ่ายแก่ประชาชน

17 พวกเขาทุกคนได้กินอิ่มหน้า และเหล่าสาวกเก็บเศษที่เหลือได้ถึง 12 ตะกร้าเต็ม

เปโตรยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์

(ม ธ .16:13-16, 21-28; ม ก .8:27-9:1)

18 ครั้งหนึ่ง ขณะพระเยซูทรงกำลังอธิษฐานเป็นส่วนพระองค์ และเหล่าสาวกอยู่ด้วย พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า

“ ผู้คนเขาพูดกันว่าเราเป็นใคร?”

19 พวกเขาทูลตอบว่า “ บ้างก็ว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา บ้างว่าเป็นเอลียาห์

และยังมีบางคนว่าเป็นผู้เผยพระวจนะในสมัยเก่าก่อนคนหนึ่งที่ได้เป็นขึ้นมาจาก ต า ย ”

20 พระองค์ตรัสถามว่า “ แล้วพวกท่านเล่า? ท่านว่าเราเป็นใคร?”

เปโตรทูลตอบว่า “ ทรงเป็นพระคริสต์³⁵ของพระเจ้า”

21 พระเยซูทรงกำชับพวกเขาอย่างเคร่งครัดมิให้บอกเรื่องนี้แก่ใคร

22 และตรัสว่า “ บุตรมนุษย์ต้องทนทุกข์หลายประการ ถูกบรรดาผู้อาวุโส พวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกธรรมจารย์ปฏิเสธ

พระองค์จะต้องถูกประหารและในวันที่สามจะทรงมีชีวิตรอดเป็นขึ้นมาใหม่”

23 จากนั้นพระองค์ตรัสกับเขาทั้งปวงว่า “ หากผู้ใดใคร่จะตามเรามา

เ ช า ต้องปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกทุกวันและตามเรามา

24 เพราะผู้ใดต้องการเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดพลีชีวิตเพื่อเรา

ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด 25 จะมีประโยชน์อะไรที่คนคนหนึ่งจะได้โลกนี้ทั้งโลก

แต่ต้องสูญเสียตัวของเขาเอง? 26 ถ้าผู้ใดอับอายในตัวเราและถ้อยคำของเรา

บุตรมนุษย์ก็จะอับอายในตัวเขา

---

³⁵ 9:20 หรือ พระเมสสิยาห์

เมื่อพระองค์เสด็จมาด้วยพระสิริของพระองค์และพระสิริแห่งพระบิดา
พร้อมทั้งศักดิ์ศรีของเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ 27 เรียบอกความจริงแก่ท่านว่า
บางคนซึ่งยืนอยู่ที่นี่จะได้เห็นอาณาจักรของพระเจ้าก่อนที่จะล้มรสความตาย”

ท ร ง จ ำ แ ล ง พ ร ะ ก า ย

(ม ธ .17:1-8; ม ก .9:2-8)

28 ร ำ ว 8 วันหลังจากพระเยซูตรัสดังนี้ พระองค์ทรงพาเปโตร
และยากอบกับยอห์น ขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐาน

29 ขณะพระองค์ทรงกำลังอธิษฐาน

พระพักตร์ก็เปลี่ยนไปและฉลองพระองค์สว่างสุกใสดังแสงฟ้าแลบ 30 มีชาย 2
คนคือโมเสสกับเอลียาห์ 31 ม ำ ป ร ำ ก ฎ ก ำ ย อ ย ำ ง เป็ ย ม ด ำ ย ส ำ ร ำ ค ี
สนทนากับพระเยซู พวกเขาพูดถึงการจากไปของพระองค์

ซึ่งพระองค์ทรงกำลังจะทำให้สำเร็จที่กรุงเยรูซาเล็ม 32 เปโตรกับเพื่อนๆ
ง่วงมาก แต่เมื่อตาสว่างเต็มที่ พวกเขาได้เห็นพระสิริของพระองค์ และเห็นชาย 2
คนยืนอยู่กับพระองค์ 33 ขณะทั้งสองท่านกำลังจะจากไป เปโตรทูลพระเยซูว่า
“ พระอาจารย์ ดิฉันจริงที่พวกข้าพระองค์ได้มาอยู่ที่นี่ ใ้เราตั้งเพิงขึ้น 3 หลัง
หลังหนึ่งถวายพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส
และอีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์” (เขาไม่รู้ว่าตนเองกำลังพูดอะไรอยู่)

34 ขณะที่เขา กำลังพูดอยู่นั้น เมฆก็ปรากฏขึ้นปกคลุมพวกเขา

เมื่ออยู่ในเมฆเขากลัวมาก 35 มีพระสุรเสียงดังจากเมฆว่า “ นี่คือนบุตรของเรา
ซึ่งเราได้เลือกสรรไว้ จงเชื่อฟังท่านเถิด” 36 เมื่อสิ้นเสียงนั้น
พวกเขาพบว่า มีพระเยซูอยู่แต่เพียงผู้เดียว สาวกทั้งสามเก็บเรื่องนี้ไว้กับตัว
และในเวลานั้นพวกเขาไม่เล่าสิ่งที่ตนเห็นให้ใครฟัง

ท ร ง ร ำ ก ษ ำ เ ด็ ก ช ำ ย ที่ ฤ ก วั ย ญ ำ ณ ช ำ ว ส ิง

(ม ธ .17:14-18 , 22, 23; ม ก .9:14-27, 30-32)

37 วันรุ่งขึ้นเมื่อพวกเขาลงมาจากภูเขาแล้ว มีฝูงชนกลุ่มใหญ่มาพบพระเยซู

38ชายคนหนึ่งในฝูงชนร้องทูลว่า “ พระอาจารย์

ขอพระองค์โปรดมาทอดพระเนตรลูกชายของข้าพระองค์

เพราะเขา เป็นลูกคนเดียวของข้าพระองค์ 39มีวิญญาณเข้าสิงเขา

และเขาจะกรีดร้องทันที ฝึทำให้เขาชักทุรนทุราย น้ำลายฟูมปาก

มันแทบจะไม่เคยออกจากตัวเขาเลย และมันกำลังทำลายเขา

40ข้าพระองค์ขอร้องสาวกของพระองค์ให้ขับมันออก แต่พวกเขาทำไม่ได้”

41 พระเยซูตรัสว่า “ คนในยุคที่ขาดความเชื่อและวิปริต

เราจะอยู่กับพวกท่านและต้องทนพวกท่านนานเท่าใด?

พาลูกของท่านมาที่นี่เถิด”

42 แม้ขณะเด็กกำลังมา ฝึก็ยิ่งทำให้เขาล้มชักที่พื้น

แต่พระเยซูทรงกำราบวิญญาณชั่ว³⁶ รักษาเด็กคนนั้น แล้วส่งคืนให้บิดา

43เขาทั้งหลายล้วนอัศจรรย์ใจในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ขณะที่ทุกคนกำลังประหลาดใจในการที่พระเยซูได้ทรงกระทำ

พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า 44” จงตั้งใจฟังสิ่งที่เราจะบอกท่านให้ดี

คือบุตรมนุษย์จะถูกทรยศให้ตกอยู่ในมือมนุษย์”

45แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าทรงหมายความว่าอะไร

เพราะความข้อนี้ถูกเก็บงำจากเขา เพื่อเขาจะไม่เข้าใจ

และเขาก็ไม่กล้าทูลถามพระองค์เรื่องนี้

ผู้ใดจะเป็นใหญ่ที่สุด

(ม ธ .18:1-5; ม ก .9:33-40)

---

³⁶ 9:42 ภาษากรีกว่า โสโครก

46 เกิดการโต้เถียงกันในหมู่สาวกว่าใครจะเป็นใหญ่ที่สุด

47 พระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขา ทรงให้เด็กเล็กๆ

คนหนึ่งมายืนอยู่ข้างพระองค์ 48 แล้วตรัสกับพวกเขาว่า

“ ผู้ใดต้อนรับเด็กน้อยนี้ในนามของเราก็ต้อนรับเรา

และผู้ que ต้อนรับเราก็ต้อนรับพระองค์ ผู้ทรงส่งเรามา

ด้วยว่าผู้เล็กน้อยที่สุดในหมู่พวกท่านทั้งปวงก็คือผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด”

49 ยอห์นทูลว่า “ พระอาจารย์

พวกข้าพระองค์เห็นชายคนหนึ่งขับผีออกในพระนามของพระองค์

และเราพยายามห้ามเขา เพราะเขาไม่ได้อยู่ในกลุ่มเรา”

50 พระเยซูตรัสว่า “ อย่าห้ามเขาเลย

เพราะผู้ใดก็ตามที่มีได้ต่อต้านท่านก็อยู่ฝ่ายท่าน”

ชาวสะมาเรียต่อต้านพระเยซู

51 ครั้นใกล้เวลาที่จะทรงถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์

พระเยซูทรงตั้งพระทัยที่จะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

52 และพระองค์ทรงส่งคนไปล่วงหน้า

เขาก็เข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของสะมาเรีย เพื่อเตรียมสิ่งต่างๆ

ให้พร้อมสำหรับพระองค์ 53 แต่ผู้คนที่นั่นไม่ต้อนรับพระองค์

เพราะทรงมุ่งหน้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

54 เมื่อยากอบกับยอห์นสาวกของพระองค์เห็นเช่นนี้ก็ทูลถามว่า

“ พระองค์เจ้าข้า

พระองค์ทรงต้องการให้พวกข้าพระองค์ขอไฟจากสวรรค์ลงมาทำลายพวกเขา

หรือไม่³⁷?” 55 แต่พระเยซูทรงหันมาตำหนิเขา
56³⁸ แล้วพวกเขาพากันไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง

ราคาของการติดตามพระเยซู

(ม ธ .8:19-22)

57 ขณะที่พวกเขาเดินไปตามทาง มีชายคนหนึ่งมาทูลพระองค์ว่า

“ ข้าพระองค์จะติดตามพระองค์ไม่ว่าจะทรงไปยังที่ใด”

58 พระเยซูตรัสตอบว่า “ หมาจึงจอกยังมีโพรง นกในอากาศยังมีรัง
แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ”

59 พระองค์ตรัสกับชายอีกคนหนึ่งว่า “ จ ง ต า ม เ ร า ม า ”

แต่เขาทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ให้ข้าพระองค์ไปฝังศพบิดาก่อน”

60 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ ปล่อยให้คนตายฝังผู้ตายของพวกเขาเองเกิด
ส่วนท่านจงไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า”

61 อีกคนทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์จะติดตามพระองค์
แต่ขอกลับไปร่ำลาครอบครัวของข้าพระองค์ก่อน”

62 พระเยซูตรัสว่า “ ผู้ที่มีมือจับคันทนแล้ว ยังเหลียวมองข้างหลัง
ก็ไม่เหมาะกับการรับใช้ในอาณาจักรของพระเจ้า”

พระเยซูทรงส่งสาวก 72 คน ออก ไป

(ม ธ .11:21-23, 25-27; 13:16, 17; ล ก .9:3-5)

---

³⁷ 9:54 บางต้นฉบับเพิ่มข้อความว่า เหมือนที่เอลียาห์ได้ทำ

³⁸ 9:55, 56 บางต้นฉบับเพิ่มข้อความว่า และพระองค์ตรัสว่า

“ ท่านไม่รู้ว่จิตใจของท่านเป็นแบบไหน

ด้วยว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์

แต่มาเพื่อช่วยพวกเขาให้รอด”

10 หลังจากนี้ พระเยซูทรงตั้งสาวกอีก 72 คน ³⁹ ให้เขาออกไปเป็นคู่ๆ ล่วงหน้าพระองค์ ไปยังทุกเมืองและทุกแห่งที่พระองค์จะเสด็จ 2พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ งานเก็บเกี่ยวมีมากยิ่ง แต่คนงานมีน้อยนัก เหตุฉะนั้นจงทูลขอต่อพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของการเก็บเกี่ยว ให้ส่งคนงานมายังทุ่งแห่งการเก็บเกี่ยวของพระองค์ 3” ไปเถิด เราส่งท่านออกไปเหมือนลูกแกะท่ามกลางสุนัขป่า 4อย่าเอาถุงใส่เงิน หรือยาม หรือรองเท้าไป และไม่ต้องแวะพักหาที่พักพิงในระหว่างทาง

5 “ เมือท่านเข้าไปในบ้านใด ก่อนอื่นจงพูดว่า ‘ สันติสุขจงมีแก่บ้านนี้’ 6ถ้าผู้รักสันติอยู่ที่นั่น สันติสุขของท่านก็ดำรงอยู่กับเขา ถ้าไม่ สันติสุขก็กลับคืนมาสู่ท่าน 7จงพักอยู่ที่บ้านนั้น กินดื่มสิ่งที่เขาจัดมาให้ท่าน เพราะคนงานสมควรได้รับค่าจ้างของตน 8อย่าเที่ยวย้ายไปจากบ้านนี้ไปบ้านนั้น

8 “ เมื่อท่านเข้าไปในเมืองใด และได้รับการต้อนรับ จงกินสิ่งที่เขาจัดให้ท่าน 9จงรักษาคนเจ็บป่วยที่นั่น และบอกพวกเขาว่า ‘ อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้พวกท่านแล้ว’ 10แต่เมื่อไปยังเมืองใดที่ไม่มีใครต้อนรับ จงไปที่กลางถนนและกล่าวว่า 11’ แม้แต่ฝุ่นของเมืองท่านซึ่งติดอยู่ที่เท้า เรายังเช็ดออกเป็นการกล่าวโทษท่าน แต่กระนั้น จงแน่ใจในข้อนี้คือ อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว’ 12เราบอกท่านว่า ในวันนั้น โทษของเมืองโสโดมจะเบากว่าโทษของเมืองนั้น”

13 “ วิบัติแก่เจ้าเมืองโคราซิน! วิบัติแก่เจ้าเมืองเบธไซดา! เพราะหากการอัศจรรย์ที่ท่านทำในเจ้า ได้ทำในเมืองไทระและเมืองไซดอน

---

³⁹ 10:1 บางต้นฉบับว่า 70 คน เช่นเดียวกับข้อ 17

พวกเขาคงนุ่งห่มผ้ากระสอบ นั่งจมกองขี้เถ้า สำนึกผิดกลับใจใหม่เสียนานแล้ว
14 แต่ในวันพิพากษาโทษของเมืองไทรและเมืองไซดอนจะเบากว่าโทษของเจ้า
า 15 ส่วนเจ้าเมืองคาเปอร์นาอุม เจ้าจะถูกยกขึ้นเทียมฟ้าหรือ? หามิได้
เจ้าจะต้องลงไปในเหวลึก⁴⁰ต่างหาก

16 “ ผู้ที่ฟังพวกท่านก็ฟังเรา ผู้ที่ไม่ยอมรับท่านก็ไม่ยอมรับเรา
ผู้ที่ไม่ยอมรับเราก็ก่อนยอมรับพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา”

17 สาวกทั้ง 72 คนกลับมาด้วยความยินดีทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า
โดยพระนามพระองค์ แม้แต่ผีก็สยบต่อพวกข้าพระองค์”

18 พระเยซูตรัสตอบว่า “ เราเห็นซาตานตกจากฟ้าสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ

19 เราให้สิทธิอำนาจแก่ท่านที่จะเหยียบงูร้ายและแมงป่อง

และที่จะพิชิตฤทธิ์อำนาจทั้งปวงของศัตรู ไม่มีสิ่งใดจะทำอันตรายท่านได้

20 อย่างไรก็ตาม อย่าชื่นชมยินดีที่วิญญาณต่างๆ ยอมสยบต่อท่าน

แต่จงชื่นชมยินดีที่ชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์”

21

ขณะนั้นพระเยซูทรงเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์
ตรัสว่า “ ข้าแต่พระบิดา องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์

เพราะทรงปิดบังสิ่งเหล่านี้เสียจากคนฉลาดและผู้รู้

และทรงเปิดเผยแก่บรรดาเด็กเล็กๆ ข้าแต่พระบิดา

เพราะพระองค์ทรงเห็นชอบเช่นนั้น”

22 “ พระบิดาของเราทรงมอบสิ่งทั้งปวงแก่เรา

ไม่มีใครรู้ว่าพระบุตรเป็นใครนอกจากพระบิดา

และไม่มีใครรู้ว่าพระบิดาเป็นใครนอกจากพระบุตร

กับบรรดาผู้ที่พระบุตรทรงเลือกที่จะเปิดเผยพระบิดาแก่เขา”

---

⁴⁰ 10:15 ภาษากรีกว่า แดนมรณา

23 จากนั้นพระองค์ทรงหันมาทางเหล่าสาวก และตรัสกับพวกเขาเป็นส่วนพระองค์ว่า “ ความสุขมีแก่ดวงตาทั้งหลาย ซึ่งได้เห็นสิ่งที่ท่านเห็น 24 เพราะเราบอกท่านว่า ผู้เผยพระวจนะมากมายและกษัตริย์หลายองค์ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านเห็น แต่ไม่ได้เห็น และอยากได้ยินสิ่งที่ท่านได้ยินแต่ไม่ได้ยิน”

คำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดี

(ม ธ .22:34-40; ม ก .12:28-31)

25 ครั้งหนึ่ง มีผู้เชี่ยวชาญทางบทบัญญัติคนหนึ่งยื่นขึ้นทดสอบพระเยซู ทูลถามว่า “ ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าต้องทำอะไรจึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”

26 พระองค์ตรัสว่า “ หนังสือบทบัญญัติเขียนไว้ว่าอย่างไร? ท่านอ่านได้ว่าอย่างไร?”

27 เขาทูลว่า “ ‘ จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจ สุดจิต สุดกำลัง และสุดความคิดของท่าน’ ⁴¹ และ ‘ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ⁴²”

28 พระเยซูตรัสว่า “ ท่านตอบถูกแล้ว จงไปทำเช่นนั้นแล้วท่านจะได้ชีวิต”

29 แต่คนนั้นอยากจะพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้อง จึงทูลถามพระเยซูว่า “ และใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?”

30 พระเยซูตรัสตอบว่า

“ ชายคนหนึ่งถูกโจรปล้นระหว่างเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปเมืองเยรีโค พวกเขาชิงเอาเสื้อผ้าจากตัวเขา ทบตีเขาปางตายแล้วจากไป

31 ปรุโรหิตคนหนึ่งบังเอิญผ่านไปมาทางนั้น

---

⁴¹ 10:27 ฉ ธ บ .6:5

⁴² ล น ต .19:18

เมื่อเห็นชายคนนั้นเขาก็เลี้ยวไปอีกฟากหนึ่ง 32คนเลวคนหนึ่งก็เช่นกัน
เมื่อมาถึงที่นั่นและเห็นเขาก็เลี้ยวไปอีกฟากหนึ่ง
33แต่ชาวสะมาเรียคนหนึ่งเดินทางมาถึงที่คนนั้นอยู่ เมื่อเห็นเขาก็สงสาร
34เขาเข้าไปพันแผลให้ เอน้ำมันกับเหล้าองุ่นทาแผล
แล้วประคองชายผู้นี้ขึ้นขี่ลาของตน พามาที่โรงแรมและดูแลพยาบาลเขา
35วันรุ่งขึ้น เขามอบเหรียญเงิน 2 เหรียญ⁴³ให้ผู้ดูแลโรงแรม พร้อมกับกล่าวว่า
' ช่วยดูแลเขาด้วย
และเมื่อข้าพเจ้ากลับมาจะคืนค่าใช้จ่ายส่วนที่เกินกว่านี้ให้'
36 “ ท่านคิดว่าในสามคนนี้
คนไหนคือเพื่อนบ้านของชายที่ถูกโจรปล้น?”
37 ผู้เชี่ยวชาญทางบทบัญญัติทูลตอบว่า “ คนที่กรุณาเขา”
พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ จงไปทำเช่นเดียวกัน”

ที่บ้านของมารธา กับมารีย์

38 ในระหว่างการเดินทาง พระเยซูกับเหล่าสาวกมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
ที่นั่น หญิงชื่อมารธา เปิดบ้านของนางต้อนรับพระองค์
39มารีย์น้องสาวของมารธานั่งอยู่แทบพระบาทองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ฟังคำตรัสของพระองค์
40ฝ่ายมารธาว่านอยู่กับการเตรียมสิ่งทั้งปวงที่ต้องทำ นางมาทูลพระองค์ว่า
“ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ไม่ทรงห่วงใยบ้างหรือที่
น้องสาวปล่อยให้ข้าพระองค์ทำงานอยู่คนเดียว?
โปรดบอกให้นางมาช่วยข้าพระองค์เถิด!”

---

⁴³ 10:35 ภาษากรีกว่า 2 เหรียญเดনারิอัน

41 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า “ มารธา มารธาเอ๋ย เธอว่าวุ่นกังวลในหลายสิ่งนัก 42แต่มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่จำเป็น*44 มาริย์ได้เลือกสิ่งที่ดีกว่า และไม่มีใครจะเอาสิ่งนั้นไปจากนางได้”

คำสอนของพระเยซูเรื่องการอธิษฐาน

(ม ธ .6:9-13; 7:7-11)

11 วันหนึ่ง ขณะพระเยซูทรงอธิษฐานอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่ง เมื่อทรงอธิษฐานจบ สาวกคนหนึ่งมาทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ขอตรงแสอนพวกข้าพระองค์อธิษฐาน เหมือนที่ยอห์นสอนสาวกของท่าน”

2 พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “ เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงทูลว่า

“ ‘ ข้าแต่พระบิดา⁴⁵

ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เทิดทูนสักการะ

ขอให้อาณาจักรของพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้**⁴⁶

3ขอโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

4ขอตรงอภัยบาปผิดของข้าพระองค์ทั้งหลาย

---

⁴⁴ 10:42 บางต้นฉบับว่า มีเพียงสองสามสิ่ง หรือสิ่งเดียวเท่านั้นที่จำเป็น

⁴⁵ 11:2 บางต้นฉบับว่า ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย

ผู้ทรงสถิตในสวรรค์

⁴⁶ บางต้นฉบับเพิ่มข้อความว่า ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในโลก

เช่นเดียวกับในสวรรค์

ด้วยว่าข้าพระองค์ทั้งหลายอภัยให้ทุกคนที่ทำผิดบาปต่อข้าพระองค์ทั้งหลาย 47 เช่นกัน

และขออย่าให้ข้าพระองค์ทั้งหลายล้มลงเมื่อถูกทดลอง**48’ “

5 แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

“ สมมุติว่าคนหนึ่งเ็นพวกท่านที่เพื่อนมาหาตอนเที่ยงคืน บอกว่า ‘ เพื่อนเอ๋ย ขอยืมขนมปังสัก 3 ก้อนเถิด 6 เพราะมีเพื่อนคนหนึ่งเพิ่งเดินทางมาถึง และข้าพเจ้าไม่มีอะไรให้เขากิน’

7 แล้วคนที่อยู่ในบ้านก็ตอบว่า ‘ อ๋ยามากวนใจเรา ประตูก็ปิดลงกลอนแล้ว และลูกๆ ของเราก็นอนอยู่กับเราบนเตียง เราลุกขึ้นไปหยิบอะไรให้ท่านไม่ได้หรอก’ 8 เราบอกท่านว่า แม้เขาไม่ยอมลุกไปหยิบขนมปังให้เพราะเป็นเพื่อนกัน แต่เพราะคนนั้นร้องขออย่างไม่ลดละ⁴⁹

เขาจะลุกขึ้นไปหยิบทุกสิ่งให้ตามที่คนนั้นต้องการ

9 “ ฉะนั้นเราบอกท่านว่า จงขอแล้วท่านจะได้รับ จงหาแล้วท่านจะพบ จงเคาะแล้วประตูจะเปิดให้แก่ท่าน 10 เพราะทุกคนที่ขอก็ก็นำได้รับ คนที่แสวงหาก็ก็นำ และคนที่เคาะ ประตูก็จะเปิดให้แก่เขา

11 “ ใครบ้างในพวกท่านที่เป็นบิดา เมื่อบุตรขอ⁵⁰ปลาก็จะเอางูให้แทน?

12 หรือถ้าเขาขอไข่ก็จะเอาแมงป่องให้? 13 ถ้าแม้ท่านเองซึ่งเป็นคนชั่ว

---

47 11:4 ภาษากรีกว่า ทุกคนที่เป็นหนี้ข้าพระองค์ทั้งหลาย

48 บางต้นฉบับว่า ทดลอง

แต่ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากมารร้าย

49 11:8 หรือ กล่าวหาญ

50 11:11 บางต้นฉบับว่า ขอขนมปังก็เอาก้อนหินให้ หรือถ้าเขาขอ

ยังรู้จักให้สิ่งดีๆ แก่บุตรของท่าน ยิ่งกว่านั้นสักเพียงใด
พระบิดาของท่านในสวรรค์
ย่อมประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่บรรดาผู้ที่ทูลขอต่อพระองค์!”

พระเยซูกับเบเอลเซบับ

(ม ธ .12:22, 24-29, 43-45; ม ก .3:23-27)

14 พระเยซูทรงกำลังขับผีไป เมื่อผีออกแล้ว คนไบนั้นจึงพูดได้
ประชาชนก็อัศจรรย์ใจ

15 แต่บางคนพูดว่า “ คนนี้ขับผีออกก็โดยอาศัยเบเอลเซบับ⁵¹เจ้าแห่งผี

16บ้างก็ทดสอบพระองค์โดยขอหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์

17 พระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขาและตรัสกับพวกเขาว่า

“ อ า ณา จักรใดๆ แยกแยกกันเอง ย่อมถูกทำลาย

และครอบครัวไหนที่แตกแยกกันเองย่อมพังทลาย

18หากซาตานแตกแยกกับตัวเอง อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้อย่างไร?

เราพูดเช่นนี้ เพราะท่านว่าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบับ

19หากเราขับผีออกโดยเบเอลเซบับ

สาวกของพวกท่านเล่าขับผีออกโดยอาศัยใคร? ฉะนั้นพวกเขาจะตัดสินท่าน

20แต่หากเราขับผีออกโดยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

อาณาจักรของพระเจ้าย่อมมาถึงพวกท่านแล้ว

21 “ เมื่อคนแข็งแรงถืออาวุธพร้อมเผ่าระวังบ้านของตน

ทรัพย์สินของเขาก็ปลอดภัย

22แต่เมื่อคนที่แข็งแรงกว่าเข้ามาโจมตีและเอาชนะเขา

ก็เอาอาวุธที่เจ้าของบ้านวางใจไปเสีย และแบ่งสิ่งของที่ยึดมาได้

---

⁵¹ 11:15 ภาษากรีกว่า เบเซบูล หรือ เบเอลเซบูล เช่นเดียวกับข้อ 18, 19

23 “ ผู้ใดไม่อยู่ฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์กับเรา
และผู้ใดไม่รวบรวมไว้กับเราก็ทำให้กระจัดกระจายไป
24 “ เมื่อวิญญาณชั่ว⁵²ออกจากผู้ใดแล้ว มันก็ไปทั่วถิ่นแล้ง
แสวงหาที่พักและไม่พบ มันจึงว่า ‘ ข้าจะกลับไปยังเรือนที่ข้าเข้ามา’
25 ครั้นมาถึงก็พบว่าเรือนนั้น กวาดเก็บสะอาดและจัดเป็นระเบียบเรียบร้อย
26 จึงไปพาเพื่อนผีอีก 7 ตนซึ่งร้ายกว่ามันอีกเข้ามาอาศัยที่นั่น
และในที่สุดสภาพของคนนั้นก็เลวร้ายยิ่งกว่าตอนแรกเสียอีก”
27 ขณะพระเยซูกำลังตรัสสิ่งเหล่านี้อยู่ หญิงคนหนึ่งในฝูงชนร้องขึ้นว่า
“ ค ว า ม ส ข ม ี แก่ ม า ร ดา ผู้ ให้ ก า เนิ ด และ เลี้ย ง ดู ทาน ”
28 พระองค์ตรัสตอบว่า
“ ความสุขมีแก่บรรดาผู้ได้ยินพระวาทะของพระเจ้าและเชื่อฟังต่างหาก”

หมายเหตุของโยนาห์

(ม ธ .12:39-42)

29 ขณะที่ฝูงชนหลังไหล่มากขึ้น พระเยซูตรัสว่า “ คนในยุคนี้ชั่วช้า
ขอแต่หมายสำคัญอันอัศจรรย์ แต่เขาจะไม่ได้รับหมายสำคัญอื่น
ยกเว้นหมายสำคัญของโยนาห์
30 เพราะโยนาห์เป็นหมายสำคัญแก่ชาวนินะเวห์ฉันใด
บุตรมนุษย์ก็เป็นหมายสำคัญแก่คนยุคนี้ฉันนั้น 31 ในวันพิพากษา
ราชินีแห่งแดนไต้จะลุกขึ้นพร้อมกับคนยุคนี้และกล่าวโทษพวกเขา
เพราะพระนางมาจากสุดโลกเพื่อรับฟังสติปัญญาของโซโลมอน
และบัดนี้ผู้⁵³ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าโซโลมอนก็อยู่ที่นี้ 32 ในวันพิพากษา

---

⁵² 11:24 ภาษากรีกว่า โสโครก

⁵³ 11:31 หรือ สิ่ง เช่นเดียวกับข้อ 32

ชาวนินะเวห์จะยืนขึ้นพร้อมกับคนยุคนี และกล่าวโทษพวกเขา เพราะชาวนินะเวห์ได้กลับใจเสียใหม่โดยคำเทศนาของโยนาห์ และบัดนี้ผู้ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าโยนาห์ก็อยู่ที่นี้

ประทีปแห่งกาย

(ม ธ .6:22, 23)

33 “ ไม่มีใครจุดตะเกียงแล้ววางไว้ในที่ซ่อนเร้น หรือเอาฝาครอบ แต่ยอมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง เพื่อคนทั้งหลายที่เข้ามาจะเห็นแสงสว่าง

34ดวงตาของท่านคือประทีปแห่งกาย หากตาของท่านดี

กายของท่านทั้งกายก็จะเต็มไปด้วยความสว่าง แต่เมื่อตาของท่านเสีย

กายของท่านก็จะเต็มไปด้วยความมืด 35เช่นนั้นแล้ว จงระวังดูแล

ให้ความสว่างในท่านไม่เป็นความมืด

36เหตุฉะนั้นถ้ากายของท่านทั้งกายเต็มไปด้วยความสว่าง และไม่มีส่วนใดมืด ก็สว่างตลอดทั่ว เหมือนเมื่อแสงตะเกียงส่องท่าน”

วิบัติ 6 ประการ

37 เมื่อพระเยชูตรัสจบ ฟาริสีคนหนึ่งเชิญพระองค์รับประทานอาหารกับเขา พระองค์จึงทรงเข้าไปเอนพระกายที่โต๊ะ

38แต่ฟาริสีคนนั้นสังเกตเห็นว่าพระองค์มิได้ล้างพระหัตถ์ก่อนเสวยก็แปลกใจ

39 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาว่า “ เจ้าพวกฟาริสี

ล้างถ้วยชามแต่ภายนอก ส่วนภายในเต็มไปด้วยความโลภและความชั่วช้า

40เจ้าพวก คน เ ข ล า ! ผู้ที่สร้างข้างนอกก็สร้างข้างในด้วยมิใช่หรือ?

41แต่จงให้สิ่งที่มีอยู่ในชาม⁵⁴แก่ผู้ยากไร้

แล้วทุกสิ่งจะสะอาดสำหรับพวกเจ้า”

---

⁵⁴ 11:41 หรือ สิ่งที่เจ้ามีอยู่

42 “ วิบัติแก่เจ้า พวกฟาริสี เจ้าถวายสิบลดของสระแห่ ไขมัน และเครื่องเทศทั้งปวงในสวนของเจ้าแต่พระเจ้า

แต่เจ้าละเลยความยุติธรรมและความรักของพระเจ้า

เจ้าควรปฏิบัติอย่างหลังโดยไม่ละเลยอย่างแรก

43 “ วิบัติแก่เจ้า พวกฟาริสี เพราะเจ้าชอบที่นั่งสำคัญที่สุดในธรรมศาลา และชอบให้ผู้คนมาค้ำับทักทายในย่านตลาด

44 “ วิบัติแก่เจ้า เพราะเจ้าเป็นเช่นหลุมฝังศพที่ไม่ได้ทำเครื่องหมายไว้ ซึ่งผู้คนเดินย่ำโดยไม่รู้ว่าเป็นหลุมฝังศพ”

45 ผู้เชี่ยวชาญทางบทบัญญัติคนหนึ่งทูลว่า “ ท่านอาจารย์ ท่านพูดอย่างนี้ก็สบประมาทพวกเราด้วย”

46 พระเยซูตรัสตอบว่า “ วิบัติแก่เจ้า พวกผู้เชี่ยวชาญทางบทบัญญัติด้วย เพราะเจ้าวางภาระหนักแบกแทบไม่ไหวให้ผู้คน ส่วนตัวเจ้าเองแม้แต่นิ้วเดียวก็ไม่ขยับช่วยเขา

47 “ วิบัติแก่เจ้า เพราะเจ้าสร้างอุโมงค์ฝังศพให้เหล่าผู้เผยพระวจนะ และบรรพบุรุษของเจ้าเองนั่นแหละที่ฆ่าพวกเขา 48 ดังนั้นเจ้าพิสูจนให้เห็นว่า เจ้าเห็นชอบกับสิ่งที่บรรพบุรุษของตนทำไว้ พวกเขาเช่นฆ่าผู้เผยพระวจนะ ส่วนพวกเจ้าสร้างหลุมฝังศพให้ 49 เพราะเหตุนี้

พระเจ้าตรัสโดยพระปัญญาของพระองค์ว่า

‘ เราจะส่งผู้เผยพระวจนะและอัครทูตไป ซึ่งบางคนจะถูกพวกเขาฆ่าเสีย และบางคนจะถูกพวกเขาข่มเหง

50 ฉะนั้นคนยุคนี้จะต้องรับผิดชอบโลหิตของผู้เผยพระวจนะทั้งปวง ซึ่งหลังรินตั้งแต่แรกสร้างโลก

51 คือจากโลหิตของเอเบลจนถึงโลหิตของเศคาริยาห์

ผู้ถูกฆ่าระหว่างแท่นบูชาที่สถานนมัสการ เราบอกท่านว่า

คนยุคนี้จะต้องรับผิดชอบสิ่งนี้ทั้งหมด

52 “ วิบัติแก่เจ้า พวกผู้เชี่ยวชาญทางบทบัญญัติ
เพราะเจ้าได้ออกอุบายแห่งความรู้ไปเสีย ตัวเจ้าเองไม่เข้าไป
และยังขัดขวางคนอื่นที่กำลังเข้าไป”

53 เมื่อพระเยซูเสด็จไปจากที่นั่น
พวกฟาริสีกับพวกธรรมาจารย์เริ่มต่อต้านพระองค์อย่างรุนแรง
และเริ่มรุมกันตั้งคำถามใส่พระองค์ 54 คอยจับผิดสิ่งที่พระองค์ตรัส

คำเตือนและคำหนุนใจ

(ม ธ .10:26-33)

12 ขณะนั้น เมื่อประชาชนหลายพันคนมาชุมนุมเบียดเสียดกันอยู่

พระเยซูเริ่มตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า

“ จงระวังเชื่อพวกฟาริสีคือความหน้าซื่อใจคด

2 ไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ซึ่งจะไม่ถูกเปิดเผย

หรือที่ซ่อนไว้ซึ่งจะไม่ถูกทำให้ประจักษ์แจ้ง

3 สิ่งที่ท่านกล่าวในที่มืดจะได้ยินในที่แจ้ง

และสิ่งที่ท่านกระซิบใส่หูในห้องชั้นในจะถูกป่าวประกาศจากหลังคาบ้าน

4 “ เพื่อนเอ๋ย เราบอกท่านว่า อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย

หลังจากนั้นก็ทำอะไรอีกไม่ได้ 5 แต่เราจะบอกให้ว่า ท่านควรกลัวผู้ใด

จงเกรงกลัวพระองค์ผู้มีฤทธิ์อำนาจที่จะโยนท่านลงนรก

หลังจากได้ฆาตกรรมของท่านแล้ว ไซ้ เราบอกท่านว่า จงเกรงกลัวพระองค์

6 **น ก ก ะ จ ำ บ ข ำ ย กั น 5 ตั ว 2 บ ำ ท ⁵⁵มีไซ้หรือ?**

ถึงกระนั้น ไม่มีสักตัวที่พระเจ้าทรงลืม 7 อันที่จริงผมทุกเส้นบนศีรษะของท่าน

ก็ทรงนับไว้แล้วทั้งหมด อย่ากลัวเลย ท่านมีค่ายิ่งกว่านกกะจาบหลายตัว

---

⁵⁵ 12:6 ก ำ ข ำ ก รึ ก ว่า 2 อัส ซ ำ เ รีย

8 “ เราบอกท่านว่า ผู้ใดยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์
บุตรมนุษย์จะยอมรับผู้นั้นต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเช่นกัน
9 แต่ผู้ที่ไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์
ก็จะไม่ได้รับการยอมรับต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้า
10 และทุกคนที่กล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะทรงอภัยให้
แต่ผู้ใดหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงอภัยให้
11 “ เมื่อท่านถูกนำตัวเข้าไปในธรรมศาลา
หรือถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าผู้ปกครองและผู้ทรงอำนาจ
อย่าวิตกกังวลว่าท่านจะแก้ต่างให้กับตนเองอย่างไร หรือจะพูดอะไร
12 เพราะในเวลานั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนท่านว่าท่านควรพูดอะไร
”

คำอุปมาเรื่องเศรษฐีโง่

13 คนหนึ่งในฝูงชนทูลพระองค์ว่า “ ท่านอาจารย์
ช่วยบอกพี่ชายข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกแก่ข้าพเจ้าด้วย”
14 พระเยซูตรัสว่า “ พ่อหนุ่มเอ๋ย
ใครตั้งให้เราเป็นตุลาการหรือผู้แบ่งสมบัติให้เจ้า?”
15 แล้วพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “ จงระวังให้ดี!
จงระวังตนจากความโลภทุกชนิด”
ชีวิตคนเราไม่ได้อยู่ที่มีทรัพย์สิ่งของเหลือเฟือ”
16 และพระองค์ตรัสคำอุปมานี้แก่พวกเขาว่า
“ ที่ดินของเศรษฐีคนหนึ่งให้พืชผลอุดมสมบูรณ์ 17 เขาคิดในใจว่า
‘ เราจะทำอย่างไรดี? เราไม่มีที่ที่จะเก็บพืชผล’
18 “ แล้วเขากล่าวว่า ‘ เราจะทำอย่างนี้ คือร้อยฉางของเราเสีย
แล้วสร้างให้ใหญ่ขึ้นจะได้ไว้เก็บพืชผลและข้าวของทุกอย่าง
19 จ าก นั้นเราก็จะบอกตัวเองว่า

‘ เรามีของดีมากมายเก็บไว้พอสำหรับหลายปี ใช้ชีวิตให้สบาย กินดื่ม และรื่นเริงเถิด’

20 “ แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า ‘ เจ้าคนโง่!

คืนนี้ชีวิตของเจ้าจะถูกเรียกคืนจากเจ้า

แล้วใครเล่าจะเป็นผู้ได้รับสิ่งที่เจ้าเตรียมไว้สำหรับตัวเอง?’ “

21 “ ผู้ใดที่สะสมสิ่งของไว้สำหรับตน

แต่มิได้มีใจจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนี้แหละ”

อย่าวิตกกังวล

(ม ธ .6:25-33)

22 แล้วพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า

อย่าวิตกกังวลเกี่ยวกับชีวิตของท่าน ว่าจะเอาอะไรกิน

หรือพะวงเกี่ยวกับร่างกายของท่านว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม

23ชีวิตมีค่ายิ่งกว่าอาหาร และร่างกายมีค่ายิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม

24จงพิจารณาดูนกกา มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว ไม่มีที่เก็บของ ไม่มียุ้งฉาง

กระนั้นพระเจ้าก็ทรงเลี้ยงดูนกกาเหล่านี้ และท่านก็มีค่ายิ่งกว่าหมู่มากนัก!

25ใครบ้างในพวกท่านที่กังวลแล้วต่ออายุตัว เ อ ง ใ ห้ยืนยาวออกไปอีกสัก

ชั่วโมงหนึ่ง⁵⁶ได้? 26ในเมื่อเรื่องเล็กน้อยแค่นี้ท่านยังทำไม่ได้

แล้วท่านจะกังวลเรื่องอื่นๆ ไปทำไม?

27 “ จงพิจารณาว่าดอกไม้เติบโตขึ้นอย่างไร มันไม่ลงแรงหรือปั้นด้าย

กระนั้นเราบอกท่านว่าแม้แต่กษัตริย์โซโลมอน

เมื่อทรงบริบูรณ์ด้วยความโอ่อ่าตระการ

ยังไม่ได้ทรงเครื่องงามสง่าเท่าดอกไม้เหล่านี้สักดอกหนึ่ง

28ในเมื่อพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าในท้องทุ่งถึงเพียงนั้น

---

⁵⁶ 12:25 หรือ ยึดคว ำ ม สูงข อ ง ต น อีกคืบหนึ่ง

หญ้าซึ่งอยู่ที่วันนี้และพุ่มนี้ก็จะถูกโยนลงในไฟ โอ ท่านผู้มีความเชื่ออ่อน!
พระองค์ จะมีทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นหรือ?

29และอย่าใจจดใจจ่อว่าท่านจะเอาอะไรกิน เอาอะไรดื่ม อย่ากังวลไปเลย

30เพราะคนไม่มีพระเจ้าทั่วโลกต่างชวนชวายเป็นสิ่งเหล่านี้

และพระบิดาของท่านทรงทราบว่าคุณจำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านี้

31แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า

แล้วพระองค์จะประทานสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่านด้วย

32 “ แกะฝูงน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย

เพราะพระบิดาของท่านทรงพอพระทัยที่จะประทานอาณาจักรนั้นแก่ท่าน

33จงขายทรัพย์สินของท่านและบริจาคแก่คนยากไร้ จงจัดเตรียมถุงเงิน

ที่ไม่มีวันฉีกขาดไว้ให้ตนเองคือ ทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ ซึ่งไม่รู้หมดสิ้น

ในที่ซึ่งไม่มีขโมยมาเจียดใกล้ และไม่มอด แ ม ล ง ม า ท ำ ล า ย

34เพราะทรัพย์สินสมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย

จงเผ่าระวังอยู่

(ม ธ .24:43-51; 25:1-13; ม ก .13:33-37)

35 “ จงแต่งกายให้พร้อมที่จะรับใช้

และดูแลให้บรรดาตะเกียงของท่านส่องสว่างอยู่

36เหมือนดังคนงานผู้คอยรับนายของตนซึ่งจะกลับจากงานเลี้ยงฉลองพิธีแต่งงาน

าน เพื่อเมื่อนายกลับมาเคาะประตู เขาจะเปิดประตูรับนายได้ทันที

37เป็นการดีสำหรับคนรับใช้เหล่านั้นที่นายกลับมาพบว่าเขาคอยเฝ้าอยู่

เราบอกความจริงแก่ท่านว่า นายจะแต่งกายของตนให้พร้อมที่จะรับใช้

และให้คนรับใช้เหล่านั้นเอนกายลงที่โต๊ะ แล้วนายจะมาคอยปรนนิบัติ

38เป็นการดีสำหรับคนรับใช้เหล่านั้นที่นายพบว่าพวกเขาพร้อมอยู่

แม้ว่านายจะมาตอนยามสองหรือยามสามของคืนนั้น 39จงเข้าใจข้อนี้ คือ

หากเจ้าของบ้านล่วงรู้ว่าขโมยจะมาเวลาไหน

เขาย่อมไม่ปล่อยให้ใครบุกเข้ามาในบ้านได้

40 พวกท่านก็ต้องเตรียมพร้อมไว้เช่นกัน

เพราะบุตรมนุษย์จะมาในยามที่ท่านไม่คาดคิด”

41 เปโตรทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า

คำอุปมานี้พระองค์ตรัสกับพวกข้าพระองค์หรือกับทุกๆ คน?”

42 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า “ ใครเป็นคนต้นเรือนที่สัตย์ซื่อและฉลาด
ซึ่งนายตั้งให้ดูแลคนรับใช้

เพื่อคอยแจกจ่ายอาหารให้พวกเขาตาม เวลา ?

43 เป็นการดีสำหรับคนรับใช้ผู้นั้น เมื่อนายกลับมาพบว่าเขาทำตามหน้าที่

44 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า นายจะตั้งเขาดูแลทรัพย์สินทั้งปวงของนาย

45 แต่ถ้าเขาคิดในใจว่า ‘ อีกนานกว่านายของเราจะกลับมา’

จึงเริ่มทุบตีเพื่อนคนรับใช้ชายหญิงและกินดื่มเมามาย

46 นายของคนรับใช้ผู้นั้นจะกลับมาในวันที่เขาไม่คาดคิด

และในเวลาที่เขาไม่รู้ตัว นายจะสืบเขาเป็นชิ้นๆ

และส่งเขาไปอยู่ในที่ของคนที่ไม่เชื่อ 47 คนรับใช้ที่รู้ใจนาย

แล้วไม่เตรียมพร้อมหรือทำตามความประสงค์ของนายจะถูกเขียนมาก

48 ส่วนคนที่ไม่รู้และทำสิ่งที่ควรแก่การลงโทษย่อมจะถูกเขียนน้อย

ทุกคนที่ได้รับมากจะถูกเรียกร้องมาก และคนที่ได้รับมอบหมายไว้มาก

จะถูกเรียกร้องมากยิ่งขึ้นกว่า

ไม่ใช่สันติสุขแต่เป็นการแบ่งแยก

(ม ธ .10:34-36)

49 “ เรามาเพื่อนำไฟมาสู่โลก

และเราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้ไฟนั้นจุดขึ้นแล้ว!

50 แต่เราจะต้องผ่านบัพติศมาอย่างหนึ่ง

และเราเป็นทุกข์ยิ่งนักจนกว่าบัพติศมานั้นจะสำเร็จครบถ้วน!

51 ท่านคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติภาพมาสู่โลกหรือ? มิใช่ เราขอบอกว่า
เรานำการแบ่งแยกมาต่างหาก 52 นับแต่ขึ้นไปในครอบครัวหนึ่ง 5
คนจะแตกแยกกัน สามต่อสอง หรือสองต่อสาม 53 พวกเขาจะแตกแยกกัน
พ่อจะแตกแยกกับลูกชายและลูกชายจะแตกแยกกับพ่อ
แม่จะแตกแยกกับลูกสาวและลูกสาวจะแตกแยกกับแม่
แม่สามีจะแตกแยกกับลูกสะใภ้และลูกสะใภ้จะแตกแยกกับแม่สามี

เข้าใจยุคสมัย

54 พระองค์ตรัสกับฝูงชนว่า “ เมื่อท่านเห็นเมฆลอยขึ้นทางทิศตะวันตก
ท่านบอกทันทีว่า ‘ ฝน จะ ต ก ’ และฝนก็ตก 55 และเมื่อลมใต้พัดมา
ท่านบอกว่า ‘ อากาศจะร้อน ’ และก็เป็นเช่นนั้น 56 เจ้าพวกหน้าซื่อใจคด!
เจ้ารู้ว่าลักษณะของดินฟ้าอากาศหมายความว่าอย่างไร
แล้วโฉนเจ้าไม่รู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหมายความว่าอย่างไร?

57 โฉนท่านจึงไม่ตัดสินเองว่าอะไรถูกต้อง?

58 ขณะท่านกับคู่ความไปพบผู้พิพากษา

จงชวนขวยหาทางตกลงกับเขาให้ได้ระหว่างทาง

มิฉะนั้นเขาจะลากท่านไปพบผู้พิพากษา

และผู้พิพากษาจะมอบตัวท่านแก่เจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่จะจับท่านเข้าคุก

59 เราบอกท่านว่า ท่านจะออกจากที่นั่นไม่ได้

จนกว่าจะใช้หนี้ครบถ้วนทุกสตางค์⁵⁷”

จงกลับใจเสียใหม่มิฉะนั้นจะพินาศ

---

⁵⁷ 12:59 ก า ษ า ก เรียกว่า เลฟ ต้น

13 ขณะนั้นมีบางคนทูลพระเยซูเรื่องชาวกาลิลีกลุ่มหนึ่ง
ซึ่งปีลาตเอาเลือดของเขาผสมกับเครื่องบูชาของเขา 2พระเยซูตรัสว่า
“ ท่านคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่นๆ
เพราะเขาเผชิญทุกข์ภัยเช่นนี้หรือ? 3เราบอกท่านว่า มิใช่!
แต่หากท่านไม่กลับใจเสียใหม่ พวกท่านทั้งปวงก็จะพินาศเช่นกัน 4หรืออย่าง
18 คนนั้น ที่โดนหอลีโลอัมพังลงมาทับตาย
ท่านคิดว่าเขาบาปผิดกว่าคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มหรือ?
5เราบอกท่านว่า มิใช่! แต่หากท่านไม่กลับใจเสียใหม่
พวกท่านทั้งปวงก็จะพินาศเช่นกัน”
6 จากนั้น พระองค์ตรัสคำอุปมาดังนี้
“ ชายคนหนึ่งปลูกลมะเดื่อต้นหนึ่งไว้ในสวนองุ่น เขาไปหาตุผลแต่ไม่พบ
7เขาจึงบอกคนดูแลสวนองุ่นว่า ‘ เรามาหาผลจากต้นมะเดื่อนี้ 3 ปีแล้ว
แต่ไม่เคยพบเลย จงโค่นมันทิ้ง! จะปลูกลมันให้ดินจืดไปทำไม?’ ”
8 “ แต่คนดูแลสวนตอบว่า ‘ นายเจ้าข้า ขอลอยมันไว้อีกปีหนึ่ง
ข้าพเจ้าจะพรวนดินใส่ปุ๋ย 9ถ้าปีหน้าให้ผล ก็ดีอยู่! แต่ถ้าไม่มีผล
ก็จะโค่นมันลง’ “

หญิงหลังโกงหายโรคในวันสะบาโต

10 ในวันสะบาโตหนึ่ง ขณะพระเยซูทรงสั่งสอนอยู่ในธรรมศาลา
11ที่นั่นมีหญิงคนหนึ่งถูกผีสิงมา 18 ปี หลังโกงยึดตัวตรงไม่ได้เลย
12เมื่อพระเยซูทรงเห็นนางก็ทรงเรียกนางให้มาข้างหน้า ตรัสว่า “ หญิงเอ๋ย
ท่านหายจากความพิการนี้แล้ว” 13จากนั้นพระองค์ทรงวางมือทั้งสองบนนาง
ทันใดนั้น นางก็ยึดตัวตรงและสรรเสริญพระเจ้า
14 นายธรรมศาลาไม่พอใจที่พระเยซูทรงรักษาโรคในวันสะบาโต
จึงกล่าวกับประชาชนว่า “ มี 6 วันให้ทำงาน
ดังนั้นจงมารับการรักษาในวันเหล่านั้นสิ มิใช่ในวันสะบาโตอย่างนี้

15 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ เจ้าคนหน้าซื่อใจคด! ในวันสะบาโต เจ้าแต่ละคนก็ปล่อยวัวหรือลาของเจ้าจากคอก พามันออกไปกินน้ำมิใช่หรือ?
16 ก็แล้วหญิงคนนี้ ผู้เป็นลูกหลานของอับราฮัม ถูกซาตานผูกมัดมาตลอด 18 ปี ไม่ควรหรือที่จะปลดปล่อยนางเป็นอิสระในวันสะบาโต?”
17 เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้น ก็ทำให้ประจักษ์ถึงปวงของพระองค์ชายหน้า แต่ประชาชนยินดีกับสิ่งอัศจรรย์ทั้งปวงที่ทรงกระทำ

คำอุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาดและเชื้อขนม

(ม ธ .13:31-33; ม ก .4:30-32)

18 แล้วพระเยซูตรัสถามว่า “ อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนอะไร? เราจะเปรียบเทียบกับอะไรดี?

19 ก็เหมือนเมล็ดมัสตาดซึ่งมีคนเอาไปเพาะในสวนของตน มันเติบโตขึ้นเป็นต้นให้นกในอากาศมาเกาะที่กิ่ง”

20 พระองค์ตรัสถามอีกครั้งว่า

“ เราจะเปรียบอาณาจักรของพระเจ้ากับอะไรดี?

21 ก็เป็นเหมือนเชื้อขนมซึ่งผู้หญิงเอาไปผสมในแป้งกองใหญ่⁵⁸ จนแป้งทั้งก้อนขึ้นฟู”

ประตูแคบ

22 จากนั้นพระเยซูเสด็จไปสั่งสอนทั่วหมู่บ้านและเมืองต่างๆ ขณะทรงมุ่งหน้าไปยัง กรุงเยรูซาเล็ม 23 บางคนทูลถามพระองค์ว่า

“ พระองค์เจ้าข้า มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะรอดหรือ?”

---

⁵⁸ 13:21 ภ า ช า ก รีกว่า 3 ส า ต า ส (ค ง จ ะ ป ร ะ ม า ณ 22 ลิตร)

พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

24จงพยายามทุกวิถีทางที่จะเข้าไปทางประตูแคบ เพราะเราบอกท่านว่า
คนเป็นอันมากจะพยายามเข้าไป แต่เข้าไม่ได้

25พอเจ้าของบ้านตื่นและปิดประตู ท่านจะยืนเคาะประตูอยู่ข้างนอก
อ้อนวอนว่า ‘ นายเจ้าข้า ขอเปิดประตูให้แก่เราด้วย

“ แต่เขาจะตอบว่า ‘ เราไม่รู้จักเจ้า และไม่รู้เจ้ามาจากไหน”

26 “ เมื่อนั้นท่านจะกล่าวว่ ‘ เราเคยกินดื่มกับท่าน
และท่านมาสั่งสอนที่ถนนของพวกเรา’

27 “ แต่เขาจะตอบว่า ‘ เราไม่รู้จักเจ้า และไม่รู้เจ้ามาจากไหน
จงไปให้พ้น เจ้าผู้กระทำชั่วทั้งปวง!’

28 “ ที่นั่นจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน เมื่อท่านเห็นอับราฮัม อิสอัค
และยาโคบ กับผู้เผยพระวจนะทั้งปวงในอาณาจักรของพระเจ้า

แต่ตัวท่านเองถูกโยนออกมา 29ผู้คนจากเหนือ ใต้ ตะวันออกและตะวันตก
จะเข้ามาประจำที่ของตนในงานฉลอง ณ อาณาจักรของพระเจ้า

30อันที่จริงบรรดาผู้ที่เป็นคนสุดท้ายจะเป็นคนต้น
และคนต้นจะเป็นคนสุดท้าย”

พระเยซูทรงเวทนาเยรูซาเล็ม

(ม ธ .23:37-39)

31 ครั้งนั้น พวกฟาริสีบางคนมาทูลพระเยซูว่า

“ ท่านจงออกจากที่นี่ไปที่อื่นเถิด เฮโรดต้องการจะฆ่าท่าน”

32พระองค์ตรัสว่า “ ไปบอกเจ้าสุนัขจิ้งจอกนั้นว่า

‘ เราจะขับผีและรักษาโรคให้ผู้คนในวันนี้ วันพรุ่งนี้ และในวันที่สาม
เราจะบรรลุปเป้าหมายของเรา’ 33จะอย่างไรก็ตาม

เราต้องดำเนินต่อไปในวันนี้ วันพรุ่งนี้และวันถัดไป

เพราะยอมไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดตายนอกกรุงเยรูซาเล็ม!

34 “ โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเอ๋ย เจ้าผู้เข่นฆ่าเหล่าผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างบรรดาผู้ที่ทรงส่งมาหาเจ้า เราปรารถนาอยู่เนืองๆ ที่จะรวบรวมลูกๆ ของเจ้ามา เหมือนแม่ไก่ที่กกลูกๆ ไว้ใต้ปีก แต่เจ้าไม่ยอมเลย 35 ดูเถิด นิเวศของเจ้าถูกทิ้งร้าง เราบอกเจ้าว่า เจ้าจะไม่ได้เห็นเราอีก จนกว่าเจ้าจะพูดว่า ‘ สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ 59”

พระเยซูที่บ้านของฟาริสีคนหนึ่ง

14 ในวันสะบาโตหนึ่ง

เมื่อพระเยซูเสด็จไปเสวยในบ้านของฟาริสีระดับผู้นำคนหนึ่ง พระองค์ทรงถูกจับตาดูอย่างใกล้ชิด 2 มีชายคนหนึ่งป่วยด้วยโรคท้องมานมาอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ 3 พระเยซูจึงตรัสถามพวกฟาริสีและผู้เชี่ยวชาญทางบทบัญญัติว่า “ ผิดบทบัญญัติหรือไม่ที่จะรักษาโรคในวันสะบาโต?” 4 แต่พวกเขานิ่งอยู่ พระองค์จึงทรงยึดตัวชายคนนั้น รักษาเขาให้หายและให้เขาไป 5 จากนั้น พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ หากลูกชาย⁶⁰หรือวัวของพวกท่านคนหนึ่งตกบ่อในวันสะบาโต ท่านจะไม่ฉุดขึ้นมาในทันทีหรือ?” 6 พวกเขา ก็ ไม่มีอะไรจะพูด 7 เมื่อพระองค์ทรงสังเกตเห็นว่าบรรดาผู้รับเชิญเลือกที่นั่งอันมีเกียรติ ก็ตรัสคำอุปมาว่า 8” เมื่อมีผู้เชิญท่านไปยังงานเลี้ยงสมรส ไม่ต้องเลือกที่นั่งอันมีเกียรติ เพราะเขาอาจเชิญคนที่สำคัญกว่าท่าน 9 หากเป็นเช่นนั้น เจ้าภาพผู้เชิญท่านทั้งสองจะมาบอกท่านว่า

---

⁵⁹ 13:35 ส ด ต .118:26

⁶⁰ 14:5 บ า ง ตัน ฉ บับ ว่า ล า

‘ ขอยกที่นั่งของท่านให้ท่านผู้นี้เถิด’
แล้วท่านจะต้องเสียน้ำและต้องเลื่อนลงมานั่งในที่ซึ่งสำคัญน้อยที่สุด
10 แต่เมื่อท่านได้รับเชิญ จงไปนั่งในที่ต่ำต้อยที่สุด
เพื่อว่าเมื่อเจ้าภาพมาจะบอกท่านว่า ‘ เพื่อนเอ๋ย เลื่อนขึ้นมานั่งที่ดีกว่านี้เถิด’
แล้วท่านก็จะได้รับเกียรติต่อหน้าแขกเหรื่อทั้งปวง
11 เพราะทุกคนที่ยกตนเองขึ้นจะถูกทำให้ต่ำลง
และผู้ที่ถ่อมตนลงจะได้รับการเชิดชูขึ้น”
12 จากนั้น พระเยซูตรัสกับผู้ที่ทูลเชิญพระองค์ว่า
“ เมื่อท่านจะจัดเลี้ยงมือกลางวันหรือมือค่ำ อย่าเชิญมิตรสหายญาติ
พี่น้องหรือเพื่อนบ้านที่ร่ำรวย ถ้าท่านทำอย่างนั้น
พวกเขาอาจจะเชิญท่านกลับคืนบ้าง เป็นอันว่าท่านได้รับตอบแทนแล้ว
13 แต่เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนจน คนพิการ คนง่อยและคนตาบอด
14 แล้วท่านจะเป็นสุข ถึงแม้พวกเขาไม่อาจตอบแทนท่าน
แต่ท่านจะได้รับผลตอบแทนเมื่อผู้ชอบธรรมเป็นขึ้นจาก ก ค ว า ม ต า ย ”

คำอุปมาเรื่องงานเลี้ยงใหญ่

15 คนหนึ่งที่ร่วมโต๊ะเสวยได้ฟังดังนั้นก็ทูลว่า
“ ความสุขมีแก่ผู้ที่ได้ร่วมรับประทานอาหารในงานเลี้ยงในอาณาจักรของพระเจ้า”
16 พระเยซูตรัสตอบว่า “ ชายคนหนึ่งกำลังจัดเตรียมงานเลี้ยงใหญ่
และได้เชิญแขกเหรื่อมากมาย 17 ครั้นได้เวลาเริ่มงาน
จึงส่งคนรับใช้ไปแจ้งผู้รับเชิญว่า ‘ เชิญมาร่วมงานเถิด
เพราะบัดนี้ทุกอย่างพร้อมแล้ว’
18 “ แต่พวกนั้นทั้งหมดพากันขอตัว คนแรกบอกว่า
‘ ข้าพเจ้าเพิ่งซื้อที่ดินมา จำต้องไปดู ขออภัย ข้าพเจ้าไปงานเลี้ยงไม่ได้’
19 “ อีกคนบอกว่า ‘ ข้าพเจ้าเพิ่งซื้อวัวมา 5 คู่ และกำลังจะไปลองดู
ขออภัย ข้าพเจ้าไปงานเลี้ยงไม่ได้’

- 20 “ ยังมีอีกคนหนึ่ง กล่าวว่า ‘ ข้าพเจ้าเพิ่งแต่งงาน ดังนั้นจึงมาไม่ได้’
- 21 “ คนรับใช้นั้นกลับมารายงานนาย นายก็โกรธและสั่งคนรับใช้นั้นว่า ‘ จงรีบไปตามถนนและตรอกซอกซอยในเมือง พาคนจน คนพิการ คนตาบอด และคนง่อยมา’
- 22 “ คนรับใช้ตอบว่า ‘ นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ทำตามที่ท่านสั่งแล้ว แต่ก็ยังมีที่ว่างอีก’
- 23 “ แล้วนายจึงบอกคนรับใช้ว่า ‘ จงไปตามถนนหนทางในชนบท และระดมพวกเขามาให้เต็มบ้านของเรา 24เราบอกท่านว่า ไม่มีสักคนที่เราเชื่อเชิญไว้จะได้ลิ้มรสงานเลี้ยงของเราเลย’ “

ร า ค า ข อ ง ก า ร เป็นสาวก

- 25 ผู้ชนกลุ่มใหญ่ร่วมเดินทางไปกับพระเยซู พระองค์ทรงหันมาตรัสกับพวกเขาว่า
- 26” ถ้าผู้ใดมาหาเราและมิได้ซังบิดามารดา บุตรภรรยา และพี่น้องชายหญิงของตน หรือแม้แต่ชีวิตของเขาเอง ผู้นั้นก็เป็นสาวกของเราไม่ได้
- 27และผู้ใดที่มีได้แบกกางเขนของตนและตามเรามา ผู้นั้นก็เป็นสาวกของเราไม่ได้
- 28 “ สมมุติว่าใครในพวกท่านต้องการสร้างหอคอย เขาจะไม่นั่งลงประมาณค่าใช้จ่ายก่อนหรือว่ามีเงินพอจะสร้างให้เสร็จหรือไม่?
- 29เพราะถ้าเขาวางรากฐานแล้วไม่อาจสร้างให้เสร็จทุกคนที่เห็นจะเยาะเย้ยเขา
- า 30กล่าวว่า ‘ คนนี้เริ่มก่อสร้างแต่ไม่สามารถทำให้สำเร็จ’
- 31
- “ หรือสมมุติว่ากษัตริย์องค์หนึ่งกำลังจะทำสงครามกับกษัตริย์อีกองค์หนึ่ง ง พระองค์จะไม่นั่งลงคิดดูก่อนหรือว่าตนมีกำลัง 10,000 คนจะสู้กับอีกฝ่ายซึ่งมี 20,000 คนได้หรือไม่? 32หากสู้ไม่ได้

จะได้ส่งทูตไปเจรจาขอสงบศึกตั้งแต่อีกฝ่ายยังอยู่แต่ไกล

33 ใน ท่านองเดียวกัน ไม่ว่าใครในพวกท่านที่ไม่ได้สละทุกสิ่งที่มี ก็เป็นสาวกของเราไม่ได้

34 “ เกลือเป็นสิ่งดี แต่ถ้ามันหมดความเค็มแล้ว

จะทำให้กลับเค็มอีกได้อย่างไร? 35 จะใส่ดินหรือใส่กองปุ๋ยคอกก็ไม่เหมาะ ย่อมถูกสาดทิ้งเสีย

“ ใครมีหู จงฟังเถิด”

คำอุปมาเรื่องแกะหลงหาย

(ม ธ .18:12-14)

15 ครั้งนั้น คนเก็บภาษีและ “ คน บา ป ” มาชุมนุมกันเพื่อฟังพระเยซู

2 ฝ่ายพวกฟาริสีและธรรมาจารย์บ่นพึมพำว่า

“ ชายคนนี้ต้อนรับคนบาปและร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา”

3 แล้วพระเยซูจึงตรัสคำอุปมานี้ให้พวกเขาฟังว่า

4” สมมุติว่าพวกท่านคนหนึ่งมีแกะ 100 ตัว และตัวหนึ่งหายไป

เขาจะไม่ละแกะทั้ง 99 ตัวไว้กลางทุ่ง

แล้วไปตามหาแกะตัวที่หายไปนั้นจนกว่าจะพบหรือ?

5 เมื่อเขาพบแล้วก็แบกแกะนั้นใส่ป่าด้วยความชื่นชมยินดี 6 กลับมาบ้าน

จากนั้นเขาเรียกมิตรสหายและเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงมาพร้อมกัน กล่าวว่า

‘ มาร่วมยินดีกับเราเถิด เราได้พบแกะตัวที่หายไปนั้นแล้ว’

7 เราบอกท่านว่าท่านองเดียวกัน

ในสวรรค์จะมีความชื่นชมยินดีในคนบาปคนหนึ่งซึ่งกลับใจใหม่

มากยิ่งขึ้นกว่าในคนชอบธรรม 99 คนซึ่งไม่ต้องการกลับใจใหม่”

คำอุปมาเรื่องเหรียญหาย

8 “ หรือสมมุติว่าหญิงคนหนึ่งมีเหรียญเงิน 10
เหรียญ⁶¹และหายไปเหรียญหนึ่ง
หญิงนั้นจะไม่จุดตะเกียงกวาดเรือนค้นหาอย่างถี่ถ้วนจนกว่าจะพบหรือ?
9และเมื่อพบแล้วนางก็เรียกมิตรสหายและเพื่อนบ้านมาพร้อมหน้ากันและกล่าว
ว่า ‘ มาร่วมยินดีกับเราเถิด
เราได้พบเหรียญที่หายไปนั้นแล้ว’ 10เราบอกท่านว่า ในทำนองเดียวกัน
จะมีความชื่นชมยินดีท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าในคนบาปคนเดียวซึ่ง
กลับใจใหม่”

คำอุปมาเรื่องบุตรที่หลงหาย

11 พระเยซูตรัสต่อไปว่า “ ชายคนหนึ่งมีบุตรชาย 2 คน

12บุตรชายคนเล็กพูดกับบิดาว่า ‘ บิดาเจ้าข้า

ขอยกสมบัติส่วนของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าเถิด’

ดังนั้นบิดาจึงแบ่งทรัพย์สมบัติของตนให้บุตรทั้งสอง

13 “ ต่อมาไม่นาน

บุตรชายคนเล็กนี้ก็รวบรวมสมบัติทั้งหมดของตนแล้วไปเมืองไกล

ผลาญทรัพย์ของตนด้วยการใช้ชีวิตเสเพล 14พอเขาหมดตัว

ก็เกิดกันดารอาหารอย่างหนักทั่วแถบนั้น และเขาเริ่มขัดสน

15ดังนั้นเขาจึงไปรับจ้างชาวเมืองคนหนึ่ง

และคนนั้นใช้เขาออกไปเลี้ยงหมูที่ทุ่งนา

16เขาอยากจะมีอาหารด้วยผักกั่วที่หมูกิน แต่ไม่มีใครให้อะไรเขากิน

17 “ ครั้นคิดขึ้นได้ เขาก็ว่า ‘ บิดาของเรามีลูกจ้างหลายคน

พวกเขามีอาหารเหลือเฟือ แต่เรากำลังจะอดตาย!

---

⁶¹ 15:8 ภ า ษ า ก รีกว่า 10 แ ต ร ก ม า

แ ต่ละ เ ห รียญ มีมูลค่าเท่ากับค่าแรง 1 วัน

18เราจะกลับไปหาบิดาของเราและกล่าวกับท่านว่า “ บิดาเจ้าข้า
ข้าพเจ้าทำบาปต่อสวรรค์และต่อท่านด้วย

19ข้าพเจ้าไม่คู่ควรจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของท่านอีกต่อไป
ให้ข้าพเจ้าเป็นเช่นลูกจ้างคนหนึ่งของท่านเถิด’ 20ตั้งนั้นเขาจึงลุกขึ้น
กลับไปหาบิดาของเขา แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาเห็นเขาก็สงสาร
ท่านวิ่งมาหาบุตรชาย สวมกอดและจูบเขา

21 “ เขากล่าวกับบิดาว่า ‘ บิดาเจ้าข้า
ข้าพเจ้าทำบาปต่อสวรรค์และต่อท่านด้วย
ข้าพเจ้าไม่คู่ควรจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของท่านอีกต่อไป⁶²

22 “ แต่บิดาสั่งคนรับใช้ว่า ‘ เร็วเข้า!
จงนำเสื้อผ้าที่ดีที่สุดมาให้เขาสวมใส่ เอาแหวนมาสวมนิ้วของเขา
และเอารองเท้ามาสวมให้เขา 23จงนำลูกวัวขุนมาฆ่า ให้เราจัดงานเลี้ยงฉลอง
24เพราะบุตรชายคนหนึ่งของเราได้ตายไปแล้วและกลับเป็นขึ้นมาอีก
เขาหายไปแล้วและได้พบกันอีก’ ตั้งนั้นเขาทั้งหลายจึงเริ่มเฉลิมฉลองกัน

25 “ ฝ่ายบุตรคนโตอยู่ที่ทุ่งนา เมื่อกลับมาใกล้ถึงบ้าน
เขาได้ยินเสียงดนตรีเสียงเต้นรำ

26ตั้งนั้นเขาจึงเรียกคนรับใช้คนหนึ่งมาถามว่ามีอะไร 27คนรับใช้ตอบว่า
‘ น้องชายของท่านกลับมาแล้ว บิดาของท่านจึงให้ฆ่าลูกวัวขุน
เพราะท่านได้เขากลับมาโดยสวัสดิภาพ’

28 “ บุตรคนโตก็โกรธ และไม่ยอมเข้าบ้าน บิดาจึงออกมาขอร้องเขา
29แต่เขาตอบบิดาว่า ‘ ดูเถิด! หลายปีมานี้ ข้าพเจ้าตรากตรำรับใช้ท่าน
และไม่เคยขาดคำสั่งของท่านเลย

---

⁶² 15:21 ต้น ฉ บั บ เ ก่า แกบ ำ ง ส ำ เ น ำ ว ำ

บุตรข อ ง ท่านอีกต อ ไป

ใ ห้ข้าพเจ้าเป็นเช่น ลูกจ้างค น ห ึ่งข อ ง ท่าน เ ถิด

แต่ลูกแพะสักตัวท่านก็ยังไม่เคยยกให้ข้าพเจ้าเพื่อเลี้ยงฉลองกับเพื่อนๆ
30 แต่เมื่อลูกคนนี่ของท่านกลับมาบ้าน ทั้งๆ
ที่ได้ผลบุญสมบัติของท่านหมดไปกับหญิงโสเภณี ท่านยังฆ่าลูกวัวขุนให้เขา!
31 “ บิดากล่าวว่า ‘ ลูกเอ๋ย เจ้าอยู่กับพ่อตลอดมา
และทุกสิ่งที่มีก็เป็นที่ของเจ้า 32 แต่ที่เราต้องเฉลิมฉลองและยินดีกันนี้
ก็เพราะน้องคนนี่ของเจ้าได้ตายไปแล้วและกลับเป็นขึ้นขึ้นมาอีก
เขาหายไปแล้วและได้พบกันอีก’ “

คำอุปมาเรื่องผู้จัดการเจ้าเล่ห์

16 พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ มีเศรษฐีคนหนึ่ง
ซึ่งผู้จัดการของเขาถูกกล่าวหาว่าผลาญทรัพย์สินของเขา
2 เขาจึงเรียกคนนั้นมาถามว่า ‘ จะว่าอย่างไรที่เราได้ยินมาเกี่ยวกับเจ้า?
จงส่งบัญชีที่เจ้าจัดการมา เพราะเจ้าจะเป็นผู้จัดการไม่ได้อีกต่อไป’ “
3 “ ผู้จัดการนั้นคิดในใจว่า ‘ จะทำอย่างไรดี?
นายจะปลดเราออกจากงาน จะไปขุดดินก็ไม่มีแรง จะไปขอรานก็อายเขา
4 เราารู้แล้วว่าเราจะทำอะไรดี เพื่อว่าเมื่อเราตกงานแล้ว
จะได้มีคนรับเราเข้าบ้านของเขา’
5 “ เขาจึงเรียกลูกหนี้ของนายมาทีละคน เขาถามคนแรกว่า
‘ ท่านติดหนี้นายของข้าพเจ้าอยู่เท่าไร?’ ”
6 “ เขาตอบว่า ‘ น้ำมัน ม ะ ก อ ก 100 ถัง’ ⁶³
ผู้จัดการนั้นบอกเขาว่า ‘ จงนำเอกสารมา รีบนั่งลงแก้ไขให้เป็น 50’

---

⁶³ 16:6 ภ า ษ า ก รีก ว่า 100 บ า ท อ ส (ค ง จ ะ ป ร ะ ม า ณ
3,000 ลิตร)

7 “ จากนั้นเขาถามคนที่สองว่า
‘ และท่านติดหนี้ขายของข้าพเจ้าอยู่เท่า ไ ร ? ’ ” “ ‘ ข้าวาสาลี 100
ก ร ะ ส อ บ ⁶⁴’ ผู้จัดการนั้นบอกเขาว่า ‘ จงนำเอกสารและแก้ไขให้เป็น
80’

8 “ นายจึงชมผู้จัดการไม่เชื่อคนนี่เพราะเขาทำไปอย่างฉลาด
ด้วยว่าคนของโลกนี้ฉลาดกว่าคนของความสว่าง
ในการทำธุรกิจการงานกับคนประเภทเดียวกับเขา

9เราบอกท่านว่าจงใช้ทรัพย์สินสมบัติฝ่ายโลกหาเพื่อน
เพื่อเมื่อหมดเงินท่านจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่ที่พำนักอันถาวร

10 “ คนที่ไว้ใจได้ในสิ่งเล็กน้อยก็ไว้ใจได้ในสิ่งใหญ่ด้วย
และคนที่ไม่สัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อยก็ไม่สัตย์ซื่อในสิ่งใหญ่ด้วย

11ดังนั้นถ้าไว้ใจท่านในการจัดการกับทรัพย์สินสมบัติฝ่ายโลกไม่ได้
ใครจะไว้ใจมอบทรัพย์สินสมบัติอันแท้จริงให้ท่านดูแลเล่า?

12และถ้าไว้ใจให้ท่านดูแลทรัพย์สินสมบัติของคนอื่นไม่ได้
ใครจะมอบทรัพย์สินสมบัติให้เป็นของท่านเล่า?

13 “ ไ ม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้
เขาย่อมชังนายคนหนึ่งและรักนายอีกคนหนึ่ง
หรือภักดีคนหนึ่งและดูหมิ่นอีกคนหนึ่ง
ท่านไม่อาจรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทอง”

14 ฝ่ายพวกฟาริสีที่รักเงินได้ยินทั้งหมดนี้ก็เย้ยหยันพระเยซู

15พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

“ พวกท่านทำตัวว่าเป็นคนชอบธรรมในสายตามนุษย์

---

⁶⁴ 16.7 ก า ษ า ก รีก ว่า 100 โ ค ร อ ส (ค ง จ ะ ป ร ะ ม า ณ
35,000 ลิตร)

แต่พระเจ้าทรงทราบจิตใจของท่าน

สิ่งที่ถือว่าสูงค่าในหมู่มนุษย์ก็น่ารังเกียจในสายพระเนตรพระเจ้า”

คำสอนเพิ่มเติม

16

“ หนังสือบทบัญญัติและหนังสือผู้เผยพระวจนะได้รับการประกาศเรื่อยมาจนถึงสมัยของยอห์น

นับตั้งแต่นั้นชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้ายกได้รับการประกาศ และทุกคนก็พยายามจะเข้าไปในอาณาจักรนั้น 17 ฟาและดินจะหายไป ยังง่ายกว่าสักจุดหนึ่งในหนังสือบทบัญญัติจะตกไป

18 “ ผู้ใดหย่าภรรยาและไปแต่งงานกับหญิงอื่นก็ล่วงประเวณี และผู้ชายที่แต่งงานกับหญิงที่หย่ากับสามีก็ล่วงประเวณี

เศรษฐกิจกับลาซาร์ส

19 “ ยังมีเศรษฐกิจคนหนึ่งสวมชุดสีม่วงและผ้าลินินเนื้อดี ใช้ชีวิตอย่างหรูหราทุกวัน

20 ที่ประตูบ้านของเศรษฐกิจมีขอทานคนหนึ่งชื่อลาซาร์ส เขามีแผลเต็มตัวนอนอยู่ 21 และอยากกินอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐกิจ แม้แต่สุนัขก็มาเลียแผลของเขา

22 “ อยู่มาขอทานนั้นก็ตาย และเหล่าทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ข้างอับราฮัม ฝ่ายเศรษฐกิจก็ตายเช่นกันและถูกฝังไว้ 23 เมื่ออยู่ในนรก⁶⁵ซึ่งทุกข์ทรมานมาก เศรษฐกิจแห่งนรกมองเห็นอับราฮัมอยู่ไกลๆ มีลาซาร์สเคียงข้าง 24 จึงร้องบอกว่า

‘ ท่านบรรพบุรุษอับราฮัม เวทนาข้าพเจ้าด้วยเถิด โปรดส่งลาซาร์สมา ให้เขาเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำเตะล้นข้าพเจ้าให้เย็นลง เพราะข้าพเจ้าอยู่ในไฟนี้ทุกข์ทรมานเหลือเกิน’

---

⁶⁵ 16:23 ภาษากรีกว่าแดนมรณะ

25 “ แต่อับราฮัมตอบว่า ‘ ลูกเอ๋ย จำได้ไหม ในชั่วชีวิตเจ้าได้รับแต่สิ่งดีๆ ขณะที่ลาซาร์รับสิ่งเลวๆ แต่เดี๋ยวนี้เจ้าได้รับการปลอบประโลมอยู่นี้แล้ว ส่วนเจ้าทุกข์ทรมาน 26 และนอกจากนี้แล้ว ระหว่างเรากับเจ้า มีเหวใหญ่ขวางอยู่ ใครอยากจะข้ามจากนี้ไปหาเจ้าก็ไม่ได้ หรือจะข้ามจากที่โน่นมาหาเราก็คannotได้’

27 “ เขาจึงตอบว่า ‘ ท่านบรรพบุรุษ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ส่งลาซาร์สไปยังบ้านบิดาของข้าพเจ้า

28 เพราะข้าพเจ้ามีพี่น้อง 5 คน ให้ลาซาร์สไปเตือนเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไม่ต้องมาอยู่ที่ทรมานนี้ด้วย’

29 “ อับราฮัมตอบว่า ‘ พวกเขาไม่สนใจกับเหล่าผู้เผยพระวจนะอยู่แล้ว ก็ให้พวกเขาฟังคนเหล่านั้นเถิด’

30 “ เศรษฐีนั้นจึงว่า ‘ หามิได้ ท่านบรรพบุรุษอับราฮัม แต่หากมีใครเป็นขึ้นจากตายไปหา เขาจะกลับใจ’

31 “ อับราฮัมกล่าวกับเขาว่า ‘ ถ้าพวกเขาไม่ฟังโมเสสกับเหล่าผู้เผยพระวจนะ ต่อให้ใครเป็นขึ้นจากตาย เขาก็จะไม่ยอมเชื่อ’ “

ความบาป ความเชื่อ หน้าที่

17 พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ สิ่งที่เป็นต้นเหตุให้ผู้คนทำบาปจะมีมาแน่ แต่วิบัติแก่คนนั้นที่เป็นต้นเหตุให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น

2 ให้เอาหินโม้ผูกคอเขาโยนลงทะเล

ยังดีกว่าปล่อยให้เขาเป็นต้นเหตุให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งทำบาป

3 ฉะนั้นจงระวังตัวให้ดี

“ ถ้าพี่น้องของท่านทำผิด จงตักเตือนเขา และถ้าเขากลับใจ
จงอภัยให้เขา 4 แม้เขาทำบาปต่อท่านถึง 7 ครั้งในวันเดียว และกลับมาหาท่าน
7 ครั้งบอกว่า ‘ เรากลับใจแล้ว’ ก็จงยกโทษให้เขา”

5 ฝ่ายอัครทูตทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า

“ ขอทรงเพิ่มพูนความเชื่อของข้าพระองค์ทั้งหลาย!”

6 พระองค์ตรัสตอบว่า

“ ถ้าท่านมีความเชื่อเล็กเท่าเมล็ดมัสตาร์ดเมล็ดหนึ่ง
ท่านสามารถสั่งต้นหมอนี้ว่า ‘ จงถอนรากไปปักในทะเล’
และมันก็จะเชื่อฟังท่าน

7 “ สมมติว่าพวกท่านคนหนึ่งมีบ่าวไถนาหรือดูแลแกะ
เมื่อบ่าวกลับจากทุ่งนา เขาจะบอกหรือว่า ‘ มาเถิด

มานั่งรับประทานอาหาร?’ 8 เขาน่าจะพูดว่า ‘ จงเตรียมอาหารให้เรา
และเตรียมตัวให้พร้อม คอยรับใช้เราขณะที่เรากินและดื่ม
หลังจากนั้นเจ้าจึงค่อยกินและดื่ม’ มิใช่หรือ?

9 เขาจะขบใจที่บ่าวทำตามที่เขาสั่งหรือ? 10 ท่านก็เช่นกัน

เมื่อทำทุกอย่างตามที่รับคำสั่งแล้วควรกล่าวว่า ‘ เราเป็นผู้รับใช้ที่ไร้ค่า
เราเพียงทำตามหน้าที่ของเราเท่านั้น’ “

ทรงรักษาคนโรคเรื้อน 10 คน

11 ระหว่างทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

พระเยซูเสด็จเลียบเขตแดนของแคว้นสะมาเรียเรียกกับกาลิลี

12 ขณะทรงเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งพบชายโรคเรื้อน⁶⁶ 10 คนยืนอยู่แต่ไกล

13 และร้องเสียงดังว่า “ พระเยซู พระอาจารย์เจ้าข้า เวทนาเราด้วยเถิด!”

---

⁶⁶ 17:12 ภาษากรีกหมายถึง โรคผิวหนังชนิดต่างๆ

ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อนเพียงอย่างเดียว

14 เมื่อพระองค์ทรงเห็นพวกเขา ก็ตรัสว่า “จงไปแสดงตัวต่อปุโรหิต”
ขณะกำลังเดินไป พวกเขา ก็หายโรค

15 คนหนึ่งในพวกนั้น เมื่อเห็นว่าตนหายจากโรค
ก็กลับมาสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง 16 เขาทั้งตัวลงแทบพระบาทของพระเยซู
และขอบพระคุณพระองค์ เขาเป็นชาวสะมาเรีย

17 พระเยซูตรัสถามว่า “มี 10 คนหายโรคมิใช่หรือ? อีก 9 คนอยู่ที่ไหน?”

18 ไม่มีสักคนกลับมาสรรเสริญพระเจ้า นอกจากคนต่างชาติคนนี้หรือ?”

19 แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า “ลุกขึ้นไปเถิด
ความเชื่อของท่านทำให้ท่านรอด⁶⁷”

การมาของอาณาจักรพระเจ้า

(ม ธ .24:37-39)

20 คราวหนึ่ง พวกฟาริสีมาทูลถามว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึงเมื่อใด
พระเยซูตรัสว่า “อาณาจักรของพระเจ้ามิได้มาอย่างที่ท่านสังเกตได้

21 ทั้งผู้คนจะไม่กล่าวว่า ‘อาณาจักรนั้นอยู่ที่นี้’ หรือ ‘อยู่ที่นั่น’

เพราะอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายใน⁶⁸พวกท่าน”

22 จากนั้นพระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ยามนั้นจะมาถึง

เมื่อท่านอยากจะได้เห็นวันแห่งบุตรมนุษย์สักวันหนึ่ง แต่ท่านจะไม่เห็น

23 ผู้คนจะบอกท่านว่า ‘พระองค์อยู่ที่นั่น!’ หรือ ‘พระองค์อยู่ที่นี้!’

อย่าไปวิ่งตามเขา 24 เพราะในวันของพระองค์⁶⁹

บุตรมนุษย์จะทรงเป็นเช่นฟ้าแลบซึ่งส่องแสงวาว

---

⁶⁷ 17:19 หรือ หายโรค

⁶⁸ 17:21 หรือ ท่ามกลาง

⁶⁹ 17:24 บางต้นฉบับไม่มีข้อความว่าในวันของพระองค์

ทำให้ห้องฟ้าสว่างจากขอบฟ้าด้านหนึ่งจนจดอีกด้านหนึ่ง

25แต่ก่อนอื่นพระองค์ต้องทนทุกข์หลายประการ และถูกคนยุคนี้ปฏิเสธ

26 “ วาระแห่งบุตรมนุษย์จะเป็นเหมือนดังสมัยของโนอาห์ 27ผู้คนกินดื่ม แต่งงาน และยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา จากนั้นน้ำก็ท่วมทำลายล้างพวกเขาสิ้น

28 “ และเช่นเดียวกับในสมัยโลท ผู้คนกินดื่ม ซื่อขาย ปลุกสร้าง

29แต่ในวันที่โลทออกจากโสโดม

ไฟ และ กำมะถันจากฟ้าสวรรค์ตกลงมาทำลายพวกเขาสิ้น

30 “ จะเป็นเช่นนี้แหละในวันที่บุตรมนุษย์ปรากฏ

31ในวันนั้นผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน อย่าลงมาเก็บข้าวของที่อยู่ในบ้าน เช่นเดียวกัน คนที่อยู่ในทุ่งนาไม่ควรกลับมาเอาสิ่งใด

32จงระลึกถึงภรรยาของโลท! 33ผู้ใดตื่นนอนเอาชีวิตรอดจะเสียชีวิต

และผู้ที่พักชีวิตจะรักษาชีวิตไว้ได้ 34เราบอกท่านว่า คิณนั้น 2

คนนอนร่วมเตียงกัน คนหนึ่งจะถูกจับไป และอีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้ 35หญิง 2

คนไม่แบ่งอยู่ด้วยกัน คนหนึ่งจะถูกจับไปและอีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้” 70

37 เขาทั้งหลายทูลถามว่า “ ที่ไหน พระเจ้าข้า?”

พระองค์ตรัสว่า “ ซากศพอยู่ที่ไหน แร้งกาจะชุมนุมกันอยู่ที่นั่น”

คำอุปมาเรื่องหญิงม่ายผู้ไม่ลดละ

18 แล้วพระเยซูตรัสคำอุปมาสอนเหล่าสาวกให้อธิษฐานเสมออย่างไม่ลดละ

2พระองค์ตรัสว่า “ ในเมืองหนึ่งมีผู้พิพากษาคนหนึ่ง

---

70 17:35 บ ำ ง ตันฉ บับว่า ทิ้งไว้ 36ซ ำ ย 2 ค น อ ยูในทุ่งน ำ

ค น ห ึ่ง จ ะ ถูกรับไป แล อี ก ค น ห ึ่งจะถู ก ทิ้ง ไว้

ซึ่งไม่เกรงกลัวพระเจ้าและไม่เห็นแก่มนุษย์คนใด
3 ในเมืองนั้นมีหญิงม่ายคนหนึ่งที่เคยมาหาเขา พระอิวองว่า
' กรุณาให้ความยุติธรรมในคดีของข้าพเจ้าเถิด'
4 " ผู้พิพากษานั้นปฏิเสธนางอยู่ระยะหนึ่ง แต่ในที่สุดเขานึกในใจว่า
' ถึงแม้เราไม่เกรงกลัวพระเจ้าและไม่เห็นแก่มนุษย์คนใด
5 แต่เพราะหญิงม่ายคนนี้คอยกวนใจเราอยู่ตลอดเวลา
เราจะให้ความยุติธรรมแก่นาง เพื่อนางจะได้ไม่มารบกวนให้เราระอาใจ' "
6 และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า
" จงฟังคำพูดของผู้พิพากษายุติธรรมคนนี้
7 แล้วพระเจ้าจะไม่ให้ความยุติธรรมแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรหรือ?
ในเมื่อเขาร้องทูลพระองค์ทั้งวันทั้งคืน
พระองค์จะทรงผิดผ่อนเขาอยู่ร่ำไปหรือ? 8 เราบอกท่านว่า
พระองค์จะทรงดูแลให้พวกเขาได้รับความยุติธรรมโดยเร็ว อย่างไรก็ตาม
เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา พระองค์จะพบความเชื่อในโลกหรือ?"

คำอุปมาเรื่องฟาริสีกับคนเก็บภาษี

9 สำหรับบางคนที่มีมั่นใจในความชอบธรรมของตนเอง
และดูถูกคนอื่นทั้งปวงนั้น พระเยซูตรัสคำอุปมานี้ว่า 10" ช ำ ย 2
คนไปที่พระวิหารเพื่ออธิษฐาน คนหนึ่งเป็นฟาริสี
และอีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี
11 ฟาริสีคนนั้นยืนยันขึ้นอธิษฐานเกี่ยวกับ⁷¹ตนเองว่า ' ข้าแต่พระเจ้า
ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นๆ ที่เป็นโจรปล้น ทำชั่ว
ล่วงประเวณี หรือเป็นอย่างคนเก็บภาษีคนนี้

---

⁷¹ 18:11 หรือ ต่อ

12 ข้าพระองค์ถืออดอาหารสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

และถวายสิบลดจากทุกสิ่งที่ได้มา'

13 “ แต่คนเก็บภาษีนั้นยืนไกลออกไป เขาไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นฟ้า

หากตอกลงของตนและพูดว่า ‘ ข้าแต่พระเจ้า

ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปด้วยเถิด’

14 “ เราบอกท่านว่า

คนนี้ต่างหากที่กลับบ้านไปโดยถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

เพราะทุกคนที่ยกตนเองขึ้นจะถูกทำให้ต่ำลง

และผู้ที่ย่อมตนลงจะได้รับการเชิดชูขึ้น”

พระเยซูกับเด็กเล็กๆ

(ม ธ .19:13-15; ม ก .10:13-16)

15 ประชาชนอุ้มทารกมาให้พระเยซูทรงแตะต้อง

เมื่อเหล่าสาวกเห็นก็ตำหนิพวกเขา 16 แต่พระเยซูทรงเรียกเด็กๆ

เข้ามาหาพระองค์ และตรัสว่า “ จงให้เด็กเล็กๆ มาหาเรา

และอย่าขัดขวางเขาเลย

เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เป็นเช่นเด็กๆ เหล่านี้

17 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

ผู้ใดไม่รับอาณาจักรของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กๆ

ผู้นั้นจะไม่มีวันได้เข้าอาณาจักรพระเจ้าเลย”

ขุนนางผู้ร่ำรวย

(ม ธ .19:16-29; ม ก .10:17-30)

18 ขุนนางคนหนึ่งทูลถามพระองค์ว่า “ ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ

ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรบ้าง จึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”

- 19 พระเยซูตรัสตอบว่า “ทำไมท่านจึงว่าเราประเสริฐ?
นอกจากพระเจ้าแล้ว ไม่มีใครอื่นที่ประเสริฐ 20ท่านก็รับทบัญญัติที่ว่า
‘อย่าล่วงประเวณี อย่าฆ่าคน อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ
จงให้เกียรติบิดามารดาของตน’ *72”
- 21 เขาทูลว่า “ทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าถือปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก”
- 22 เมื่อพระเยซูทรงได้ยินดังนั้นก็ตรัสกับเขาว่า “ท่านยังขาดอยู่อย่างหนึ่ง
จงขายทุกสิ่งที่มีแจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์
จากนั้นจงตามเรามา”
- 23 เมื่อเขาได้ยินเช่นนั้นก็เศร้าสลด เพราะเขาร่ำรวยมาก
- 24พระเยซูทรงมองดูเขา และตรัสว่า
“ยากนักที่คนรวยจะเข้าอาณาจักรของพระเจ้า! 25อันที่จริง
ให้อูฐลอดรูเข็มยังง่ายกว่าที่คนรวยจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า”
- 26 บรรดาผู้ที่ได้ฟังเช่นนี้ทูลถามว่า “ถ้าเช่นนั้นใครจะรอดได้?”
- 27 พระเยซูตรัสตอบว่า “สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์
เป็นไปได้สำหรับพระเจ้า”
- 28 เปโตรทูลว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทุกสิ่งที่มีมาติดตามพระองค์!”
- 29 พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า
ไม่มีผู้ใดที่ละทิ้งบ้านเรือน หรือภรรยา หรือพี่น้อง หรือบิดามารดา หรือลูกๆ
เพื่ออาณาจักรของพระเจ้า 30แล้วจะไม่ได้รับผลตอบแทนหลายเท่าในยุคนี้นี้
และชีวิตนิรันดร์ในยุคนั้น”

ทรงพยากรณ์อีกว่าจะต้องสิ้นพระชนม์

(ม ธ .20:17-19; ม ก .10:32-34)

---

⁷² 18:20 อ พ ย .20:12-16; ฉ ธ บ .5:16-20

31 พระเยซูทรงพาสาวกทั้งสิบสองเลี้ยวออกมาและตรัสบอกพวกเขาว่า
“ พวกเรากำลังขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
และทุกอย่างที่บรรดาผู้เผยพระวจนะเขียนไว้เกี่ยวกับบุตรมนุษย์จะสำเร็จ
32 พระองค์จะถูกมอบให้คนต่างชาติ พวกเขาจะเยาะเย้ย ดุหมิ่น ถ่มน้ำลายรด
โบยตี และฆ่าพระองค์เสีย 33 ในวันที่สาม พระองค์จะเป็นขึ้นมาใหม่”
34 เหล่าสาวกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เลย
ความหมายของสิ่งเหล่านี้ถูกปิดบังเสียจากเขา
และเขาไม่รู้ว่าพระองค์กำลังตรัสถึงเรื่องอะไร

ขอทานตาบอดมองเห็น

(ม ธ .20:29-34; ม ก .10:46-52)

35 ครั้นพระเยซูเสด็จมาใกล้เมืองเยรีโค
ชายตาบอดคนหนึ่งกำลังนั่งขอทานอยู่ริมทาง 36 เมื่อได้ยินเสียงฝูงชนเดินผ่าน
เขาจึงถามว่าเกิดอะไรขึ้น 37 คนเหล่านั้นบอกเขาว่า

“ พระเยซูแห่งนาซาเร็ธกำลังเสด็จผ่าน”

38 ชายตาบอดคนนั้นจึงร้องขึ้นว่า “ พระเยซู บุตรดาวิดเจ้าข้า
เมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิด!”

39 บรรดาผู้ที่เดินนำหน้าตำหนิและบอกให้เขาเงียบ แต่เขายังร้องดังขึ้นว่า
“ บุตรดาวิดเจ้าข้า เมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิด!”

40 พระเยซูทรงหยุด และตรัสสั่งให้คนพาเขามาหาพระองค์
เมื่อเขาเข้ามาใกล้ พระเยซูตรัสถามว่า 41” ท่านต้องการให้เราทำอะไรให้?”

เขาทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อยากมองเห็น”

42 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ จงมองเห็นเถิด
ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายแล้ว” 43 ทันใดนั้น

เขาก็มองเห็นได้และตามพระเยซูไป พร้อมกับสรรเสริญพระเจ้า
เมื่อคนทั้งปวงเห็นเช่นนั้นก็ร่วมสรรเสริญพระเจ้าด้วย

ศึกเคียดคนเก็บภาษี

19 พระเยซูเสด็จเข้าเมืองเยรีโค ขณะกำลังผ่านไป

2ชายคนหนึ่งที่นั่งชื่อคักเคียด เป็นหัวหน้าคนเก็บภาษีผู้ร่ำรวย

3เขาอยากเห็นว่าพระเยซูเป็นใคร แต่มองไม่เห็น เนื่องจากเขาตั๋ย

และเพราะคนแน่นมาก 4เขาจึงวิ่งขึ้นหน้า ปีนขึ้นต้นไม้เพื่อดักมองพระองค์ เพราะพระเยซูกำลังเสด็จไปทางนั้น

5 เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงที่นั่น ทรงเหนงพระพักตร์ ตรัสกับเขาว่า

“ คักเคียดเอ๋ย รีบลงมาเถิด วันนี้เราต้องพักที่บ้านท่าน” 6เขาจึงลงมาทันที และต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี

7 คนทั้งปวงเห็นดังนั้นพากันบ่นพึมพำว่า “ พระองค์ไปเป็นแขกของ ‘คนบาป’ ”

8 แต่คักเคียดยืนขึ้นทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “ พระองค์เจ้าข้า ดุเถิด! ณ ที่นี้เวลานี้ ข้าพระองค์ขอยกทรัพย์สมบัติกึ่งหนึ่งให้แก่คนยากจน และหากข้าพระองค์ได้โกงอะไรใครมา จะใช้คืนให้ 4 เท่า”

9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ วันนี้ความรอดมาถึงบ้านนี้แล้ว เพราะคนผู้นี้ก็เป็นบุตรของอับราฮัมด้วย

10ด้วยว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อเสาะหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด”

คำอุปมาเรื่องเงิน 10 มินา

11 ขณะคนทั้งหลายกำลังฟังอยู่นี้ พระองค์ตรัสคำอุปมาต่อไป

เนื่องจากพระองค์เสด็จมาใกล้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว

และผู้คนคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะปรากฏโดยพลัน 12พระองค์ตรัสว่า

“ ชายคนหนึ่ง ในราชตระกูลไปแดนไกล เพื่อรับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์

แล้วจะกลับมา 13 ท่านจึงเรียกคนรับใช้ 10 คนมา มอบเงินให้ 10 มินา⁷³สั่งว่า
' จงนำเงินนี้ไปประกอบกิจการจนกว่าเราจะกลับมา'

14 " แต่คนในปกครองของท่านเกลียดชังท่าน
พวกเขาจึงส่งทูตตามหลังท่านไปแจ้งว่า
' เราไม่ต้องการให้ชายผู้นี้มาเป็นกษัตริย์ปกครองเรา'

15 " อย่างไรก็ตาม ท่านผู้นี้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์
และได้กลับมาบ้าน แล้วท่านให้ไปตามคนรับใช้ที่รับมอบเงินนั้นมาพบ
เพื่อดูว่าพวกเขาทำกำไรมาได้เท่าใด

16 " คนแรกมาทูลว่า ' ข้าแต่ฝ่าพระบาท เงิน 1
มินาของพระองค์ได้กำไรมาอีก 10 มินา'

17 " เจ้านายตรัสว่า ' ดีมาก คนรับใช้ที่ดีของเรา!
เพราะเจ้าซื่อสัตย์ไว้ใจได้ในสิ่งเล็กน้อย จงดูแล 10 เมืองเถิด'

18 " คนที่สอง มาทูลว่า ' ข้าแต่ฝ่าพระบาท เงิน 1
มินาของพระองค์ได้กำไรมาอีก 5 มินา'

19 " เจ้านายตรัสตอบว่า ' ให้เจ้าดูแล 5 เมือง'

20 " จากนั้นคนรับใช้อีกคนมาทูลว่า ' ข้าแต่ฝ่าพระบาท นี่คือเงิน 1
มินาของพระองค์ ข้าพระบาทได้เอาผ้าห่อเก็บไว้ 21 เนื่องจากกลัวฝ่าพระบาท
เพราะฝ่าพระบาทเป็นคนไร้ความปราณี ยึดเอาสิ่งที่มีได้ให้ไว้
และเก็บเกี่ยวสิ่งที่มีได้หว่าน'

22 " เจ้านายตรัสตอบว่า ' เจ้าคนรับใช้ชั่วช้า!
เราจะตัดสินโทษเจ้าจากคำพูดของเจ้าเอง
เจ้ารู้ใช้ไหมว่าเราเป็นคนไร้ความปราณี ยึดเอาสิ่งที่ไม่ได้ให้ไว้
และเก็บเกี่ยวสิ่งที่ไม่ได้หว่าน 23 ก็แล้วทำไมไม่นำเงินไปฝากไว้
เพื่อว่าเมื่อเรากลับมาจะได้รับเงินคืนพร้อมดอกเบีย?' "

---

⁷³ 19:13 11 มินา เท่ากับ เงิน ค่าแรง ป ระ ม า ณ 3 เ ตือน

24 “ แล้วพระองค์ก็สั่งคนที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ว่า
‘ จงเอาเงินมินานั้นไปเสียดจากเขาและมอบให้แก่คนที่มี 10 มินา’
25 “ พวกเขาทูลว่า ‘ ข้าแต่ฝ่าพระบาท คนนั้นมีอยู่ตั้ง 10 มินาแล้ว!’
26 “ พระองค์ตรัสตอบว่า ‘ เราบอกพวกเจ้าว่า ทุกคนที่มีจะได้รับมากขึ้น
ส่วนผู้ที่ไม่มี แม้ที่เขาจะมีอยู่ก็จะถูกยึดไป
27 สำหรับเหล่าศัตรูที่ไม่ต้องการให้เราเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเขานั้น
จงนำตัวมาที่นี่ และฆ่าเสียต่อหน้าเรา’ “

เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิต

(ม ธ .21:1-9; ม ก .11:1-10; ย น .12:12-15)

28 หลังจากได้ตรัสดังนี้แล้ว พระเยซูก็เสด็จนำหน้าขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม

29 ครั้นเสด็จมาใกล้หมู่บ้านเบธฟายีและเบธานี บนภูเขามะกอกเทศ

พระองค์ทรงส่งสาวก 2 คนไป ตรัสสั่งว่า 30” จงไปที่หมู่บ้านข้างหน้านั้น

เมื่อเข้าไป ท่านจะพบลูกลา ตัวหนึ่งผูกอยู่ ซึ่งยังไม่เคยมีใครขึ้นขี่เลย

จงแก้เชือก จงมาที่นี่ 31หากใครถามท่านว่า ‘ ปล่อยลูกลาทำไม?’ ”

จงบอกเขาว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องการลูกลานี้’ “

32 ทั้งสองก็ไปและพบตามที่พระองค์ได้ทรงบอกแก่เขา

33 ขณะที่เขากำลังแก้ลูกลา เจ้าของลา ก็ถามว่า “ ปล่อยลูกลาทำไม?”

34 พวกเขาตอบว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องการลูกลานี้”

35 ทั้งสองนำลูกลามาให้พระเยซู

เขาเอาเสื้อคลุมของตนปูบนหลังลาให้พระเยซูประทับ 36 ขณะพระเยซูเสด็จไป

ประชาชนก็เอาเสื้อคลุมของตนปูลงบนทาง

37 เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ที่ซึ่งเป็นทางลงจากภูเขามะกอกเทศ

เหล่าสาวกหมู่ใหญ่ต่างพากันสรรเสริญพระเจ้าเสียงดังด้วยความชื่นชมยินดีใน

การอัศจรรย์ทั้งสิ้นที่พวกเขาได้ เห็นว่า

38” สรรเสริญกษัตริย์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า!” 74

“ ขอจงมีสันติสุขในสวรรค์ และพระสิริในที่สูงสุด!”

39 ฝ่ายฟาริสีบางคนในฝูงชนทูลพระเยซูว่า “ ท่านอาจารย์
จงห้ามสาวกของท่าน!”

40 พระองค์ตรัสตอบว่า “ เราบอกท่านว่า ถ้าพวกเขานิ่งเสีย
ศิลาทั้งหลายก็จะเปล่งเสียงร้อง”

41 ครั้นพระองค์เสด็จมาใกล้ เห็นกรุงเยรูซาเล็ม ก็ทรงร้องให้ส่งสารกรุงนั้น

42และตรัสว่า “ ถ้าเพียงแต่เจ้าได้รู้ในวันนี้ว่าอะไรจะนำสันติสุขมาสู่เจ้า
แต่บัดนี้สิ่งนั้นถูกซ่อนเสียจาก สายตาของเจ้าแล้ว

43วาระนั้นจะมาถึงเมื่อศัตรูของเจ้าก่อเชิงเทินโจมตีและล้อมเจ้าไว้ทุกด้าน

44พวกเขาจะเหวี่ยงเจ้าลงกับพื้น ทั้งเจ้ากับลูกหลานภายในกำแพงของเจ้า
เขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาเหลือซ่อนทับกันสักก้อน

เพราะเจ้ามิได้ตระหนักถึงเวลาที่พระเจ้าเสด็จมาหาเจ้า”

พระเยซูที่พระวิหาร

(ม ธ .21:12-16; ม ก .11:15-18; ย น .2:13-16)

45 จากนั้นพระองค์ทรงเข้าสู่บริเวณพระวิหาร

และเริ่มขับไล่บรรดาผู้ที่กำลังค้าขายอยู่ออกไป 46พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

“ มีคำเขียนไว้ว่า ‘ นิเวศของเราจะเป็นนิเวศแห่งการอธิษฐาน’ 75

แต่พวกเจ้ามาทำให้กลายเป็น ‘ ซ่องโจร’ 76”

47พระองค์ทรงสั่งสอนที่พระวิหารทุกวัน ฝ่ายพวกหัวหน้าปุโรหิต

---

74 19:38 ส ด ด .118:26

75 19:46 อ ส ย .56:7

76 ย ร ม .7:11

เหล่าธรรมาจารย์ และผู้นำในหมู่ประชาชนพยายามหาทางจะฆ่าพระองค์
48 แต่เขาไม่พบช่องทางที่จะลงมือ
เพราะประชาชนทั้งปวงสนใจฟังพระดำรัสของพระองค์อย่างมาก

ปัญหาเรื่องสิทธิอำนาจของพระเยซู

(ม ธ . 21:23-27; ม ก . 11:27-33)

20 วันหนึ่ง ขณะพระเยซูทรงสอนประชาชนอยู่ในลานพระวิหาร

และประกาศข่าวประเสริฐ พวกหัวหน้าปุโรหิต ธรรมาจารย์

และผู้อาวุโสมาหาพระองค์ 2 ทูลว่า “ จงบอกเราว่า

ท่านทำสิ่งเหล่านี้โดยอาศัยสิทธิอำนาจใด ใครให้สิทธิอำนาจนี้แก่ท่าน?”

3 พระองค์ตรัสตอบว่า “ เ ร า จ ะ ถ า ม ท่านสักข้อเช่นกัน

จงบอกเราว่า 4 บัพติศมาของยอห์นมาจากสวรรค์หรือจากมนุษย์?”

5 พวกเขาหารือกันว่า “ ถ้าเราตอบว่า ‘ มาจากสวรรค์’ เขาก็จะถามว่า

‘ ทำไมท่านไม่เชื่อยอห์น?’ “ 6 แต่ถ้าเราตอบว่า ‘ มาจากมนุษย์’

ประชาชนทั้งปวงก็จะเอาหินขว้างเรา

เพราะพวกเขารู้ว่ายอห์นเป็นผู้ **ผ ย พ ร ะ ะ ว จ ณะ** ”

7 ดังนั้นพวกเขาจึงทูลตอบว่า “ เราไม่ทราบว่ามีมาจากไหน”

8 พระเยซูตรัสว่า “ เราก็คงจะไม่บอกพวกท่านเช่นกันว่า

เราอาศัยสิทธิอำนาจใดที่ทำการเหล่านี้”

คำอุปมาเรื่องผู้เช่าสวน

(ม ธ . 21:33-46; ม ก . 12:1-12)

9 แล้วพระองค์ตรัสคำอุปมาให้ประชาชนฟังว่า

“ ช า ย ค น ห นึ่งทำสวนองุ่นให้ชาวสวนเช่าแล้วจากไปต่างแดนเสียนาน

10 ครั้นถึงฤดูเก็บเกี่ยว เขาก็ส่งคนรับใช้ไปหาผู้เช่า

เพื่อรับส่วนแบ่งของผลผลิตจากสวนองุ่น แต่พวกผู้เช่าทุบตี
และไล่คนรับใช้นั้นกลับมาเมื่อเปเลา 11 เขาส่งคนรับใช้อีกคนไป
พวกเขาทุบตีคนใช้นั้น ทำให้แอบอายขายหน้า และไล่กลับมาเมื่อเปเลาอีก
12 เขายังส่งคนที่สาม ไปอีก พวกนั้นก็ทำร้ายคนรับใช้นั้นและโยนออกมา
13 “ แล้วเจ้าของสวนองุ่นจึงกล่าวว่า ‘ เราจะทำอย่างไรดี?
เราจะส่งบุตรชายที่รักของเราไป บางทีพวกนั้นจะเคารพเขา’
14 “ แต่เมื่อผู้เช่าเห็นบุตรชายเจ้าของสวน ก็ปรึกษากันว่า ‘ นี่ไง ทายาท
ให้เราฆ่าเขาเสีย แล้วมรดกจะตกเป็นของเรา’
15 ดังนั้นพวกเขาจึงจับบุตรชายเจ้าของสวนโยนออกมา
นอกสวนองุ่นแล้วฆ่าเสีย “ แล้วเจ้าของสวนจะทำอย่างไรกับคนพวกนั้นดี?
16 เขาย่อมจะมาฆ่าพวกผู้เช่าเหล่านั้นเสีย และให้คนอื่นเช่าสวนองุ่นนี้
เมื่อประชาชนได้ยินดังนี้ก็ทูลว่า “ ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย!”
17 พระเยซูทอดพระเนตรตรงไปที่พวกเขาและตรัสว่า
“ ก็แล้วที่เขียนไว้นั้นหมายความว่าอย่างไร? ที่ว่า

“ ‘ ศิลปินซึ่งช่างก่อได้ทั้งเสียแล้ว

บัดนี้กลับกลายเป็นศิลามุมเอก⁷⁷ 78

18 ทุกคนที่ตกทับศิลานั้นจะแหลกเป็นชิ้นๆ แต่ศิลานี้ตกทับผู้ใด
ผู้นั้นจะแหลกลาญ”

19

พวกธรรมจารย์และพวกหัวหน้าปุโรหิตหาทางจะจับกุมพระองค์โดยทันที
เพราะรู้ว่าพระองค์ตรัสคำอุปมานี้ว่าพวกตน แต่พวกเขากลัวประชาชน

---

⁷⁷ 20:17 หรือ ศิล ๑ หัวมุม

⁷⁸ ส ด ด .118:22

การเสียด่าแก่ซีซาร์

(ม ธ .22:15-22; ม ก .12:13-17)

20 พวกเขาจับตาดูพระองค์อย่างใกล้ชิด

ส่งสายลับซึ่งแสรังทำเป็นคนซื้อตรงมา หวังจับผิดถ้อยคำของพระเยซู
จะได้มอบพระองค์ไว้ในอำนาจและการพิพากษาของผู้ว่าการ

21 สายลับนั้นจึงมาทูลถามพระองค์ว่า “ ท่านอาจารย์

เรารู้ว่าท่านพูดและสอนสิ่งที่ถูกต้อง ไม่เข้าข้างใคร

แต่สอนทางของพระเจ้าตามความจริง

22 เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่เราจะเสียด่าแก่ซีซาร์?”

23 พระเยซูทรงรู้ทันอุบายของพวกเขา จึงตรัสว่า

24” ไหนเอาเงินหนึ่งเหรียญเดนาริอัน มาให้เราดูซิ

รูปและคำจารึกบนเหรียญเป็นของใคร?”

25 พวกเขาทูลว่า “ ของซีซาร์”

พระองค์จึงตรัสว่า “ ของของซีซาร์จงให้แก่ซีซาร์

และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า”

26 พวกเขาไม่สามารถจับผิดสิ่งที่พระองค์ตรัสต่อสาธารณชน

ได้แต่นิ่งอึ้งด้วยความประหลาดใจในคำตอบของพระองค์

เรื่องการเป็นขึ้นจากตายและการแต่งงาน

(ม ธ .22:23-33; ม ก .12:18-27)

27 บางคนในพวกสะดูสีซึ่งกล่าวว่าไม่มีการเป็นขึ้นจากตาย

มาทูลถามพระเยซูว่า 28” ท่านอาจารย์ โมเสสเขียนสั่งพวกเราไว้ว่า

ถ้าชายใดเสียชีวิตไปโดยไม่มีบุตร

ให้พี่ชายหรือน้องชายของเขาต้องแต่งงานกับภรรยาตาย

เพื่อจะมีบุตรสืบสกุลให้ผู้นั้น 29ทีนี้มีพี่น้อง 7 คน

พี่คนโตแต่งงานแล้วตายไปโดยไม่มีบุตร 30คนที่สอง

31จากนั้นคนที่สามได้รับนางมาเป็นภรรยา และเป็นอย่างนั้นถัดมาเรื่อยๆ จนถึงคนที่เจ็ด ทั้งหมดล้วนตายโดยไม่มีบุตร 32ในที่สุดหญิงนั้นก็ตายด้วย 33แล้วเมื่อเป็นขึ้นจากตาย หญิงนี้จะเป็นภรรยาของใคร ในเมื่อทั้ง 7 คนล้วนได้นางเป็นภรรยา?”

34 พระเยซูทรงตอบว่า “ คนยุคนี้แต่งงาน ยกให้เป็นสามีภรรยากัน 35แต่ผู้ที่สมควรมีส่วนในยุคนั้นและในการเป็นขึ้นจากตาย จะไม่แต่งงานหรือยกให้เป็นสามีภรรยากัน 36และพวกเขาจะไม่ตายอีกเลย เพราะจะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ พวกเขาเป็นบุตรของพระเจ้า เนื่องจากเป็นบุตรแห่งการเป็นขึ้นจากตาย 37ในเรื่องฟุมน้ำมันนั้น แม้กระทั่งโมเสสยังแสดงให้เห็นว่าคนตายเป็นขึ้นมาใหม่ เพราะเขาเรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ‘ พระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ’ ⁷⁹ 38พระองค์มิใช่พระเจ้าของคนตาย แต่เป็นพระเจ้าของคนเป็น เพราะสำหรับพระองค์แล้ว คนทั้งปวงเป็นอยู่” 39 ธรรมาจารย์บางคนทูลว่า “ ท่านอาจารย์ ท่านพูดดี แล้ว!” 40และไม่มีใครกล้าทูลถามพระองค์อีก

พระคริสต์เป็นบุตรของใคร?

(ม ธ .22:41- 23:7; ม ก .12:35-40)

41 จากนั้น พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า

“ เป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาบอกว่า พระคริสต์⁸⁰เป็นบุตรของดาวิด?

42ดาวิดเองได้ประกาศไว้ในพระธรรมสดุดีว่า

“ ‘ พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า

---

⁷⁹ 20:37 อ พ ย .3:6

⁸⁰ 20:41 หรือ พ ร ะ เ ม ส ลี ย า ห์

“ จงนั่งที่ขวามือของเรา
43จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของเจ้า
เป็นแท่นวางเท้าของเจ้า” “ 81

44 ในเมื่อดาวิดเรียกพระองค์ว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า’
แล้วพระองค์จะเป็นบุตรของดาวิดได้อย่างไร?”

45 ขณะประชาชนทั้งปวงกำลังฟังอยู่
พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า 46” จงระวังพวกธรรมาจารย์
เขาชอบใส่เสื้อชุดยาวเดินไปมา ชอบให้ผู้คนมาค้ำนบัททหายในย่านตลาด
ชอบนั่งในที่สำคัญที่สุดในธรรมศาลาและที่อันทรงเกียรติในงานเลี้ยง
47เขาริบเรือกของหญิงม่าย และสร้างอธิษฐานยัดยาวให้คนเห็น
คนเช่นนี้จะถูกลงโทษอย่างหนักที่สุด”

เงินถวายของหญิงม่าย

(ม ก .12:41-44)

21 เมื่อพระเยซูทรงเงยพระพักตร์ขึ้นมอง

ทรงเห็นพวกคนรวยเอาเงินใส่ตู้รับเงินถวายของพระวิหาร

2และพระองค์ยังทรงเห็นหญิงม่ายยากจนคนหนึ่ง หย่อนเหรียญทองแดงเล็กๆ

2 เหรียญ⁸²ถวายด้วย 3พระองค์ตรัสว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
หญิงม่ายยากจนคนนี้ถวายมากกว่าคนอื่นๆ ทั้งหมด

4เพราะคนเหล่านี้ล้วนเอาส่วนหนึ่งจากความมั่งคั่งของเขาถวาย
แต่หญิงม่ายนี้ ทั้งที่ยากจนยังเอาทั้งหมดที่นางมีไว้เลี้ยงชีพมาถวาย”

---

⁸¹ 20:43 ส ด ต .110:1

⁸² 21:2 ภ า ษ า ก รีกว่า 2 เ ล ฟ ตัน

หมายสำคัญแห่งวาระสิ้นยุค

(ม ธ .10:17-22; 24; ม ก :13)

5

บางคนในหมู่สาวกของพระองค์ตั้งข้อสังเกตถึงการที่พระวิหารประดับประดาด้วยศิลาแดงและของถวายต่างๆ ที่อุทิศแด่พระเจ้า แต่พระเยซูตรัสว่า
6” สิ่งต่างๆ ที่ท่านเห็นอยู่นี้ สักวันหนึ่ง จะไม่เหลือศิลาซ้อนทับกันสักก้อนเดียว ทุกก้อนจะถูกโยนทิ้งลงมาหมด”

7 พวกเขาทูลถามว่า ” พระอาจารย์ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? และอะไรเป็นหมายสำคัญว่าสิ่งเหล่านี้กำลังจะเกิดขึ้น?”

8 พระองค์ตรัสว่า “ จงระวัง เพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวง เพราะหลายคนจะมาในนามของเรา อ้างตัวว่า ‘ เราคือผู้นั้น’ และอ้างว่า ‘ วาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว’ อย่าไปตามคนพวกนี้

9เมื่อท่านได้ยินข่าวสู้รบและการปฏิวัติ อย่าตื่นตกใจ สิ่งเหล่านั้นต้องเกิดขึ้นก่อน แต่วาระสุดท้ายยังไม่มาในทันที

10 แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ ประชาชาติต่อประชาชาติ อาณาจักรต่ออาณาจักรจะสู้รบกัน 11จะเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ๆ การกันดารอาหาร และโรคระบาดในที่ต่างๆ ตลอดจนเหตุการณ์น่าสะพรึงกลัว และหมายสำคัญยิ่งใหญ่จากฟ้าสวรรค์

12 “ แต่ก่อนเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ พวกเขาจะจับกุมท่าน และข่มเหงท่าน เขาจะส่งตัวท่านไปยังธรรมศาลาและคุกตะราง

ท่านจะถูกคุมตัวไปเผ้ากษัตริย์ไปพบผู้ว่าการ และทั้งหมดนี้ เพราะนามของเรา
13การนี้จะส่งผลให้ท่านได้เป็นพยานแก่พวกนั้น

14แต่ท่านจงตัดสินใจที่จะไม่กังวลไปก่อนว่าจะพูดแก้ต่างให้ตนเองอย่างไร

15เพราะเราจะให้ถ้อยคำและสติปัญญาแก่ท่าน

อย่างที่ฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถต่อต้านหรือโต้แย้งได้เลย

16แม้กระทั่งพ่อแม่พี่น้องญาติมิตรของท่านก็จะทรยศท่านด้วย
และพวกท่านบางคนจะถูกฆ่าเสีย 17คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะเรา
18แต่ทว่า ผมบนศีรษะของท่านสักเส้นเดียวก็จักจะไม่พินาศ
19โดยการยื่นหยัดอย่างมั่นคง ท่านจะได้รับชีวิต
20 “ เมื่อท่านเห็นกองทัพต่างๆ ล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
ท่านก็จะรู้ว่าหายนะแห่งกรุงนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
21เมื่อนั้นให้ผู้ที่อยู่ในยูเดียหนีไปที่ภูเขา ให้ผู้ที่อยู่ในกรุงออกไปเสีย
และผู้ที่อยู่ในชนบทอย่าเข้ามาในกรุง 22เพราะนี่เป็นวาระแห่งการลงโทษ
เพื่อให้สิ่งทั้งปวงสำเร็จตามที่มิเขียนไว้ 23ในวันเหล่านั้น
นำหवादกกล้วยี่งนักสำหรับหญิงมีครรภ์หรือแม่ลูกอ่อน!
จะเกิดทุกข์เข็ญครั้งใหญ่ในแผ่นดินและจะมีพระพิโรธต่อชนชาตินี้
24เขาทั้งหลายจะล้ม ตายด้วยคมดาบ จะถูกจับกุมเป็นนักโทษ
และถูกนำตัวไปยังประชาชาติทั้งปวง คนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม
จนครบวาระกำหนดของคนต่างชาติ
25 “ จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย
ในโลกนี้ประชาชาติต่างๆ จะตกอยู่ในความทุกข์ทรมาน
และความฉงนสนเท่ห์ที่เกิดเสียงกึกก้อง และความปั่นป่วนของท้องทะเล
26ผู้คนจะสลบไสลเพราะความสยองขวัญ
หวั่นใจเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในโลก เพราะสิ่งต่างๆ
ในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้าน 27วาระนั้น
เขาทั้งหลายจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในหมู่เมฆ
ด้วยฤทธิ์อำนาจและพระสิริยิ่งใหญ่ 28เมื่อสิ่งเหล่านี้เริ่มขึ้น
จงยืนขึ้นและเชิดศีรษะขึ้น เพราะท่านใกล้จะได้รับการไถ่แล้ว”
29 พระองค์ตรัสคำอุปมานี้ให้เขาฟังว่า
“ จงมองดูต้นมะเดื่อและต้นไม้ทั้งปวงเกิด 30เมื่อมันผลิใบ

ท่านก็เห็นและรู้ด้วยตนเองว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว 31เช่นเดียวกัน
เมื่อท่านเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ท่านก็รู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว

32 “ เ ร า บอความจริงแก่ท่านว่า คนยุคนี้⁸³ยังไม่ทันล่องลับไป
สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ก็เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน 33ฟ้าและดินจะสิ้นสูญไป
แต่ถ้อยคำของเราไม่มีวันสูญสิ้น

34 “ จงระวังให้ดี มิฉะนั้นใจของท่านจะจมอยู่กับความสนุกบันเทิงฝ่ายโลก
การเมาเมาย และความวิตกกังวลต่างๆ ในชีวิต

และวาระนั้นจะมาถึงตัวท่านอย่างไม่คาดคิดเหมือนกับดัก

35เพราะวันนั้นจะมาถึงคนทั้งปวงที่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นโลก

36จงเฝ้าระวังอยู่เสมอและอธิษฐาน

เพื่อท่านจะสามารถรอดพ้นจากสิ่งทั้งปวงที่กำลังจะเกิดขึ้น

และเพื่อท่านจะสามารถยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้”

37 ทุกๆ วัน พระเยซูทรงสอนที่พระวิหาร

และทุกคำคืนเสด็จไปประทับแรมที่ภูเขามะกอกเทศ

38คนทั้งปวงจะมาที่พระวิหารตั้งแต่เช้าตรู่เพื่อฟังพระองค์

ยูดาสดกลงใจจะทรยศพระเยซู

(ม ธ .26:2-5; ม ก .14:1-2, 10-11)

22 บัดนี้ใกล้จะถึงเทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อที่เรียกว่าปัสกาแล้ว

2พวกหัวหน้าปุโรหิตกับธรรมาจารย์กำลังหาช่องทางที่จะกำจัดพระเยซู

เพราะพวกเขากลัวประชาชน 3แล้วซาตานเข้าดลใจยูดาส ที่เรียกว่า

อิสคาริโอท หนึ่งในสาวกสิบสองคน 4และยูดาสได้ทรยศพระเยซู

เขาไปพบกับพวกหัวหน้าปุโรหิตและหัวหน้ากองยามพระวิหาร

---

⁸³ 21:32 ห หรือ ซ ๑ ตีพันธุ์นี้

หารู้กันว่าเขาจะมอบพระเยซูให้พวกนั้นได้อย่างไร

5พวกนั้นดีใจและตกลงจะให้เงินเขา

6ยูดาสจึงเห็นชอบและจ้องหาโอกาสที่จะมอบพระองค์ให้พวกเขาเมื่อพลอดคน

อาหารเย็นมื้อสุดท้าย

(ม ธ .26:17-19; ม ก .14:12-16)

7 ครั้นถึงวันเทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อ ซึ่งจะต้องถวายแกะปัสกา

8พระเยซูทรงสั่งเปโตรกับยอห์นว่า “ จงไปจัดเตรียมปัสกาสำหรับพวกเรา”

9 พวกเขาทูลถามว่า

“ พระองค์ทรงประสงค์ให้จัดเตรียมปัสกาถวายที่ไหน?”

10 พระองค์ตรัสว่า “ เมื่อท่านเข้าไปในเมือง

จะมีชายคนหนึ่งทูนหม้อน้ำมาพบท่าน จงตามคนนั้นไปในบ้านที่เขาเข้าไป

11และกล่าวแก่เจ้าของบ้านว่า ‘ พระอาจารย์ตรัสถามว่า

ห้องรับรองแขกที่เราจะรับประทานปัสการ่วมกับเหล่าสาวกของเราอยู่ที่ไหน?

’ “ 12เขาจะให้ดูห้องใหญ่ชั้นบน ซึ่งตกแต่งเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว

จงเตรียมปัสกาที่นั่น”

13 ทั้งสองก็ไป และได้พบสิ่งต่างๆ ตามที่พระเยซูตรัสไว้

พวกเขาจึงเตรียมปัสกา

14 เมื่อถึงเวลา พระเยซูกับเหล่าอัครทูตก็เอนกายลงที่โต๊ะ

พิธีมหาสนิท

(ม ธ .20:25-28; 26:21-24, 26-29, 33-35; ม ก .10:42-45 , 14:18-25, 29-31; ย น .13:21-30, 37, 38; 1 ค ร .11:23-25)

15 พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

“ เราปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะรับประทานปัสกาครั้งนี้ร่วมกับพวกท่านก่อนที่จะเราจ

ะทนทุกซ์ 16เพราะเราบอกท่านว่าเราจะไม่รับประทานปีสกาณี้่อีก
จนกว่าปีสกาณี้่สำเร็จครบถ้วนในอาณาจักรของพระเจ้า”

17 พระองค์ทรงหยิบถ้วย ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วตรัสว่า

“ จงรับถ้วยนี้แบ่งกันดื่ม 18เพราะเราบอกท่านว่า
เราจะไม่ดื่มน้ำจากฟล่องุ่นอีก จนกว่าอาณาจักรของพระเจ้ามาถึง”

19 และพระองค์ทรงหยิบขนมปัง ขอบพระคุณพระเจ้าแล้วหักส่งให้พวกเขา
และตรัสว่า “ นี่คื่อกายของเราซึ่งให้แก่ท่าน
จงทำเช่นนี้เป็นการระลึกถึงเรา ”

20 หลังจากรับประทานแล้ว พระองค์ทรงหยิบถ้วยกระทำอย่างเดียวกัน
ตรัสว่า “ ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ด้วยโลหิตของเรา ซึ่งหลั่งรินออกเพื่อท่าน

21แต่มือของผู้ที่จะทรยศเรา ก็อยู่บนโต๊ะนี้ด้วยกันกับมือของเรา

22บุตรมนุษย์จะไปตามที่กำหนดไว้ แต่วิบัติแก่ผู้ที่ทรยศต่อบุตรมนุษย์”

23เหล่าสาวกจึงเริ่มถามกันเองว่าจะเป็่นใครในพวกเขาที่ทำเช่นนั้น

24 ทั้งมีการโต้เถียงกันว่าใครในพวกเขาที่นับว่าเป็นใหญ่ที่สุด

25พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า

“ กษัตริย์ของคนต่างชาติยอมเป็นเจ้าเป็นนายเขา

และผู้ที่ใช้อำนาจเหนือเขาเรียกตนเองว่าเจ้าบุญนายคุณ

26แต่พวกท่านไม่ควรเป็นเช่นนั้น ตรงกันข้าม ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่ท่าน

ควรเป็นเหมือนผู้เยาว์ที่สุด และผู้ที่ปกครองเป็นเสมือนผู้รับใช้

27ด้วยว่าคนที่นั่งโต๊ะกับคนที่คอยรับใช้ ใครยิ่งใหญ่กว่ากัน?

คนที่นั่งโต๊ะมิใช่หรือ? แต่เราอยู่ท่ามกลางพวกท่านดังผู้รับใช้

28พวกท่านคือผู้ที่ยืนอยู่เคียงข้างเราในยามที่เราเผชิญการทดลอง

29และเรายกอาณาจักรหนึ่งให้แก่ท่าน

เหมือนที่พระบิดาทรงยกอาณาจักรหนึ่งให้เรา

30เพื่อท่านจะร่วมกันและดื่มที่โต๊ะของเราในอาณาจักรของเรา

และนั่งบนบัลลังก์ตัดสินชนอิสราเอล12 ตระกูล

31 “ ซิโมน ซิโมนเอ๋ย ซาตานได้ขอไว้ที่จะผิดรอนท่าน⁸⁴ เหมือนข้าวสาลี
32 แต่ซิโมนเอ๋ย เราได้อิสรฐานเพื่อท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ล้มเหลว
และเมื่อท่านหันกลับแล้ว จงเสริมกำลังพี่น้องของท่าน”

33 แต่เปโตรทูลตอบว่า “ พระองค์เจ้าข้า
ข้าพระองค์พร้อมที่จะไปกับพระองค์ ไม่ว่าจะไปติดคุกหรือไปตาย”

34 พระเยซูตรัสว่า “ เปโตรเอ๋ย เราบอกท่านว่า วันนี้อย่างไรก็ตาม
ท่านจะปฏิเสธว่าไม่รู้จักเราถึง 3 ครั้ง”

35 จากนั้นพระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า
“ เมื่อครั้งที่เราส่งท่านไปโดยไม่มีถุงเงิน ยาม หรือรองเท้า
ท่านขาดสิ่งใดหรือไม่?”

พวกเขาทูลว่า “ ไม่ขาดสิ่ง ใด เ ล ย ”

36 พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า
“ แต่ตอนนี้ถ้าท่านมีถุงเงินจงเอาไปพร้อมทั้งยามด้วย และถ้าท่านไม่มีดาบ
จงขายเสื้อคลุมไปซื้อดาบมา 37 มีคำเขียนไว้ว่า

‘ และเขาถูกนับเป็นพวกคนล่วงละเมิด’ ⁸⁵ เราบอกท่านว่า
ข้อความนี้จะต้องเป็นจริงกับตัวเรา ถูกแล้ว
สิ่งที่เขียนไว้เกี่ยวกับเรากำลังจะสำเร็จ”

38 เหล่าสาวกทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ดูก่อน นี่มีดาบ 2 เล่ม”
พระองค์ตรัสตอบว่า “ พอแล้ว”

พระเยซูทรงอธิษฐานบนภูเขามะกอกเทศ

(ม ธ .26:36-46 : ม ก .14:32-42)

---

⁸⁴ 22:31 ภ า ษ า ก รีกใ ช้ พ ว ก ท่าน

⁸⁵ 22:37 อ ส ย .53:12

39 พระเยซูเสด็จไปยังภูเขามะกอกเทศเช่นเคย
และเหล่าสาวกก็ตามพระองค์ไป 40เมื่อมาถึงที่นั่น พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า
“ จงอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่ตกเข้าไปในการทดลอง”
41แล้วทรงเลี้ยวห่างจากเขาออกไปประมาณระยะขว้างหินตก
ทรงคุกเข่าลงอธิษฐานว่า 42” ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัย
ขอทรงเอาถั่วนี้ไปจากข้าพระองค์
อย่างไรก็ตามอย่าให้เป็นไปตามใจของข้าพระองค์
แต่ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ” 43ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปรากฏ
และช่วยเสริมกำลังพระองค์ 44พระเยซูทรงเป็นทุกข์ยิ่งนัก
ทรงอธิษฐานอย่างจริงจังยิ่งขึ้น และพระเสโท⁸⁶ดั่งเลือดหยดลงที่พื้น**⁸⁷
45 เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นจากการอธิษฐาน กลับมาหาพวกสาวก
พระองค์ทรงพบว่า พวกเขาอนอนหลับกันอยู่ ต่างสิ้นแรงเพราะความโศกเศร้า
46พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ ทำไมพวกท่านยังหลับอยู่?
จงลุกขึ้นอธิษฐานเถิด เพื่อท่านจะไม่ตกในการทดลอง”

พระเยซูทรงถูกจับกุม

(ม ธ .26:47-56; ม ก .14:43-50; ย น .18:3-11)

47 พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ มีฝูงชนหมู่หนึ่งเข้ามา
นำโดยยูดาสหนึ่งในสาวกสิบสองคน ยูดาสเข้ามาใกล้พระเยซูเพื่อจูบพระองค์
48แต่พระเยซูตรัสถามเขาว่า “ ยูดาส
ท่านกำลังจะทรยศบุตรมนุษย์ด้วยการจูบหรือ?”

---

⁸⁶ 22:44 คือ เ ห จื่อ

⁸⁷ ต้น ฉ บั บ เ กำแกบ ำ ง สำ เ น ำ ไ ม่มีข้อ 43 แ ล ะ 44

49 เมื่อบรรดาผู้ติดตามพระเยซูเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้น จึงทูลว่า
“ พระองค์เจ้าข้า เราเอาดาบฟันเลยดีไหม?”

50 แล้วสาวกคนหนึ่งฟันหูขวาของคนรับใช้มหาปุโรหิตขาด

51 แต่พระเยซูตรัสตอบว่า “ พอแล้ว!” และทรงเตะตะตองของคนนั้น
รักษาเขาให้หาย

52 แล้วพระเยซูตรัสกับพวกหัวหน้าปุโรหิต เจ้าหน้าที่ดูแลพระวิหาร
และพวกผู้อาวุโสที่มาขึ้นว่า “ เราก่อการกบฏหรือ
ท่านถึงได้ถือดาบถือตะบอง มา ?

53 เราอยู่กับพวกท่านในลานพระวิหารทุกวัน และท่านก็ไม่ได้จับกุมเรา
แต่นี้เป็นเวลาของท่าน คือเมื่อความมืดครองอำนาจ”

เปโตรปฏิเสธพระเยซู

(ม ธ .26:69-75; ม ก .14:66-72; ย น .18:16-18, 25-27)

54 พวกเขาจับพระเยซู คมตัวมาที่บ้านของมหาปุโรหิต เปโตรตามมาห่างๆ

55 แต่เมื่อเขาก่อไฟที่กลางลานบ้านและนั่งลงด้วยกัน เปโตรก็นั่งกับพวกเขา

56 สาวใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งอยู่ในแสงไฟ ก็จ้องมองและพูดว่า

“ ชายคนนี้ก็อยู่กับเขาด้วย”

57 แต่เปโตรปฏิเสธว่า “ หญิงเอ๋ย ข้าไม่รู้จักเขา”

58 ลักครู่หนึ่ง มีอีกคนเห็นเปโตร ก็พูดว่า

“ เจ้าก็เป็นคนหนึ่งของพวกเขาด้วย”

เปโตรปฏิเสธว่า “ พ่อเอ๋ย ข้าไม่ได้เป็น!”

59 ประมาณอีกชั่วโมงหนึ่ง มีอีกคนยืนยันว่า “ คนนี้อยู่กับเขาแน่ๆ
เพราะเป็นชาวกาลิลี”

60 เปโตรตอบว่า “ พ่อเอ๋ย ข้าไม่รู้ว่าท่านกำลังพูดอะไร!”

เปโตรพูดยังไม่ทันขาดคำ ไม้ก็ขึ้น 61 พระเยซูทรงหันมามองตรงไปที่เปโตร

เปโตรจึงนึกถึงคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ ตรัสกับเขาไว้ว่า “ วันนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเรา 3 ครั้ง” 62เปโตรจึงออกไปข้างนอก ร้องไห้อย่างขมขื่น

ยามพระวิหารเยาะเย้ยพระเยซู

(ม ธ .26:67, 68; ม ก .14:65; ย น .18:22, 23)

63 บรรดาผู้ที่คุมตัวพระเยซูเริ่มเยาะเย้ยและทุบตีพระองค์

64พวกเขาเอาผ้าปิดพระเนตร และว่า “ ทำนายสิ! ใครดีเจ้า?”

65พวกเขาพูดลบหลู่พระองค์ต่างๆ นานา

พระเยซูต่อหน้าปีลาตและเฮโรด

(ม ธ .26:63-66, 27:11-26; ม ก .14:61-63 15:2-15; ย น .18:19-21, 29-37 18:39-19:16)

66 ครั้นรุ่งเช้า สภาของเหล่าผู้อาวุโสในหมู่ประชาชน

รวมทั้งพวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์มาประชุมกัน

พระเยซูถูกนำตัวมาต่อหน้าที่ประชุม 67พ ว กเขาพูดว่า

“ ถ้าท่านคือพระคริสต์⁸⁸ ก็จงบอกเรามา”

พระเยซูตรัสตอบว่า “ ถ้าเราบอกท่าน ท่านก็จะไม่เชื่อเรา

68และถ้าเราถามท่าน ท่านก็จะไม่ตอบ 69แต่นับจากนี้ไป

บุตรมนุษย์จะนั่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์

70 เขาทั้งปวงถามว่า “ ถ้าเช่นนั้น ท่านคือบุตรของพระเจ้าหรือ?”

พระองค์ตรัสว่า “ ท่านพูดถูกแล้วว่าเราเป็น”

71 แล้วพวกเขาจึงว่า “ เราจะต้องการพยานอื่นอีกทำไม?

เราได้ยินสิ่งนี้จากปากของเขาเองแล้ว”

---

⁸⁸ 22:67 หรือ พ ร ะ เ ม ส ลี ย า ห์

23 จ าก นั้นที่ประชุมทั้งหมดจึงลุกขึ้น นำพระองค์มาพบปีลาต 2 และฟ้องว่า

“ เราพบว่าชายผู้นี้ยุยงคนในชาติของเรา เขาคัดค้านการเสียดภาษีให้ซีซาร์ และอ้างตัวเป็นพระคริสต์⁸⁹ กษัตริย์องค์หนึ่ง”

3 ดังนั้นปีลาตจึงถามพระเยซูว่า “ ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ?”
พระเยซูตรัสว่า “ ใช้อย่างที่ท่านว่า”

4 แล้วปีลาตจึงประกาศแก่พวกหัวหน้าปุโรหิตและประชาชนว่า

“ เราไม่พบมูลเหตุใดๆ ว่า ชายผู้นี้ผิดตามข้อกล่าวหา”

5 แต่พวกนั้นยืนยันกรานว่า

“ เขาใช้คำสอนปลุกปั่นประชาชนทั่วแคว้นยูเดีย⁹⁰

เริ่มตั้งแต่กาลิลีตลอดทางมาจนถึงที่นี่”

6 ปีลาตได้ฟังเช่นนั้นจึงถามว่าคนผู้นี้เป็นชาวกาลิลีหรือ

7เมื่อทราบว่าพระเยซูเป็นคนในท้องที่ของเฮโรด

เขาจึงส่งพระองค์ไปพบเฮโรด ซึ่งเวลานั้นอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มด้วย

8 เมื่อเฮโรดเห็นพระเยซูก็ดีใจมาก เพราะอยากเห็นพระองค์มานานแล้ว

จากที่ได้ยินมา เฮโรดหวังจะเห็นพระองค์ทำการอัศจรรย์บ้าง

9เฮโรดซักถามพระองค์หลายประการ แต่พระเยซูมิได้ตรัสตอบเลย

10พวกหัวหน้าปุโรหิตและธรรมาจารย์ยืนอยู่ที่นั่น

ฟ้องร้องพระองค์อย่างเอาเป็นเอาตาย

11จากนั้นเฮโรดกับเหล่าทหารก็เยาะเย้ยดูหมิ่นพระองค์

เอาเสื้อชุดงามส่งมาให้พระองค์สวม แล้วส่งพระองค์กลับมาหาปีลาต

12ในวันนั้นเฮโรดกับปีลาตกลายเป็นมิตรกัน

ทั้งที่ก่อนหน้านั้นพวกเขาเป็นศัตรูกัน

---

⁸⁹ 23:2 หรือ พระเมสสิยาห์ เช่นเดียวกับข้อ 35 และ 39

⁹⁰ 23:5 หรือ ทิวดินแดนของชาวยิว

13 ปีลาตเรียกพวกหัวหน้าปุโรหิต ผู้นำ และประชาชนมาพร้อมหน้ากัน
14แล้วกล่าวกับพวกเขาว่า

“ ท่านทั้งหลายนำตัวชายผู้นี้มาพบเราในฐานะผู้ยุยงประชาชนให้กบฏ เราได้ไต่สวนต่อหน้าพวกท่านแล้ว และไม่พบมูลเหตุใดๆ ว่าชายผู้นี้ผิดตามข้อกล่าวหาของพวกท่าน 15เฮโรดก็เช่นกัน เพราะเฮโรดส่งเขากลับมาหาเราดั่งที่ท่านเห็นอยู่ เขาไม่ได้ทำอะไรที่สมควรรับโทษถึงตาย 16ฉะนั้นเราจะลงโทษและปล่อยเขาไป” ⁹¹

18 พวกนั้นร้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “ กำจัดคนนี้เสีย! ปล่อยบารับบัสให้เรา!”

19(บารับบัสถูกจับเข้าคุกข้อหาก่อการจลาจลและฆ่าคน)

20 ปีลาตอยากปล่อยพระเยซู จึงพูดโน้มน้าวพวกเขาอีก

21แต่พวกนั้นเฝ้าร้องตะโกนว่า “ ตรึงเขาเสียที่ไม้กางเขน! ตรึงเขาเสียที่ไม้กางเขน!”

22 ปีลาตกล่าวกับพวกเขาเป็นครั้งที่สามว่า “ ทำ ไ ม ? เขาทำผิดอะไร? เราไม่พบว่า เขาทำผิดอะไรที่สมควรมีโทษถึงตาย ฉะนั้นเราจะลงโทษและปล่อยเขา”

23

แต่พวกเขายังยืนกรานตะโกนเรียกร้องเสียงดังให้ตรึงพระองค์ที่ไม้กางเขน และเสียงตะโกนของพวกเขาชนะ

24ดังนั้นปีลาตจึงตัดสินใจที่จะให้ตามข้อเรียกร้องของพวกเขา

---

⁹¹ 23:16 บ ำ ง ตันฉบับว่า ปล่อยเข ำ ไ ป

¹⁷ ต ำ ม ฐ ร ร ม เ นีย ม ปีล ำ ต ต้ อ ง ป ปล่อยคน ห นึ่ง ไ ห้พ ว ก เ
ข ำ ไ น เ ท ศ ก ำ ล นั้น

25 ท่านปล่อยคนที่พวกเขาขอ คือนักโทษที่ก่อการขบถและฆ่าคน
แล้วมอบพระเยซูให้พวกเขาไปจัดการตามใจชอบ

การตรึงกางเขน

(ม ธ .27:33-44; ม ก .15:22-32; ย น .19:17-24)

26 ขณะพวกเขานำพระเยซูออกไป

เขาเกณฑ์ซีโมนจากไซรินที่เดินทางมาจากชนบท

ให้แบกไม้กางเขนตามหลังพระเยซู 27 ผู้คนมากมายติดตามพระองค์มา

รวมทั้งพวกผู้หญิง ซึ่งคร่ำครวญร้องไห้เสียดังเพราะพระองค์

28 พระเยซูทรงหันมาตรัสกับพวกผู้หญิงนั้นว่า “ ธิดาแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย

อย่าร้องไห้เพื่อเราเลย จงร้องไห้เพื่อตนเองและเพื่อลูกๆ ของตนเถิด

29 เพราะวาระนั้นจะมาถึง เมื่อพวกท่านจะกล่าวว่า

‘ ความสุขมีแก่หญิงผู้เป็นหมั้น แก่ครรภ์ที่มีได้คลอดและอกที่มีได้ให้นมลูก!’

30 เมื่อนั้น

“ ‘ เขาจะกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ ล้มมาทับเราเถิด!”

และบอกเนนเขาทั้งหลายว่า “ ปกคลุมเราไว้เถิด!” “ 92

31 เพราะถ้าเขายังทำอย่างนี้กับต้นไม้เขียวสด

อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อไม้แห้งเล่า?”

32 มีอาชญากรอีก 2 คนถูกนำตัวมาประหารพร้อมกับพระองค์

33 ครั้นมาถึงที่ซึ่งเรียกว่าหัวกระโหลก

เขาก็ตรึงพระองค์ไว้ที่ไม้กางเขนพร้อมกับอาชญากร 2 คน คนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย

อีกคนหนึ่งอยู่ข้างขวาพระองค์ 34 พระเยซูตรัสว่า “ พระบิดา

---

92 23:30 ส ช ย .10:8

ขอทรงยกโทษให้พวกเขา เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” 93

และพวกเขาเอาฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน

35 ประชาชนพากันยินดี และพวกผู้นำพูดถากถางพระองค์ว่า

“ เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ของพระเจ้า
ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ ก็ให้เขาช่วยตนเองให้รอดเถิด”

36 พวกทหารก็มาเยาะเย้ยพระองค์ด้วย

พวกเขาเอาเหล่าองุ่นเปรี้ยวส่งให้พระองค์ 37 แล้วพูดว่า

“ ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิว ก็จงช่วยตนเองให้รอดเถิด”

38 เห็นพระองค์มีป้ายเขียนติดไว้ว่า นี่คือกษัตริย์ของชาวยิว

39 อาชญากรคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่ที่นั่นพูดสบประมาทพระองค์ว่า

“ เจ้าเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ? จงช่วยตนเองกับเราให้รอด!”

40 แต่อีกคนตำหนิเขาว่า “ เจ้าไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ?

ในเมื่อเจ้าเองก็ต้องโทษเดียวกัน

41 เราถูกลงโทษอย่างยุติธรรมเพราะเราได้รับสิ่งที่สมควรกับการกระทำของเรา
แล้ว แต่ท่านผู้นี้ไม่ได้ทำอะไรผิด”

42 แล้วเขาทูลว่า “ พระเยซูเจ้าข้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์
เมื่อพระองค์ทรงเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์” 94

43 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม”

พระเยซูสิ้นพระชนม์

(ม ธ .27:45-56; ม ก .15:33-41)

---

93 23:34 ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาไม่มีประโยคนี้

94 23:42 บางต้นฉบับว่า

เมื่อเสด็จมาด้วยเราขออำนาจของพระองค์

44 เวลานั้นประมาณเที่ยงวัน เกิดมืดมัวไปทั่วแผ่นดินจนถึงบ่าย 3 โมง

45 เพราะดวงอาทิตย์หยุดส่องแสงและมานในพระวิหารขาดเป็น 2 ท่อน

46 พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “ พระบิดา

ข้าพระองค์ขอมอบวิญญานจิตของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์”

ตรัสดังนี้แล้วก็สิ้นพระชนม์

47 นายร้อยได้เห็นเหตุการณ์ ก็สรรเสริญพระเจ้าและว่า

“ แน่ทีเดียวท่านผู้นี้เป็นผู้ชอบธรรม”

48 เมื่อคนทั้งปวงที่มาชุมนุมกันเพื่อเป็นพยานในเหตุการณ์นี้ เห็นสิ่งที่เกิดขึ้น

ก็ตอกด้วยความเสียใจและจากไป 49 แต่คนทั้งปวงที่รู้จักพระองค์

รวมทั้งพวกผู้หญิงที่ติดตามพระองค์มาจากกาลิลียืนอยู่ห่างๆ ฝ้าดูสิ่งเหล่านี้

การฝังพระศพพระเยซู

(ม ธ .27:57-61; ม ก .15:42-47; ย น .19:38-42)

50 มีชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นสมาชิกสภา เขาเป็นคนดีและเที่ยงธรรม

51 ซึ่งไม่เห็นด้วยกับมติและการกระทำของคนเหล่านั้น

เขามาจากอาริมาเธียแคว้นยูเดีย กำลังรอคอยอาณาจักรของพระเจ้า

52 โยเซฟไปพบปีลาต ขอพระศพของพระเยซู

53 จากนั้นเขาเชิญพระศพลงมาเอาผ้าลินินพัน

และวางพระศพไว้ในอุโมงค์ซึ่งสกัดไว้ในศิลา และอุโมงค์ฝังศพ

นี้ยังมีได้วางศพของใครเลย 54 วันนั้นเป็นวันเตรียม

และวันสะบาโตกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว

55 พวกผู้หญิงจากกาลิลีที่มากับพระเยซูตามโยเซฟมา และได้เห็นอุโมงค์

ตลอดจนได้เห็นว่าเขาวางพระศพไว้ในอุโมงค์อย่างไร

56 จากนั้นพวกเขาก็กลับบ้านไปเตรียมเครื่องหอมกับน้ำมันหอม

แต่พวกเขาหยุดพักในวันสะบาโตอันเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติ

การคืนพระชนม์

(ม ธ .28:1-8; ม ก .16:1-8; ย น .20:1-8)

24 เข้ามืดวันต้นสัปดาห์ พวกผู้หญิงนำเครื่องหอมที่เตรียมไว้มาที่อุโมงค์ 2พวกนางพบว่าก้อนหินกลิ้งออกจากปากอุโมงค์แล้ว 3แต่เมื่อเข้าไป พวกนางก็ไม่พบพระศพขององค์พระเยซูเจ้า 4ขณะที่กำลังแปลกใจในเรื่องนี้ ทันใดนั้นชาย 2 คนสวมเสื้อผ้าซึ่งส่องประกายดั่งฟ้าแลบมายืนอยู่ข้างๆ

5ด้วยความตกใจ พวกผู้หญิงน้อมกายซบหน้าลงกับพื้น

แต่ชายทั้งสองพูดกับพวกนางว่า

“ เหตุใดพวกท่านมามองหาคนเป็นในหมู่คนตาย? 6พระองค์มิได้อยู่ที่นี่ พระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้ว!

จงระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงบอกพวกท่านไว้ขณะที่ยังอยู่ในแคว้นกาลิลีที่ว่า

7’ บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของคนบาป ถูกตรึงตายที่ไม้กางเขน และในวันที่สาม จะทรงให้เป็นขึ้นมาใหม่ ‘ “

8แล้วพวกเขาจึงระลึกถึงพระดำรัสของพระองค์

9 เมื่อพวกนางกลับมาจากอุโมงค์แล้ว พวกนางก็เล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้สาวก

11 คนและคนอื่นๆ ทั้งปวงฟัง 10ผู้ที่เล่าเรื่องนี้ให้เหล่าอัครทูตฟัง คือ

มารีย์ชาวมัคดาลา โยอันนา มารีย์มารดาของยากอบ และหญิงอื่นๆ ที่อยู่ด้วย

11แต่พวกเขาไม่เชื่อหญิงเหล่านี้ เพราะฟังดูเป็นเรื่องเหลวไหล

12อย่างไรก็ตาม เปโตรลุกขึ้น วิ่งไปที่อุโมงค์ ก้มลงมอง

เขาเห็นแต่แถบผ้าลินินกองอยู่

จึงกลับไปครุ่นคิดด้วยความประหลาดใจในสิ่งที่เกิดขึ้น

บนเส้นทางไปเอมมาอุส

13 ในวันนั้น สาวก 2 คนกำลังจะไปหมู่บ้านเอมมาอูส
ซึ่งห่างจากกรุงเยรูซาเล็มราว 11 กิโลเมตร⁹⁵
14ทั้งสองสนทนากันถึงทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้น 15ขณะที่เขากำลังพูดคุยเรื่องต่างๆ
กันอยู่นั้น พระเยซูเองได้เสด็จมาและทรงดำเนินไปกับพวกเขา
16แต่ทรงบังนดาลให้ทั้งคู่จำพระองค์ไม่ได้
17 พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ ระหว่างเดินมาตามทาง
พวกท่านถกเถียงเรื่องอะไร กันอยู่หรือ?” ทั้งสองยืนนิ่งหน้าตาโศกเศร้า
18คนหนึ่งชื่อเคลโอปัสทูลถามพระองค์ว่า
“ ท่านเป็นเพียงแขกเมืองมากรุงเยรูซาเล็มกระมัง? ถึงไม่รู้เรื่องต่างๆ
ที่เกิดขึ้นที่นั่นในช่วงนี้
19 “ เรื่องอะไรหรือ?” พระองค์ตรัสถาม
ทั้งสองทูลว่า “ เรื่องพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ
พระองค์ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะ ทรงฤทธิ์อำนาจในวาจาและการกระทำ
ทั้งต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าประชาชนทั้งปวง
20พวกหัวหน้าปุโรหิตกับผู้นำของเรามอบพระองค์ให้รับโทษประหาร
พวกเขาตรึงพระองค์ที่ไม้กางเขน
21แต่พวกเราหวังไว้ว่าพระองค์คือผู้ที่จะมาไถ่ชนชาติอิสราเอล
และยิ่งไปกว่านั้น นี่เป็นวันที่สาม นับแต่เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้น 22นอกจากนั้น
ผู้หญิงบางคนในพวกเรายังทำให้เราประหลาดใจ
เข้ามิดวันนี้พวกนางไปที่อุโมงค์ 23แต่ไม่พบพระศพของพระองค์
พวกนางกลับมาบอกเราว่าเห็นนิมิต
มีทูตสวรรค์มาบอกว่าพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่
24แล้วเพื่อนเราบางคนไปที่อุโมงค์ และได้พบเหมือนอย่างที่พวกผู้หญิงบอกไว้
แต่ไม่เห็นพระองค์”

---

⁹⁵ 24:13 ภ า ษ า ก รีกว่า 60 ซ ท า ดืออน

25 พระเยซูตรัสกับทั้งสองว่า “ เจ้าช่างฉลาดจริงหนอ และจิตใจช่างเขื่องซำที่ จะเชื่อสิ่งทั้งปวงซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้!
26 พระคริสต์⁹⁶ ต้องทนทุกข์ทรมานด้วยสิ่งเหล่านั้น แล้วเข้าสู่พระสิริของพระองค์มิใช่หรือ?”
27 จากนั้นทรงอธิบายทุกอย่างที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์เองให้เขาทั้งสองฟัง ตั้งแต่โมเสสตลอดจนผู้เผยพระวจนะทั้งปวง
28 ครั้นมาใกล้หมู่บ้านที่เขาทั้งสองจะไปนั้น พระเยซูทรงทำที่ว่าจะเลยไป
29 แต่ทั้งคู่ลุลคะยันคะยอว่า “ แวะอยู่กับเราก่อนเถิด เพราะใกล้ค่ำจวนจะหมดวันแล้ว” ดังนั้นพระองค์จึงทรงพักอยู่กับพวกเขา
30 เมื่อพระองค์ทรงร่วมโต๊ะกับเขา ทรงหยิบขนมปัง ขอบพระคุณพระเจ้าหักส่งให้เขา 31 แล้วตาของเขาก็สว่าง จำพระองค์ได้ และพระองค์ทรงอันตรธานไปจากสายตาของพวกเขา 32 เขาจึงพูดกันว่า “ ใจของเราเราร้อนอยู่ภายในมิใช่หรือ? ขณะพระองค์ตรัสกับเรากลางทาง ยกพระคัมภีร์มาอธิบายให้เราฟัง”
33 ทั้งสองลุกขึ้นกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็มทันที พบสาวก 11 คนกับพวกชุมนุมกันอยู่ 34 และกำลังพูดกันว่า “ เป็นความจริง! องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นแล้ว ทรงปรากฏแก่ซีโมน”
35 ทั้งสองจึงเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นกลางทาง และที่พวกเขาจำพระเยซูได้เมื่อทรงหักขนมปัง

พระเยซูทรงปรากฏแก่เหล่าสาวก

36 ขณะพวกเขา กำลังพูดเรื่องนี้อยู่ พระเยซูเองทรงมายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาและตรัสว่า “ สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย”

---

⁹⁶ 24:26 หรือ พระ เ ม ส ลี ย า ห์ เ ช่น เ ตี ย ว กับข้อ 46

37 พวกเขาสะดุ้งตกใจกลัว คิดว่าเห็นผี 38พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า
“ เหตุใดพวกท่านจึงวุ่นวายใจ? ทำไมเกิดข้อสงสัยขึ้นในใจ?
39จงดูมือเท้าของเรา นี่เราเอง! มาจับต้องเราดู
ผีไม่มีเนื้อและกระดูกอย่างที่ท่านเห็นเรามี
40 เมื่อตรัสดังนี้แล้ว
พระองค์ก็ทรงให้พวกเขาดูพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์
41และขณะที่พวกเขายังไม่เชื่อเพราะความตื้นตันยินดีและอัศจรรย์ใจ
พระองค์ก็ตรัสถาม พวกเขาว่า “ ที่นี้มีอะไรให้กินไหม?”
42เขานำปลาอย่างชิ้นหนึ่งมาถวาย
43และพระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าเขาทั้งหลาย
44 พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า
“ นี่คือน้ำที่เราบอกไว้เมื่อยังอยู่กับท่านทั้งหลาย
คือทุกสิ่งต้องสำเร็จตามที่เขียนไว้เกี่ยวกับเราในหนังสือบัญญัติของโมเสส
หนังสือผู้เผยพระวจนะ และในหนังสือสดุดี”
45 จากนั้นทรงเปิดใจเขาเพื่อพวกเขาจะสามารถเข้าใจพระคัมภีร์
46พระองค์ตรัสบอก พวกเขาว่า “ นี่คือน้ำที่เขียนไว้
คือพระคริสต์ต้องทนทุกข์และเป็นขึ้นจากตายในวันที่สาม
47และให้ประกาศการกลับใจใหม่และการอภัยบาปในพระนามของพระองค์แก่
มวลประชาชาติ เริ่มตั้งแต่ที่เยรูซาเล็ม 48ท่านทั้งหลายคือพยานของสิ่งเหล่านี้
49เรากำลังจะส่งสิ่งที่พระบิดาของเราทรงสัญญาไว้มาให้พวกท่าน
แต่จงคอยอยู่ในกรุงนี้ จนกว่าท่านจะได้รับฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบน”

การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

50 เมื่อพระองค์ทรงนำพวกเขาออกมาที่ละแวกเบธานีแล้ว
ก็ทรงยกพระหัตถ์ขึ้น อวยพรเขาทั้งหลาย 51ขณะที่ทรงอวยพรอยู่
พระองค์ก็เสด็จจากพวกเขาไปและทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์

เขาทั้งหลายจึงนมัสการพระองค์และกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็มด้วยความชื่นชมยินดีอย่างใหญ่หลวง 53 และพวกเขาอยู่ที่พระวิหารเป็นประจำ พวกเขาสรรเสริญพระเจ้า